

டிசம்பர் 2006

நூலாம்

79

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

30/=

அன்னலட்சுமி ராஜதுரை

ஞானம்

ஜூனி - 07 சுடர் - 07

பகிர்தலின்

மூலம்

விரிவும்

ஆழமும்

பெறுவது

ஞானம்.

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

இதழினுள்ளே

- **கவிதைகள்**
நவஜோதி ஜோகரட்ணம் 11
ரத்னஸ்ரீ விஜேசிங்ஹ /
அ. ப. மு. அஷ்ரஃப் 19
செ. அன்புராசா 24
அ. குககுமாரன் 30
மாரிமுத்து சிவகுமார் 40
வே. குமாரசாமி 49
வாகரை வாணன் 57
- **கட்டுரைகள்**
தி. ஞானசேகரன் 16
த. சித்தி அமரசிங்கம் 25
அ. சண்முகதாஸ் 28
யுகதர்மன் 38
நா. கப்பிரமணியன் 41
எஸ். நடராஜன் 47
எஸ். பொன்னுத்துரை 50
- **சிறுகதைகள்**
கார்த்திகா பாலசுந்தரம் 07
எஸ். முத்துமீரான் 20
கே. எஸ். சுதாகர் 31
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 63
- **நேர்காணல்** 12
- **மலேசிய மடல்** 58
- **நூல் மதிப்புரை** 64
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 68
- **பத்தி எழுத்து**
இளைய அப்துல்லா 54
என். செல்வராஜா 60

அட்டைப்பட விளக்கம் பக்கம் 32

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்வரம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

“கெடுகுடி சொற்கேளாது”

யாழ் குடநாட்டுக்கான போக்குவரத்து வீதி கடந்த 11.08.2006 அன்றுடன் மூடப்பட்டுவிட்டது. இதனால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஆறுலட்சம் மக்கள் பட்டினிச்சாவை எதிர்நோக்கிய வண்ணம் இருக்கின்றனர். உணவினை ஒரு யுத்தக் கருவியாகப் பாவிக்கும் முறையை உலகில் போர் நடந்த நாடுகள் சில பின்பற்றிய வரலாற்றைப் பார்த்திருக்கிறோம். அதேபோன்று நமது நாட்டிலும் நடைபெறுகிறதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. கடந்த மூன்றரை மாதங்களாகச் சரியான உணவு விநியோகம் இல்லாததால் போஷாக்கு நிலைமை தாழ்ந்து மக்கள் பலதரப்பட்ட நோய்களுக்கும் ஆளாகி வருவதாக அறியப்படுகிறது. வயோதிபர் ஒருவர் பட்டினியால் மரணமடைந்துள்ளார். அரசு வழங்கும் நிவாரண உணவுப் பொருட்களை வாங்குவதற்கு அதிகாலை முதல் கொட்டும் மழையில் ‘கியூ’ வரிசையில் தவம் கிடக்கவேண்டியுள்ளது.

பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு நிலவுவதால் 4000 வர்த்தக நிலையங்கள் இயங்கிவந்த யாழ்ப்பாணக் குடநாட்டில் தற்போது 400 வர்த்தக நிலையங்களே இயங்குகின்றன. இந்த வர்த்தக நிலையங்களிலும் மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்கள் கிடைப்பதில்லை. கள்ளச் சந்தை விலைகளில் விற்பனை செய்து வந்த இந்த விற்பனை நிலையங்களும் விற்பனை செய்யப் பொருட்கள் இன்றி இன்னும் சில தினங்களில் மூடப்பட்டுவிடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

பணத்தட்டுப்பாடு நிலவுவதால், கூட்டுறவுக் கடைகளில் கிடைக்கும் நிவாரணப் பொருட்களை கூடிய விலைக்கு விற்பனை செய்து, வயிற்றை ஒறுத்து தமது ஏனைய தேவைகளுக்கு பணம் பெறும் நிலை உருவாகியுள்ளது.

உணவுப் பொருட்கள் முன்னூறுசதவீத விலை அதிகரிப்பில் விற்கப்படுவதால் பணம் இல்லாதவர்கள் பட்டினி கிடக்க நேரிடுகிறது. எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் அதிக விலை கொடுத்துப் பொருட்களைப் பெறமுடியும்?

இந்நிலையில் இராணுவத்தினர் சில விற்பனை நிலையங்களைத் திறந்து உணவு விநியோகம் செய்கின்றனர். கௌரவமாக வாழ்ந்த யாழ் குடநாட்டு மக்கள் இவர்களது விற்பனை நிலையங்களுக்கு முன்னால் கூனிக்குறுகி பிச்சைக்காரர்கள் போலக் கையேந்தி உணவுப் பொருட்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கிச் செல்கின்றனர்.

ஏறத்தாழ அறுபதின்மாயிரம் தொழிலாளர்கள் தொழில் புரியமுடியாமல் நடுத் தெருவில் அலைந்து திரிகிறார்கள். விவசாயிகள் மண்ணெண்ணெய் இல்லாததால் தோட்டங்களுக்கு நீர்

இறைக்க முடியாத நிலையில் தங்களது விவசாயங்களைக் கைவிட்டுள்ளனர். இதனால் அநேகமான விவசாயக் காணிகள் காய்ந்துபோய்க் கிடக்கின்றன. யாழ் குடாநாட்டில் கிடைக்கும் விவசாயப் பொருட்களுக்கும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது.

உசல் இல்லாததால் சிறிய பட்டறைகள் தொழிற்பட முடியாத பலர் தொழில் இழந்துள்ளனர். சீமேந்து, இரும்பு, கம்பிகள் இல்லாததால் கட்டுமான வேலைகள் இன்றிப் பலர் வேலை இழந்துள்ளனர்.

உசல் இல்லாததால் யாழ்ப்பாணத்துக்கு 2 முதல் 3 மணி நேரம் மட்டுமே மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. இதனால் மின்சாரத்தில் இயங்கும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு பல தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்துள்ளனர்.

மீன் பிடிப்பதற்குத் தடையிருப்பதால் லட்சக்கணக்கான மீன்பிடித்தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து பட்டினியால் வாடுகின்றனர்.

மொத்தத்தில் அரசு ஊழியர்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் தொழில் இல்லை. இதனால் பண வருவாயில்லை. பணம் இல்லாத நிலையிலும் பொருட்கள் இல்லாத நிலையிலும் மக்கள் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சரியான நோய்த்தடுப்பு முறைகள் இல்லாத நிலையில் நோய்கள் பெருகியுள்ளன. நுளம்புகள் பல்கிப் பெருகியுள்ளன. அங்கு “சிக்கன்குனியா” அதி வேகத்தில் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. நீரழிவு, இரத்த அழுத்தம் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளிகள் அன்றாடம் பாவிக்கும் மருந்துகள் இன்றிக் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். பனடோல் ஒன்று ஐந்து ரூபாவுக்கு விற்கப்படுகிறது. கடும் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை, வேறு மாவட்டங்களில் உள்ள வைத்தியசாலைகளுக்கு அனுப்பி வைத்தியம் செய்யவும் வழியில்லை. வைரஸ் காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்ட ஓர் இளம்பெண் போதிய வைத்திய வசதியின்றி மரணமடைந்துள்ளார்.

வெளி மாவட்டங்களில் இருந்து யாழ் மக்களுக்கு உறவினர்களால் தபால் மூலம் அனுப்பப்படும் உணவுப் பொதிகள் திருகோணமலைத் தபாற்கந்தோரில் கிடந்து பழுதடைகின்றன. அவற்றைக்கூட உரியமுறையில் விநியோகிக்காமல் தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். சென்றடையும் உணவுப்பொருட்கள் சேதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு சீதைந்த நிலையிலும் பழுதடைந்த நிலையிலுமே உரியவர்களைச் சென்றடைகின்றன.

மக்களைக் குண்டுபோட்டுக் கொல்வது ஒரு வழி என்றால் பட்டினி போட்டுக் கொல்வது இன்னொரு வழி. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலுள்ள வாகரையிலும் இதுதான் நடைபெறுகிறது. 50 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் இடம்பெயர்ந்து பசி பட்டினியால் வாடுகின்றார்கள். அங்கும் பசிக்கொடுமை காரணமாக பொன்னம்மா என்ற பெயருடைய வயோதிக மாதிரி சமீபத்தில் இறந்துள்ளார்.

உள்ளூரிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் ஏ-9 பாதையைத் திறக்குமாறு அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம், ஜப்பான், நோர்வே உள்ளிட்ட கூட்டுத்தலைமை நாடுகளின் அறிக்கையிலும் நிபந்தனையின்றி ஏ-9 வீதி உட்பட மக்களுக்கான அனைத்துப் பாதைகளையும் திறந்து மனிதப் பேரவல நெருக்கடிகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று அரசிடம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

நமது அயல் நாடான இந்தியாவும் இதனை உரத்துக் கூறியுள்ளது. ஆனால் அரசாங்கமோ யார் சொன்னாலும் ஏ-9 வீதியைத் திறக்கப்போவதில்லை என்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு - “கெடு குடி சொற்களோது”

அன்னலட்சுமி ராஜதுரை

-கே. எஸ். சிவகுமாரன்

இவர் பெயர் அன்னலட்சுமி. யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவர். நெடுங்காலமாக கணவர் ராஜதுரையுடனும், பிள்ளைகளுடனும் கொழும்பில் வசித்து வருகிறார். இவருடைய முக்கியத்துவம் இரண்டு விதங்களில் புலனாகிறது.

1. ஈழத்து இதழியல் துறையில் முதுநிலைப் பத்திரிகையாளராக (பெண்களுள்) இன்றும் இக்காலகட்டத்திலிருப்பவர் இவரே.
2. ஆக்க இலக்கியதுறையான சிறுகதை, நாவல், கவிதை ஆகியனவற்றிலும், திறனாய்வுத்துறையான மதிப்புரை எழுதுதலிலும் இவர் நெடுங்காலமாக ஈடுபட்டுப் பெயர் வாங்கியுள்ளார். சொந்தப் பெயருடனும், “யாழ்நங்கை”, “லஷ்மி” என்ற புனைபெயர்களிலும் இவர் எழுதி வருவதுண்டு.

இவற்றுடன், இவர் கட்டுரைகளை அதிகம் படிப்பு வாசனை இல்லாதவர்களும் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளும் விதத்தில் எழுதுவதிலும் வல்லவர். அனுபவம்மிக்க (44 வருடங்கள். “வீரகேசரி”, “ஜோதி”, “மித்திரன் வாரமலர்” மீண்டும் “வீரகேசரி” ஆகிய இதழ்களில் தொடர்ச்சியாகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்) செம்மை நிறைவு கொண்ட ஊடகத்துறையினராக இவரை அக்கறையுள்ளவர்கள் அறிந்திருக்கும் அளவிற்கு, இவரை ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளியாகப் பலரும் அறிந்திருக்கவில்லை என்றே கூறவேண்டும். இதற்குக் காரணம் பல்கலைக்கழகங்களைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் இதுவரை “ஆழமான” (இது ஒரு நைந்துபோன சொற்பிரயோகம்) பகுப்பாய்வுகளைப் பிரயோகிக்காமை எனலாம்.

சிறுகதைகளும், நாவல்களும் அடங்கிய இவரது புனைகதை நூல்கள் இவை :

“வேப்பமரம்”, “விழிச் சுடர்”, “உள்ளத்தின் கதவுகள்”, “நெருப்பு வெளிச்சம்” மற்றும் “இருபக்கங்கள்” (கவிதைநூல்)

வானொலி நாடகங்கள் வானொலி நிகழ்ச்சி தயாரிப்புகள், மற்றும் ஒலி/ ஒளி பரப்புகள், கவிதை, ‘பிபிஸி’க்கான இலங்கைக் கடிதம் போன்ற ஊடகங்கள் மூலமும் அவர் தமது திறமையைக் காட்டி வருகின்றார்.

வாழும்போதே கலைஞர்களும், எழுத்தாளர்களும், கல்விமான்களும், ஆய்வறிவாளர்களும் பாராட்டப்பட வேண்டும். அவர்கள் பங்களிப்புகள் விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இவை நிகழ்ந்தாலும், எல்லோருக்கும் இந்த வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை.

ஒரு சிலர் - உண்மையிலேயே திறமைசாலிகளும், குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பங்களிப்புகளைச் செய்தார்களா என்று ஐயப்படத் தக்கவர்களும், தாமே தமது படைப்புகள் பற்றி விண்ணப்பங்கள் மூலம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்தி “கலாபூஷணம்” போன்ற அடைமொழிகளைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். வேறு சிலர், இருட்டடிப்புகளின் மத்தியில் தம்மைப் பற்றிய பிரலாபங்களை (இவர்களுள் நானும் அடங்குவேன்) தவிர்க்க முடியாமல், தமது பத்திகளினூடாகத் தெரிவித்து விடுகின்றனர். இதற்கெல்லாம் காரணம், பொறுப்புடனும், விபரப்பிரக்ஞையுடனும் நேர்காணல்களைச் செய்யக் கூடிய செவ்வியாளர்கள் நம்மிடையே குறைவு.

திருமதி அன்னலட்சுமி ராஜதுரையைப் பொறுத்த மட்டில், பட்டமும் பதவியும் அவரைத் தேடிவந்துள்ளன என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சிறந்த பத்திரிகையாளருக்கான எட்மண்ட் விக்கிரமசிங்க விருது (1992) தமிழ் மணி பட்டம் (1992), மற்றும் கொழும்புத் தமிழ்

இளைஞர் கலாசார சம்மேளம், தென்கிழக்கு ஆய்வுமையம், ஆகியனவற்றின்பாராட்டுதல்கள் இவற்றுள் அடங்கும். (1994) (1996) இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கம் சிறந்த பத்திரிகையாளருக்கான விருதினை (தங்கப் பதக்கம்) 2003இல் அளித்துக் கௌரவித்தது.

ஆடம்பரமோ, ஆரவாரமோ இல்லாதது அமைதியாக, நல்ல மனதுடன் பிறரை ஊக்குவித்துப் பாராட்டும் சிறந்த குணநலன் வாங்கப் பெற்றவர் அன்னலட்சுமி ராஜதுரை.

‘சிற்பி’ சிவசரவணபவன் அவர்கள் 1950 களின் பிற்பகுதியில் ஈழத்து உணர்வை வளர்க்கும், ஊக்குவிக்கும் சிறப்பான இலக்கிய இதழை ஆரம்பித்து வைத்தபொழுது, அன்னலட்சுமி, ‘கலைச்செல்வி’ என்ற அந்த இதழில் முதலில் எழுதத் தொடங்கினார். பின்னர் இவரது சிறுகதைகள் மற்றும் குறுநாவல்கள் வீரகேசரியில் வெளியாகின. ‘மல்லிகை’ போன்ற இதழின் ஆண்டு மலர்களிலும் இவர் எழுத்துகள் பிரசுரமாகியிருக்கின்றன. சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் 1970 களின் முற்பகுதியில் இவரது சிறுவர் தொடர்கதை (தீவாந்தரம்) வெளியானது. உண்மையைச் சொன்னால், இவருடைய எழுத்துக்கள் அனைத்தையும் நான் படிக்க முடியவில்லை. இருந்த போதிலும், இவருடைய அண்மைக்காலக் கட்டுரைகள், மதிப்புரைகள் போன்றவை, அவருடைய ஆழ்ந்த கணிப்பு முறையை வெளிப்படுத்துவன. இவர் பாரபட்சம், பக்கச்சார்பு களைந்த நல்ல ஒரு புத்தக மதிப்புரையாளர். இவருடைய அண்மைக்கால நேர்காணல் கட்டுரைகள், இவருடைய விஷய ஞானத்தையும், தெளிவான அணுகு முறையையும் காட்டுவன.

தொழில் ரீதியான இவரது வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் இவரின் பரந்த பார்வைக்கும், எழுத்துச் செழுமைக்கும் உதவியுள்ளன.

பிலிப்பீன்ஸ் (மனிலா) சிங்கப்பூர், சென்னை, பீஜிங் போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் இவர் சென்று வந்து தொடர்புக்கட்டுரைகளை வீரகேசரியில் எழுதியிருக்கிறார்.

இவருடைய எழுத்துலக நண்பி யோகா பாலச்சந்திரன். ஆங்கிலமும் தெரிந்த யோகாவும் லஷ்டியும் இணை பிரியா தோழிகளாக விளங்கியதை நான் அவதானித்து வைத்திருந்தேன். இருவரினதும் ஆளுமைகள் ஆளுக்கு ஆள் பரிவர்த்தனை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்று நான் ஊகிக்கிறேன்.

யோகா பாலச்சந்திரன் போன்ற தனித்துவமான ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களைத் தொடர்ந்து வந்த பின்னைய பெண் எழுத்தாளர்களுள் நன்கறியப்பட்ட கோகிலா மகேந்திரனும், தாமரைச் செல்வியும் புறக்கணிக்க முடியாத முன்னணி எழுத்தாளர்கள்.

கோகிலா மகேந்திரனும், அன்னலட்சுமியும் 1995 ல் பீஜிங்கில் சந்தித்தனர். உளவியல் ரீதியாக பல நல்ல கதைகளைத் தந்திருக்கும் கோகிலா, அன்னலட்சுமி பற்றி மல்லிகை 1997ம் ஆண்டு இதழ் இவ்வாறு எழுதினார்.

“தன்னை அதிகம் முதன்மைப் படுத்திக் கொள்ள விரும்பாத தன்மை, யாருடனும் இலகுவில் இயைந்து நடக்கக் கூடிய இயல்பும் இவரின் ஆளுமைக் கூறுகளில் விசேட கவனத்திற்குரிய பண்புகள்..... விட்டுக் கொடுக்கும் பண்பு, எளிமை, பொறுமை, சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் தனது கருத்தைத் துணிந்து சொல்லிவிடும் இயல்பு, மற்றவர்களின் திறமைகளை மதித்துப் பாராட்டும் பண்பு..”

அன்னலட்சுமி ராஜதுரையின் ஆக்க இலக்கியப்பணி மேலும் சிறக்க வாழ்த்து கிறேன்.

வாழ்த்துகிறோம்

கவிஞர் சி. ரவீந்திரன் கொழும்பு மாவட்டத்துக்கான விவாகப் பதிவாளராக நியமிக்கப்பட்டு 15.11.2006 அன்று கொழும்பு மாவட்ட அரசாங்கச் செயலர் முன்னிலையில் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொண்டார். ஞானம் அவரை மணப்பூர்வமாக வாழ்த்துகிறது.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

**IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS &
PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.**

Head Office :

340, 202 Sea Street,
Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321
Fax : 2337313
E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

புலாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321
தொ. நகல் 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

புலோன்யூர் கலாபூஷணம் க. சதாசீவம் ஞாபகார்த்தச் சீறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற சீறுகதை

சாவி

அறிமுகம் 7 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சியைச் சேர்ந்த **கார்த்திகா பாலகந்தரம்** 25.08.1977ல் பிறந்தவர். கட்டைவேலி நெல்லியடி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்க நூலகத்தில் நூலகராகத் தொழில் புரியும் இவர், நூலக விஞ்ஞான மாணி - தரம் I தகைமை பெற்றவர். சிறுகதை, கட்டுரை ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புகள் நமது ஈழநாடு (சிறுகதை), காலச்சுவடு (கட்டுரை) ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன. விபவி - இனம் எழுத்தாளர்களுக்கான படைப்பாற்றல் போட்டியில் முதற் பரிசு (2004), நமது ஈழநாடு - இரண்டாவது ஆண்டு நிறைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு (2004) பெற்றுள்ளார்.

இவரது முகவரி : “மூப்பியாவளவு”, விக்னேஸ்வரக் கல்லூரி வீதி, கரவெட்டி, மேற்கு

இரவில ஒரு சின்னச் சத்தங் கேட்டாலும் நெஞ்சு விறைக்கத் தொடங்கியிடும். இப்ப இருக்கிற நிலமையில் பயப்பிடாமலுக்கு இருக்கேலுமே? என்னவும் நடக்கலாம். ஆர் கேக்கிறது? ஒவ்வொரு கட்டத்திலயும் தப்பி வந்து கடைசியா ஏதோ ஒரு கட்டத்துக்குள்ள சிக்கி சீரழிஞ்சிடுவனோ? ஆருக்குத் தெரியும். எந்தப்பக்கம் திரும்பினாலும் தடுப்புகள். அந்தத் தடுப்புகளுக்குள்ளால்தான் திரிய விதிக்கப்பட்டவளாக நான்! எவனின்ரை பார்வையும் பிடிச்ச விழுங்கிற மாதிரித்தான் இருக்கு. அம்மா கொஞ்சம் பெருமைப் பட்டுத்தான் சொல்லுவ “எண்பத்தேழாமாண்டில சனமெல்லாம் இடம் பெயர் நானும் பிள்ளையும்

தனிச்சிருந்தனாங்கள். அவங்களால எந்தக்கரச்சலுமில்ல. அவங்கள் தங்கடபாடு நாங்க எங்கடபாடு” அம்மா இஞ்சவாணை! அப்ப உனர் பிள்ளைக்கு என்ன வயது? ஆறுவயதும் முடியேல்ல. சின்னப் பெட்டை. பெரிசாத் தோற்றமில்ல. இப்ப உனர் பிள்ளைக்கு என்ன வயது? இருபத்தைஞ்சு நடக்குது. பாக்கிற சனமெல்லாம் உனர் மகள் ஒரு வாகனம் மாதிரி வந்திட்டாள் என்கினம்- மற்றது அப்ப இருந்த அவங்கள் மாதிரி இல்ல இப்ப இருக்கிற இவங்கள் - பாக்கிற பார்வையிலயே பிடிச்சத் திண்டுடுவாங்கள் போல இருக்கு. வெயிலேறத் தொடங்கினோன்ன பூவரசுகளில இருந்து இறங்கி ஊர்ந்து திரியிற மசக்குட்டியள்

கணக்காக இப்ப எங்க பாத்தாலும் இவங்கள்தான். இவங்களினர் பார்வையில் இருந்து தப்பேலுமே?... 'ஒரு நாளைக்கு முறையாக அகப்பிடு அப்ப பாரன் என்ன நடக்குமெண்டு' எண்டு சொல்லுற மாதிரியிருக்கு இவங்களினரை பார்வையள். இவங்களைக் கடந்து சைக்கிளில் போகேக்க நெஞ்சு பக்கக்கெண்டிருக்கும். ஏதாவது காது கூசிற மாதிரி என்ற அவையவங்களைக் குறிச்சுக் கொச்சைத் தனமாச் சொல்லுறதையே வழக்கமாக வச்சிருக்கிறாங்கள். நான் செவிடு மாதிரி குனிஞ்சதலை நிமிராமல் போக வேண்டியதுதான். இதைத்தவிர பாதுகாப்பான வேற வழியேதும் இருக்கோ?! அப்பா, அண்ணா எண்டு ஆரிட்டையும் சொல்லேலுமே? சொன்னாலும் அவையென்ன செய்யிறது? இவங்கட கையில் படைக்கலங்கள் இருக்கு எதுகும் செய்வாங்கள். அதால என்ன நடந்தாலும் பேசாமல் பறையாமல் குனிஞ்சதலை நிமிராமல் திரிய வேண்டியதுதான். கெம்பல் பெட்டையள் எண்டால் இவங்கள் வித்தியாச மாத்தான் பாப்பாங்கள், ஏதோ நாங்கள் வெடிபொருட்களை கொண்டு திரியிறம் என்கிற மாதிரி. லெக்சர்சுக்கு றூமிலயிருந்து வெளிக்கிட்டு தனியாப் போறத நினைச்சால் பயமாயிருக்கு. நானும் சசியும் இருக்கிற றூமில

இருந்து கூப்பிடு தூரம்தான் இவங்கடை முகாமிருக்கு. எப்பிடயும் அதைத்தாண்டித்தான் போகவேண்டியிருக்கு. உட்பாதையளெண்டு எதுகுமில்ல. நானும் சசியும் சேர்ந்துதான் லெக்சர்சுக்குப் போறம். நாங்கள் போகேக்க அவங்கள் காத்து நிண்டு சீக்காயடிப்பாங்கள். அல்லாட்டி ஏதும் காது கூசுகிற மாதிரி நொட்டை சொல்லுறாங்கள். நாங்கள் குனிஞ்சதலை நிமிராமல்தான் போய்வாறம். சசி றூமில நிக்காத நாளள் நான் லெக்சர்சுக்குப் போகன். ஏதோ நடக்கக் கூடாதது நடக்கப் போகுதெண்டு உள்மனம் சொல்லுது. இப்ப பலாலி ரோட்டால சைக்கிள்ள போகேக்க ஒரு மயானத்துக் குள்ளால போற மாதிரிக் கிடக்கு. முந்தியெண்டா ரோட் கலகலப்பாயிருக்கும் எத்தினை வாகனம் போய்வரும். புதிசு புதிசாய் கடையள் திறந்து இரவு பகலாய் ஓயாமல் வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருக்கும். இப்பபாத்தால் எல்லாக் கடையளும் அநேகமாய் பூட்டியிருக்கு, ஒண்டுரண்டு சைக்கிள் திருத்திற கடையளத் தவிர. இவங்கட வாகனங்கள் தான் வலுவேகமாய்ப் போய்வருது. இப்ப கொஞ்ச நாளா ஒருவழமை என்னெண்டா இவங்கட வாகனத்தொடரணி போய்வாறதுக்காக ரோட்டில சனங்களை மறிச்சு வைக்கிறது. மத்தியானம் பன்னிரண்டு மணிக்கும் பின்னேரம் நாலு

மணிக்கும் ரோட்டில அடிக்கொருத்தனா நிக்கிறவங்களில ஒருத்தன் விசில் ஊதுவான். அதுக்குப்பிறகு ஆரும் அசையலோது நிண்ட இடத்தில நிக்க வேண்டியதுதான். சிலநேரம் ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு மேல நிற்கவேண்டி வரும். இவங்கட வாகனத்தொடரணி போய் முடிஞ்சாப் போலதான் சனம் போகலாம். இதனால் நானும் சசியும் கன லெக்சேர்லைத் தவற விட்டிருப்பம். என்ன செய்யிறது? எது நடந்தாலும் பேசாமலிருக்க வேண்டியது தான். லெக்சேர்சம் முந்தின மாதிரி கலகலப்பாயில்ல. ஏதோ செத்த வீட்டுக்கு துக்கம் விசாரிக்கப் போய்வாற மாதிரியிருக்கு. லெக்சரர்மார் தொடக்கம் பொடியள் பெட்டயள், எண்டு எல்லாரினர் முகங்களும் இறுகிப் போய் ஒருத்தரோட ஒருத்தர் கதைக்கவும் பயந்து..... இப்படியே காலங்கழியுது. சிலநேரம் சசி வடமராட்சியில இருக்கிற தன்ர வீட்டுக்குப் போகிடுவான். றூமில நான் தான் தனியா இருக்க வேண்டி வரும். வீட்டுக்கார அன்ரி இருக்கிறாதான். அவ வேளைக்கு லைட்டை நூத்திட்டுப் படுத்திடுவா. படுக்கிறதுக்கு முதல் ஒருக்கா றூமை எட்டிப்பாத்து “பிள்ளை கெதியா லைற் ஓவ் பண்ணிப் போட்டுப் படும். படிக்கிறதெண்டா காலமை எழும்பிப் படியும் நான் படுக்கப் போறன்” எண்டிட்டுப் போகிடுவா. மனுசி படுத்ததுதான் தாமதம் குறட்டைவிடத் தொடங்கியிடும். அன்றிக்கென்ன கவலை. வயதும் அறுபதைத் தாண்டியிடுத்து. பிள்ளையள் மூண்டும் வெளிநாட்டில. புருஷன்காரனர் பென்சனும் கிடைக்குது. அதுக்குள்ள எங்கட வாடைக்காகம். அவ படுத்தோண்ண குறட்டை விடுகிறதுக்கு என்ன குறை? இது நான் தனிய றூமுக்குள்ள முடங்கின்படியே யன்னலையும் கதவையும் பூட்டியிட்டு இருள் விழுங்கின அறைக்குள்ள புழுங்கி அவிய கண்ணோடு கண் மூடாமல் பயந்து செத்தொண்டிருப்பன். வெளியில ஆரோ கனபேர் நடமாடுற மாதிரி இருக்கும். நாயள் வலு மோசமாக் குலைக்கும். முத்தத்துப் பிலா உதிர்க்கிற சருகுகள் நொருங்கிற மாதிரியும் சத்தம் கேட்கும். இண்டைக்கு நான் துலையப் போறன் எண்டு நினைப்பன். என்ன நடந்தாலும் ஆருக்கும் தெரியாது. கதவு தட்டுற சத்தம் ஏதும்

கேட்குதோ எண்டு காதைத் தீட்டிக்கொண்டு நெஞ்சுக்குள் தண்ணி இல்லாமல் உடல் விறைக்க அங்கால இங்கால அசையவும் பயந்து மல்லாந்து கிடப்பன். இரவு எனக்குப் பாதகமாக நீண்டு கொண்டிருக்கும். வெளியில கேட்கிற சின்னச் சத்தமும் பீதியைக் கிளப்பும். பிலாமரத்தால ஏறி ஓட்டில நடந்து திரிய பூனை, ரீய்யம்... எண்ட சத்தத்தோட தொடர்ந்திரைய நிலக்கறையான். எங்கையோ இருந்து தேக்கம் பழுங்களைக் கவ்விக் கொண்டிருந்து ஓட்டுக்கு மேல விழுத்தியிட்டு படக் படக் கெண்டு செட்டையடிச்சொண்டு போற வெளவால் - கிடக்கிறதுக்கிதமா முத்தத்து மண்ணை வறுகிற அன்றியின் செல்லப் பிராணி ‘ரொமி’ நாய் - எல்லாம் எளிய மூதேசியள். திட்டம் போட்டுத் தாக்கிற விரோதியளப் போல இருள் விழுங்கியிருக்கிற இரவினர் கனத்தைக் கூட்டி என்னை வெருட்டி சாக்காட்டிக் கொண்டிருக்குங்கள். ஒரு கோழித் தூக்கம் மாதிரித்தான் என்ற நித்திரை. இடையில் கெட்ட கனாக்களும் வரும். கண்முழிச்சா நான் ஆஸ்பத்திரி பிரேத அறைக்குள்ள கிடக்கிற மாதிரி இருக்கும். நெஞ்சு வேகமா அடிச்சுக் கொண்டிருக்கும். போதாக்குறைக்கு அன்றி விடுற குறட்டைச் சத்தம் இன்னும் பயத்தைக் கிளப்பும். றோட்டில வாகனங்கள் இரையிற சத்தம் கேட்கும். என்ர உடம்பு தன்பாட்டில விறைக்கத் தொடங்கிவிடும். பிறகு பாத்தா வாகனங்கள் வீட்டை நோக்கி வாறமாதிரியிருக்கும். இனியென்ன அவங்கள் வந்து கதவைத் தட்டப்போறாங்கள். ஐசியைப்பாத்திட்டு ‘நீ வன்னியில இருந்தா வந்தனி? உன்னில எங்களுக்கு சந்தேகம் வலுக்குது. உன்னை விசாரிக்கோணும். கெதியா வா!’ என்பாங்கள். போகவேண்டியது தான். நடந்தது ஆருக்குத் தெரியும். நான் துலைஞ்சு போகிடுவன். பிறகு பேப்பரில நியூஸ் வரும். என்னைக் காணெல்லையெண்டு. வரிக்கு வரி கடித்ததில பிள்ளை கவனம்! பிள்ளைகவனம் எண்டு எழுதுற அம்மா தவிச்சப்போவா!. எதுக்கும் அன்றியை எழுப்புவமோ? அப்பிடி நினைச்சாலும் தொண்டைக்குள்ளால சத்தம் வெளிக்கிடாது. இப்படியே கிடந்து துலைய வேண்டியதுதான்.

எடியே! சசி!. உனக்கினி வைதேகி எண்டொரு சிநேகிதி இல்லையடி. அவள் துலையப்போறாள். நடக்கப் போற அசம்பாவிதம் உனக்குத் தெரியாது. நீ உன்ரை அம்மாவோட நிம்மதியா உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறாய்!. எனக்கு முடிவு நெருங்கிக் கொண்டிருக்கு.....

நான் தனிச்சப்போய் ஒடுங்குகிற இரவுகளில இப்பிடித்தான் எப்பவும் தவிர்க்கேலாமல் செத்துக் கொண்டிருக்கிறன். பகல் தொடங்கினால் எந்தக் கணத்தில என்ன நடக்குமோ? எண்டு மனந்தவிக்கத் தொடங்கியிடும். எல்லாம் உலரத் தொடங்கியிடும். லெக்கை தோலைக் கருக்கத் தொடங்கும். ஒரு சொட்டு மழை வந்து இந்த இறுக்கத்தைக் குலைக்காதா? எண்டு மனம் ஏங்கம். மழை வராததுக்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படாமலிருக்கு. ஹர்த்தால், கடையடைப்பு நாள்களில பகல் முழுக்க றூமுக்குள்ளதான் ஒடுங்கவேண்டியிருக்கும். உடம்பெல்லாம் வேர்த்தொழுக வெறுந்தரையில மல்லாந்து கிடக்க வேண்டியது தான். எதும் நோட்சை எடத்துப் படிக்கிறதும் ஏலாது. மனதில எப்பிடிப்பதியும்? கண்கள் எழுத்துகளில தாவிக் கொண்டிருக்க மனதில பயந்தருகிற காட்சியள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். முகத்தைக் கறுப்புத் துணியால மறைச்சக்கட்டிக்கொண்டு நிற்கிற அவங்கட உருவங்கள் அடிக்கடி வரும். வெறிபிடிச்ச அலையிற நாயளாக அவங்கள் சனத்தை வெட்டியும், சுட்டும் கருக்கிக் கொண்டிருப்பாங்கள். சனங்கள் எல்லாம் அவங்களால் அடிச்ச நொருக்கப் படவும், சுட்டுக்கொல்லப்படவும் பிறந்ததுகள் மாதிரி தலையைக் குனிஞ்சு கொண்டு நிக்ருங்கள்.

கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னம் மதியந்திரும்பினாப் போல நானும் சசியும் லெக்சர்ஸ் முடிஞ்ச வாறம். அண்டைக்கு ஒரு அசம்பாவிதம் நடந்து அவங்களில இரண்டு பேர் செத்திட்டாங்கள். பலாலிறோட்டால வந்த ஒரு பஸ்சை மறிச்ச இளந்தாரியள இறக்கி கேபிள் வயறுகளாலையும், துவக்குச்சோங்குளாலையும் நாலைஞ்சுபேர் வெறிபிடிச்ச நாயள்மாதிரி மாறி மாறி அடிச்சத் துவைச்சக் கொண்டிருந்தாங்கள். அப்பதான் நான் முதல் முதலா அவங்கள் அடிச்சத் துவைக்கிறதைப்

பாத்திருக்கிறன். இப்படித்தான் என்னையும் சசியையும் போல பெட்டையள் தனியப் போய் அகப்பட்டால் சட்டையளக் கீலங் கீலமாக் கிழிச்ச வாயால சொல்லலாத வேலையள் எல்லாம் செய்வாங்கள் எண்டு நினைச்சோண்ண எனக்கெண்டால் தலை விறைக்கத் தொடங்கியிடுத்து. ஒருமாதிரி தப்பித்தவறி றூமுக்கு வந்து சேந்தாப் போலயும் எனக்கு உடம்பு நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. அண்டைக்கு இராமுழுக்க அவங்களட்ட நானும் சசியும் இன்னும் சில பெட்டையளும் தனிய அகப்படுறதும் அவங்கள் எங்களைக் குழறக் குழற இழுத்தொண்டு போய் சட்டையளக் கிழிச்செறிஞ்சிட்டு சின்னா பின்னப் படுத்திறதுமா ஏதோ கனவெல்லாம் வந்து நான் படுக்கையில குழறியிட்டன். அடுத்த நாள் 'சசி என்னடி இரவிரவாகக் கத்திக் கொண்டிருந்தாய்' எண்டு விழுந்து விழுந்து சிரிச்சாள். எனக்கு உண்மையில கோபந்தான் வந்தது. 'பேய்ச்சி' இன்னும் நிலமை விளங்காமல் செல்லங் கொட்டுறாள் எண்டு. இவளமாதிரித்தான் இங்கை கனபெட்டையளக்கு நிலமை விளங்கிற தில்ல. நாளுக்கு நாள் நிலமை மோசமாகிக் கொண்டு வருது. இனிமேல் பெண்ணாப் பிறந்தனாங்கள் என்ன செய்யப்போறம்? எண்ட அச்சத்துக்குரிய பெரியகேள்வி யொண்டிருக்கு. ஆரிட்டையும் இந்தக் கேள்விக்கு விடையில்லை. திறந்த வெளியில திரியிற செம்மறியாடுகள் மாதிரித்தான் எங்கடை நிலை. ஆரும் குளிருக்கு போர்க்க எங்கடை மயிரைக்கத்திரிக்கலாம். அல்லாட்டில் இறைச்சிக்காக எங்களைக் கொல்லலாம். நாங்கள் எந்த எதிர்ப்பும் தெரிவிக்காமலுக்குத் தலையைக் குனிஞ்சு கொண்டு திரிவம். அவ்வளவுதான். நான் அடிக்கடி நினைப்பன் இந்த கம்பல் படிப்பை விட்டுட்டு ஊரில போய் இருப்பமெண்டு. பிறகு மூண்டு வருசமாக் கனக்கக் காசு செலவழிச்சாச்சு. இன்னும் ஒருவருசங்கிட்டு. பல்கலைக்கடிச்சொண்டு பேசாமல் இருப்பம் எண்ட முடிவுக்குத்தான் வாறன். என்ன செய்யிறது. எங்கை சண்டை தொடங்கினாலும் எங்களைப் போல பொம்பிளையளுக்குத்தான் ஆபத்து காத்திருக்கும். ஆக்கிரமிக்கிறவங்களினர் மிருகத்தனமான உணர்ச்சிகளுக்கு

இரையாகிறதெல்லாம் நாங்கள் தான். அவங்கள் மாமிசத்தை நுகர்ந்த நாயன் கணக்காக அலைஞ்சு திரிவாங்கள். எப்ப சந்தர்ப்பம் வாய்க்குதோ அப்ப கடிச்சுக் குதறிப் போட்டுப் போவாங்கள். பேப்பருகளில் பெரிசாச் செய்தியள் வரும். பலர் கண்டனம் தெருவிப்பினம். மருத்துவ அறிக்கையைப் பலரும் ஆவலோட எதிர்பாத்திருப்பினம். பாலுறுப்புகளில் நிகக்கீறலும் கடகாயமும் அவதானிக்கப்பட்டிருக்கிறதா அறிக்கை வெளியாகும். வழக்குப்பதிவு நடந்து விசாரணையள் தொடங்கும். சாட்சியங்கள் பொதுவாக இருக்காது. சம்பவத்துக்குக் காரணமானவர்கள் யாராக இருந்தாலும் கைது செய்து சட்டத்தின் முன் நிறுத்தி தண்டனை வழங்கப்படும் எண்டொரு கூற்று வெளியாகும். கொஞ்ச நாளைக்கு எந்த அசம்பாவிதமும் நடக்காது. பிறகு அவங்கள் பழையபடி தங்கட வேலையளத் தொடங்கியிருப்பாங்கள் காலப்போக்கில் அறிக்கை வெளியிட விரும்புகிற சிலர் எழுதுவினம் 'ஆக்கிரமிப்புப் பிரதேசங்களில் இப்படி நடக்கத்தான் செய்யும். கொங்கோவைப் பாருங்கோ, ஈராக்கைப் பாருங்கோ, இதெல்லாம் தவிர்க்கலாது' என்று கணக்க ஆதாரங்கள் காட்டி விளக்குவினம். இதெல்லாத்தையும் நாங்கள் வாசிச்சுக் கொண்டு செம்மறி யாடுகளாகத் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு திரியவேண்டியதுதான். என்னைப் போல பெட்டையளில் அக்கறையுள்ள ஒரு கடவுள் இருந்தால் அவர் கனவில யெண்டாலும் வரோணும். வந்தால் நான் கேட்கிற வரம் இதுதான். எங்களுக்கு மேல் உண்மையில் அக்கறையுள்ள கடவுளா நீர் இருந்தால் எங்களை உடன கிழவியாக்கிவிடும். இல்லாட்டில் பால்சூடிக்குழந்தையள் ஆக்கி விடும். உம்மில் நாங்கள் விசுவாசமானவளு களாக இருப்பம். இதுகும் முடியாட்டில் எங்களைக் கல்லாக்கி விடும் அல்லது சாக்காட்டிவிடும். உமக்குப் புண்ணியங்கிடைக்கும். நாங்கள் நிம்மதியில்லாமல் எவ்வளவு காலத்துக்கு செத்துக் கொண்டிருக்கிறது? கடவுளே கருணைகாட்டும்.'

காலத்தின் சுழற்சியை கலைப் புரிதலை ஆளுமையாக்கியவரே!... அஞ்சா நெஞ்சினனாய் அஞ்ஞானத்தை விழுங்கி கரங்கள் நீண்டு நட்புகளை அரவணைத்த ஆசானே!
மூளைத் திசுக்களுக்கு புத்துணர்வுட்டிய உயிர்க்காற்றே!... ஏ.ஜே. கனகரட்னாவே! எம் இதயக் கிணற்றில் இன்பமாய் உணுகின்றாய்...

வாணிக்கவும் வழிகாட்டவும் வெம்மையிலும் குளிர் தரும் நீழலாகி எம்மிதயாங்களில் குடிகொண்டவரே! குடியோடும் குலாவியது எப்படியோ?...

உன் எளிமை... மாடியையும் மறைந்த வெளிகளையும் மாக்ஸியத்தால் மயக்கியவரே... புகழ் வெளியை விலத்தி புதுப் புது விடயங்களை புலமைப்படுத்தியவரே...

இன்று இலக்கியத்திலிருந்து முனை முறிந்த ஓசை ஒன்று தமிழ் உலகமெங்கும் கேட்கிறதே...!

நேர் காணல்

பேராசிரியர் ஜி.அரசு

வீ. அரசு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகவும் தமிழ் மற்றும் இலக்கியத்துறைத் தலைவராகவும் விளங்குகிறார். 25க்கு மேற்பட்ட முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கும் (Phd), நூற்றுக்கு மேற்பட்ட M.Phil பட்ட ஆய்வாளர்களுக்கும், 50 முதுநிலைப்பட்ட (Diploma) ஆய்வாளர்களுக்கும் மேற்பார்வையாளராக விளங்கிய தகைமையுடையவர். பல ஆய்வு நூல்கள் கட்டுரைகள், தொகுப்பு நூல்கள் ஆகியவற்றின் ஆசிரியர்.

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

- தமிழ்நாட்டில் ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய அறிகை எத்தகையதாக இருக்கிறது? தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், ஈழத்துக்கும் தமிழ் நாட்டுக்குமான உறவு என்பது 250,300 ஆண்டுகளாக ஒரு தொடர்ச்சியான உறவு முறை இருக்கிறது. அதற்கு முன் இருக்கிற உறவு முறைகள் வேறு வடிவத்தில் இருந்தன. கடந்த 18,19,20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஒரு தொடர்ச்சியான உறவு இருப்பதனால் ஈழத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பல நூல்கள் அச்சிடப்படும் இடமாகவும் தமிழ்நாடு இருக்கிறது. குறிப்பாக நாவலர் இதனை முதலில் ஆரம்பித்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு அச்சுக்கூடம் வைத்தது போலவே தமிழகத்தில் சிதம்பரத்தில் சென்னையில் அச்சுக்கூடத்தை அவர் நிறுவினார். இப்படியான உறவுமுறையின் தொடர்ச்சியாக ஈழத்தைச் சார்ந்த இலக்கியங்கள், படைப்பாளிகள் சார்ந்த அறிமுகங்கள் மிக இயல்பாக அங்கு இருக்கின்றன. 20ஆம் நூற்றாண்டில் அதன் பரிமாணம் வேறு வடிவத்தில் வந்தது. குறிப்பாக இதழியல் துறை வளர்ச்சி, பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கம், அவற்றில் இந்தத் தமிழ்த் துறைகள் ஆய்வுகள் என வரும் போது அந்தப்பரிமாணம் முன்னர் சமயம் மரபு சார்ந்து, மடங்கள் சார்ந்து இருந்த உறவுமுறை விரிவடைந்தது. தமிழ் அமைப்புகள் என்று சொல்லக்கூடிய தமிழ்ச் சங்கங்கள் பல்கலைக்கழகங்கள் இவற்றினூடாக இந்த உறவு வளர்ச்சியடைந்தது. அதில் குறிப்பாக இதழ் துறையைச் சொல்லலாம். 1930 களில் இருந்து தமிழ் நாட்டில் வெளிவருகின்ற ஒரு இதழ் சிறுபத்திரிகையாக இருந்தாலும் அவற்றில் ஈழத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய படைப்பும் இடம்பெற வேண்டும் என்பது ஒரு எழுதப்படாத நியதியாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அதனை மணிக்கொடி பத்திரிகையிலிருந்து பார்க்க முடியும். வெகு ஜனப் பத்திரிகை நடத்துபவர்கள் கூட ஒரு மலர் போடும்போது அந்த மலருக்கு ஈழத்திலிருந்து சில படைப்புகளை வாங்கிப் போட வேண்டும் என்ற மரபு இருந்து வந்திருக்கிறது. அதனால் அந்தக் காலத்திலிருந்து தொடர்ச்சியான மரபு இருந்ததனால்

நிறைய ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் தமிழகத்தில் அறிமுகமாகி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் அண்மைக்காலத்தில் பார்த்தால் அது குறைவடைந் திருக்கிறது. ஈழத்துப் படைப்புகள் தமிழ்நாட்டில் வெளிவருவது முன்போல் இல்லாது குறைந்துள்ளது. இப்போது என்ன நிலைமை என்றால் ஈழத்தவர்களுக் கென்றே தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் இங்கும் இருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் இருக்கிறது. இவர்களே பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் வெளியிடுகிறார்கள். அது ஒரு முக்கியமான காரணம். மிக அண்மைக் காலத்தில் உருவாகியிருக்கும் ஊடகத் தொடர்பு வளர்ச்சி காரணமாக ஈழத்தில் வருகின்ற எந்த நூல்களும் பதினைந்து இருபது நாட்களுக்குள்ளேயே தமிழ் நாட்டுக்குத் தெரியவருகிறது. அதுபோல தமிழ் நாட்டில்

வெளிவருகிற நூல்கள் ஈழத்தின் சில பகுதிகளுக்கு உடனேயே தெரியவந்து விடுகின்றன. உதாரணமாகக் கொழும்புக்கு உடனேயே தெரியவந்து விடுகிறது. ஆகையால் ஈழத் தமிழக எழுத்து உறவு என்பது தொடர்ச்சியான உறவாகத்தான் இருக்கிறது என நினைக்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் எப்படி ஈழத்து எழுத்துக்களைப் படிக்கிறார்கள் என்றால் புனைகதைகளைப் படிக்கிறார்கள். இன்னொன்று தமிழ்ப் பாடத்திட்டங்களில் இளங்கலை, முதுகலை என்று சொல்லக்கூடிய வகுப்புகளில் ஒரு கவிதைப் பாடம் வைப்பதானால் அதில் ஈழத்துக் கவிதை ஒன்றைச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற மரபு இருக்கிறது. அது மாதிரி ஈழத்து நாவல் ஒன்றைச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற மரபு இருக்கிறது, இன்று ஒருபடி மேலேபோய் மலேசியா சார்ந்த ஒரு நாவல் மலையகம் சார்ந்த ஒரு நாவல் அல்லது சிங்கப்பூர் சார்ந்த ஒரு நாவல் வைக்க வேண்டும் என்கிற அளவுக்கு தமிழ்நாட்டுப் பாடத்திட்டத்தில் நிறைய விரிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலமாக மாணவர்கள் ஈழத்து எழுத்தாளர்களை விரிவாக அறிந்து கொள்கிறார்கள். இரண்டாவது ஈழத்திலிருந்து வரக்கூடிய எல்லாப் படைப்பாளிகளுக்கும் அங்கு உள்ள ஊடகங்கள் நல்ல இடம் அளிக்கிறது, எடுத்துக்காட்டாக ஜெயபாலன், அல்லது சேரன் இவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வரும் போது வெகுஜனப்பத்திரிகையில் ஒரு பேட்டி வந்துவிடுகிறது. ஆனந்தவிகடன் தொடங்கி எல்லாப் பத்திரிகையிலும் வந்துவிடுகிறது. வெகுஜனத்தளத்தில் உடனே அறியப்படுவதாக இருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்தவரை தமிழ் நாட்டில் வாசிக்கும் பழக்கம் உள்ள எல்லா இளைஞர்களும் ஜெயபாலனையோ, சேரனையோ தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். பழைய காலத்தில் முருகையன், மஹாகவி போன்றவர்களைத் தெரிந்து வைத்திருப்பது போல இப்போது இவர்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியான இலக்கியத் தொடர்பு, அறிவு தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது என்றுதான் நான் நம்புகிறேன்.

● **நமது நாட்டு விமர்சகர்களான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோர் தமிழ் நாட்டு இலக்கியத் தளத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் எத்தகையது?**

பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகிய இரண்டு பேரும் 1950 களிலிருந்து தொடர்ச்சியாகத் தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் எழுதுபவர்களாக இருந்தார்கள். குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் 1950 களின் இறுதியில் தாமரை என்ற ஒரு பத்திரிகை உருவாகியது. ஏறக்குறைய அதே காலப்பகுதியில் விஜயபாஸ்கரன் சரஸ்வதி என்ற பத்திரிகையை நடத்தினார். அதே காலப்பகுதியில் சாந்தி என்ற பத்திரிகையை ரகுநாதன் நடத்தினார். சாந்தி, சரஸ்வதி, தாமரை ஆகிய பத்திரிகைகள் அனைத்திலும் பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி சிவத்தம்பி ஆகியோரது ஆக்கங்களை வெளியிடுவது என்பது ஒரு தொடர்ந்த மரபாக இருந்தது. பின்னர் சி.சு. செல்லப்பா நடத்திய எழுத்து பத்திரிகையிலுங்கூட இவர்களுடைய கட்டுரைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆக, இந்த

அணிசேர்க்கை இல்லாமல் எல்லாத்தரப்பிலும் இவர்களுடைய எழுத்துக்கள் பிரசுரம் பெற்றன. அதற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டுப் பதிப்பகங்களான தமிழ்ப் புத்தகாலயம், பாரிநிலையம் போன்ற நிறுவனங்கள் இவர்களுடைய நூல்களை வெளியிடுவதை ஒரு தொடர்ச்சியான மரபாகக் கொண்டிருந்தன. நூல்கள் தமிழ்நாட்டில் வெளியிடுவதனால் அங்கு எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் இருந்தது. இதைவிட இன்னுமொரு சமூக இயங்குதளம் என்னவென்றால் இந்த பின் காலனிய காலமாகிய 50 களுக்குப் பிறகு 60களில் பல்கலைக்கழக மட்டங்களில் ஏற்பட்ட பெரிய மாற்றங்கள் குறிப்பாக அங்கு உருவாகிய கலை இலக்கியப் பெருமன்றம், அதுபோல பேராசிரியர் நா.வானமாமலை அவர்களால் நடத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிப்பத்திரிகை, பின்பு பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டங்களில் புதிய விஷயங்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற நிலைமை, இப்படி பல புதிய அம்சங்கள் வருகின்ற போது ஒரு மார்க்ஸிய கருத்தியல் சார்ந்த ஒரு சிந்தனை முறைமைக்கும் இடமளிக்க வேண்டும் என்பது எல்லாத் தளங்களிலும் மிக விரிவாக உருவாகியது. அப்பொழுது இந்தப் பேராசிரியர்களுடைய எழுத்துக்கள் இவர்களுடைய கருத்துக்கள் விரிவாக வாசிக்கப்பட்டன. இப்போதும் வாசிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பின்புலத்தில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்களின் புத்தகங்களை வாசிப்பதுபோலவே கைலாசபதி சிவத்தம்பி ஆகியோரது நூல்களை வாசிப்பது தமிழ் நாட்டு கல்வியியலாளர் மத்தியில், பல்கலைக்கழகங்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. எல்லாப் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டங்களிலும் இவர்களுடைய நூல்களைப் பரிந்துரை நூல்களாக, பாடப்படிப்பு நூல்களாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது மிகச் சாதாரண வழக்கமாக உள்ளது என்பதைப் பார்க்க முடியும். இப்படித்தான் தமிழ் நாட்டில் இந்தப் பேராசிரியர்களின் பங்களிப்பு இருந்து வந்திருக்கிறது. இதன் விளைவாக இவர்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வு நெறிமுறை தமிழ் நாட்டில் உள்ள பல இளைஞர்களுக்கு மார்க்ஸிய தத்துவம் சார்ந்து உருவாகி வருபவர்களுக்கு ஒரு உந்துதல் தரக்கூடியதாகவும் இருந்தது. ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டில் இருப்பவர்களான நா. வானமாமலை, பின்னால் வந்த கேசவன் இவர்களுடைய தன்மைகளிலிருந்து இவர்களுடைய பார்வை ஒரு கல்வியியல் சார்ந்ததாக – கூடுதல் கல்வியியல் சார்ந்ததாக இருக்கின்ற ஒரு பின்புலத்தில் இவை கூடுதலான செல்வாக்கை கல்வியியலாளர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியதை நாங்கள் பார்க்கிறோம். அந்த வகையில் தமிழ் நாட்டுக் கல்விப் புலத்தில் மாணவர்கள் மத்தியில் அல்லது சிறுபத்திரிகை வாசிப்போர் மத்தியில் இவர்களுடைய தாக்கம் மிக அதிகமாக இருப்பதாக நான் சொல்ல முடியும்.

● **ஈழத்தமிழ் போர்க்கால இலக்கியங்கள் பற்றிய உங்களது கணிப்பு யாது?**

தமிழுக்கு இதனால் ஒரு புதிய பரிமாணம் கிடைத்திருக்கிறது. நமது சங்க இலக்கியங்கள் பற்றி பேசுகிறபோது அவற்றில் பேசப்படுகிற பல்வேறு புறம் சார்ந்த செய்திகளை இலக்கிய மரபாக வாசிக்கின்ற ஒரு மரபு உண்டு. அந்த அகம், புறம் என்பதில் புறம் என்பது வீரம் சார்ந்த ஒரு செந்நெறி மரபு இலக்கியம் என்பதால் அது சார்ந்த செய்திகளைப் பேசிய மரபு தொடர்ச்சியாக நமக்கு இருக்கிறது. இருந்த போதிலும்

இப்போது அண்மைக் காலங்களில் யதார்த்த வாழ்க்கையில் நடந்துகொண்டிருக்கிற இனங்களுக்கிடையான இந்தப் போராட்டத்தில் ஒரு மிக வீச்சான இலக்கியம் தமிழில் உருவாகியுள்ளது. அதில் ஒன்று ஈழத்தில் உருவாகியுள்ள போர்சார்ந்த கவிதைகள். இந்தக் கவிதைகள் இதற்குமுன் இருந்த தமிழ்க் கவிதையினுடைய பல பரிமாணங்களை எல்லாம் மாற்றி ஒரு புதிய பரிமாணத்தை அது கொடுத்திருக்கிறது. எப்படியென்றால் இதற்குமுன் தமிழ்நாட்டில் கவிதை எழுதுகிறவர்களும் சரி, ஈழத்தில் கவிதை எழுதுகிறவர்களும் சரி கவிதை என்பது ஒரு கற்பனைத் தளத்திலேயே போய்க் கொண்டிருந்தது என்ற நிலைமையாறி, இன்றைக்கு இவர்களுக்குக் கற்பனை தேவை இல்லை வாழ்க்கையில் நேரடியாக எதிர்கொள்பவற்றை ஒரு கவிதை மொழியில் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு கவிதை வந்திருக்கிறது. அந்தக் கவிதை ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுடைய உணர்வு சார்ந்த பதிவாகவும் இருக்கிறது. இது பாலஸ்தீனத்தில் உருவான கவிதைகள் போலவும் ஆபிரிக்காவில் காலனி ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக உருவான அந்த “யுகதிவாத்தியாங்கோவின்” கவிதைகள் போன்றும் அப்படியான நேரடியான வாழ்க்கையின் ஒரு இலக்கிய வடிவாக்கமாக தமிழ்க் கவிதை ஈழப்போரினால் உருவாகியுள்ளது. இது ஒரு புதிய பரிமாணம். அதேபோல கவிதைகள் உருவான அளவிற்கு போர்சார்ந்த புனைகதைகள் உருவாகி இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், உருவாகியிருக்கின்றன என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் அளவு ரீதியாகக் குறைவுதான். அதனுடைய தன்மையும் இதுவரை இருந்த தமிழ்ப் புனைகதை மரபிலிருந்து ஒரு புதிய மரபாக உருவாகியிருப்பதைப் பார்க்கலாம். குறிப்பாக போராளிப் பெண்கள் எழுதக்கூடிய சிறுகதைகள் நாவல்கள் கவிதைகள் என்பவை தமிழுக்குப் புதியவை, இதற்குமுன் இப்படி ஒரு மரபில் இந்த வடிவம் உருவானதாக நம்மால் சொல்ல முடியவில்லை. இந்தப் பிரிவுனுடைய இன்னுமொரு வடிவமாக போரினால் புலம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்களிடமிருந்து வேறொரு பரிமாணத்தில் புதிய இலக்கியமும் உருவாகிவருகிறது. அதனை ஒரு காலத்தில் “புலம் பெயர் இலக்கியம்” என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அச்சொற்றொடர் அவ்வளவு பொருள் சார்ந்ததாக இல்லை என்ற விமர்சனம் வந்ததினால் இப்பொழுது அதிகமாக அச்சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவதில்லை. ஆனால் அது போர்சார்ந்த இலக்கியம்தான். போரினால் வெளியேறி அகதிகளாக வாழ்ந்தவர்களின் அகதி மனநிலைசார்ந்த ஒரு இலக்கியம் என்பதும் தமிழுக்குப் புதியபரிமாணமாகக் கிடைத்துள்ளது. இந்த அகதி மனநிலை என்பது அதுதான் அந்த Diaspora என்று கூடச் சொல்லுகிறார்கள். அதைத்தான் “அலைவு உழல்வு” என்று சொல்கிறோம். யூதர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக கி.பி.9,10 இல் தொடங்கி உலகம் முழுவதும் அலைக்களிக்கப்பட்டு அவர்கள் வாழ்கிற வாழ்வு முறை சார்ந்து ஒரு புதுவகையான அறிவுசார்ந்த செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். உலகில் மிக அதிகமான விஞ்ஞானிகள், அறிவாளிகள் அந்த இனத்திலிருந்து உருவாகியிருக்கிறார்கள் என்பது வரலாறு, அதைப்போலவே இந்தத் தமிழ் அலைவு உழைவினால் உலகம் முழுவதும் சென்று அகதிகளாக வாழக்கூடிய இந்த மனிதர்களிடமிருந்து புதுவகையான பல இலக்கிய வடிவங்களும் வகைகளும் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த வகையில் தமிழில் இந்தப் போரினால் புதுவகையான ஆக்கங்களுக்கான ஒரு மிகுந்த விரிந்த பரிமாணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

- இந்தப் புலம் பெயர் இலக்கிய கர்த்தாக்களில் சிலர் ஈழப்போராட்டத்துக்கு எதிரான படைப்புக்களைத் தரும் பொழுது தமிழகப் பத்திரிகைகள் அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பெரிதும்படுத்திக் கொண்டாடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதுபற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

(தொடரும்)

வல்லிக்கண்ணன்

— மூத்த பரம்பரையின் இறுதி வீழ்வு

— தி. ஞானசேகரன்.

முதுபெரும் எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் மறைந்துவிட்டார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்குத் தாமதமாகவே கிடைத்துள்ளது. அப்படித் தாமதமாகக் கிடைத்த போதும் அதைப்பற்றி நமது இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பெரிதும் அலட்டிக் கொண்டதாகவும் தெரியவில்லை. நவம்பர் ஒன்பதாம் திகதி அவர் மறைந்த போதும் அது பற்றிய செய்தி தொடர்ந்து வந்த பத்து நாட்களில் எந்தப் பத்திரிகையிலும் வரவில்லை. மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா என்னைச் சந்தித்த போது “வல்லிக்கண்ணன் இறந்து விட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். எந்தப் பத்திரிகையிலும் செய்தி வரவில்லை. என்னவென்று சரியாகத் தெரியவில்லை” என்று கூறி அந்தர்ப்பட்டார். ஒருவாறாக 19 ஆம் திகதி தினகரன் அவரது மறைவை ஊர்ஜிதம் செய்தது.

ஒரு சில எழுத்தாளர்கள் மறைந்து விட்டால் பதறிப்போய் பத்திரிகையில் செய்திகள் வெளியிடுகிறார்கள், கட்டுரைகள் எழுதுகிறார்கள். வேறு சிலரின் மறைவைக் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஏன் இந்தப் பாராமுகம்? அசட்டை – புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

வல்லிக்கண்ணன் இவர்களுக்குச் சாமானியமானவராகிவிட்டாரா!

67 வருடங்கள் ஓயாது எழுதிக் கொண்டிருந்த இலக்கிய ஞானி. சாகித்திய விருது பெற்ற எழுத்தாளர். “சிறந்திழ்களின்

செவிலித்தாய்” எனப் புகழ்பெற்றவர். சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், நாடகம், வரலாறு, மொழி பெயர்ப்புகள் எனப் பலதுறைகளில் தடம் பதித்தவர். ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலருடன் நீண்ட உறவினைக் கொண்டவர். பல எழுத்தாளர்களின் நூல்களுக்கு முன்னுரைகள் தந்தவர்.

1996 ஆம் ஆண்டு, ஜூலையில் தமிழக எழுத்தாளர்களான தாமரை மகேந்திரன், பொன்னீலன், வல்லிக்கண்ணன் ஆகியோர் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்த இலக்கியப் பேரரங்கிற்கு வருகை தந்திருந்தனர். அவ்வேளையிலேதான் வல்லிக்கண்ணனைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. இவர்கள் மலையக இலக்கியப் பேரவையின் பதினைந்தாவது ஆண்டு விழாவில் கலந்து கொள்வதற்காகக் கண்டிக்கும் வந்திருந்தனர். விழாவுக்கு முதல் நாளே வல்லிக்கண்ணனும் பொன்னீலனும் கண்டிக்கு வந்துவிட்டனர். அவர்களுக்கு எனது இல்லத்தில் இரவுப் போசன விருந்து அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். ஆனாலும் கடைசி நேரத்தில் சிறு சுகவீனம் காரணமாக வல்லிக்கண்ணனால் அன்று என் இல்லத்திற்கு வர முடியாமல் போய்விட்டது. பொன்னீலனை நீர்வைப் பொன்னையனும் அந்தனி ஜீவாவும் அழைத்து வந்திருந்தனர். வல்லிக்கண்ணனின் எளிமைக்கும் பந்தாக்கள் ஏதுமில்லாத

தன்மைக்கும் சான்றாக ஒன்றை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். “நான் வராததையிட்டு ஞானசேகரன் ஏமாற்றமடையக்கூடும். அவருக்கு நிலைமையை விளக்கிக் கூறுங்கள். எனக்குரிய உணவைப் பார்சல் பண்ணி கொண்டு வந்து விடுங்கள்” என்று பொன்னீலனிடம் கூறி அனுப்பியிருந்தார். மறுநாள் விழாவில் என் மனைவியைச் சந்தித்த போது நீங்கள் அனுப்பிய “இடலியும் சாம்பாரும் மிகவும் சுவையாக இருந்தது. நான் ருசித்துச் சாப்பிட்டேன்” எனக் கூறி மகிழ்வித்தார். அன்று எனது ‘கவ்வாத்து’ குறுநாவல் அவ்விழாவில் மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் ஜெயக்கொடி அவர்கள் தலைமையில், தாமரை மகேந்திரன் வல்லிக்கண்ணன் முன்னிலையில் பொன்னீலன் விமர்சன உரையாற்றி வெளியிட்டு வைத்தார். ஆனாலும் அதற்கு முன்னரே பொன்னீலனிடம் அக்குறுநாவலைப் பெற்று வாசித்த வல்லிக்கண்ணன் அந்நாவல் பற்றிய தனது விமர்சனத்தை என்னிடம் கூறிப் பாராட்டினார். முதுபெரும் எழுத்தாளரான அவரது பாராட்டை எனக்குக் கிடைத்த ஆசியாக எண்ணி மகிழ்ந்தேன்.

வல்லிக்கண்ணன் தமிழக திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த ராஜவல்லிபுரம் என்ற ஊரில் 12.11.1920ல் பிறந்தவர். தனது 16 வயதில் ‘இதய ஒலி’ என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகையை நடத்தியவர். நெல்லை வாலிபர் சங்கத்துக்காக ‘இளந்தமிழன்’ என்ற மற்றொரு கையெழுத்துப் பத்திரிகையின் ஆசிரியப் பொறுப்பையும் ஏககாலத்தில் ஏற்று நடத்தியவர். 1939ல் தனது 19 ஆவது வயதில் இவரது முதல் கதை ‘சந்திரகாந்தக்கல்’ பிரசண்டவிகடன் பத்திரிகையில் வெளியாகியது. இளமையிலிருந்தே தணியாத இலக்கியதாகும் கொண்ட வல்லிக்கண்ணன் தாம் அமர்ந்திருந்த அரசுப்பணியைத் துறந்துவிட்டு முழுநேர இலக்கிய கர்த்தாவாகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். ஆரம்பத்தில் “திருமகள்” “சினிமா உலகம்” ஆகிய பத்திரிகை களில் பணியாற்றினார். பின்னர் திரு. வி. க. ஆரம்பித்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த ‘நவசக்தி’ பத்திரிகையில் பணியாற்றினார். அதன் பின் 1944 முதல் 1947 வரை ‘கிராம

ஊழியன்’ பத்திரிகையில் பணிபுரிந்தார். இக் காலகட்டத்தில் ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளான இலங்கையர்கோன், வைத்திலிங்கம், சம்பந்தன் ஆகியோரும் மஹாகவி, க. இ. சரவணமுத்து, அம்பிகை பாகன், நாவற்குழியூர் நடராஜன், சோ. தியாகராஜன், இராஜ அரியரத்தினம் ஆகியோரும் கிராமஊழியனை நன்றாகவே பயன்படுத்தி தமது ஆக்கங்களை வெளியிட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1950, 1951 ‘ஹ்ருமான்’ பத்திரிகையில் பணிபுரிந்த வல்லிக் கண்ணன் பின்னர் எந்தப் பத்திரிகை நிறுவனத்திலும் ஊழியராகப் பணியாற்றாது சுதந்திர எழுத்தாளனாகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

சரஸ்வதி, தீபம், தாமரை ஆகிய சஞ்சிகை களில் வல்லிக்கண்ணன் நிறையவே எழுதியுள்ளார். இலங்கை சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வந்த பத்திரிகைகளிலும் எழுதியுள்ளார்.

பெரிய மனுஷி, வஞ்சம், ஆண்சிங்கம் சரியானதுணை, பயந்தவள், அலைகள் என்பன இவரது குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதைகள்.

நினைவுச்சரம், அலைமோதும் கடல் ஓரத்தில், வீடும் வெளியும், இருட்டு ராஜா என்பன இவரது புகழ்பெற்ற நாவல்கள். இதில் ‘வீடும் வெளியும்’ சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தை பின்னணியாகக் கொண்ட நாவல்.

கு. ப. ராவும், ந. பிச்சமுர்த்தியும் புதுக்கவிதை எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில், 1943ல் இவரும் புதுக்கவிதை எழுத ஆரம்பித்தார். ‘புத்த பக்தி’ – என்ற இவரது முதல் புதுக்கவிதைத் தொகுதி 1944ல் வெளியானது. இவரது இன்னுமொரு புதுக்கவிதை தொகுதியான ‘அமரவேதனை’ சி. சு. செல்லப்பா நடத்திய ‘எழுத்து’ வின் பிரசுரமாக வெளிவந்தது.

1950இல் “விடிபுமா” என்ற நாடகத்தை இவர் எழுதியுள்ளார். ‘நம்நேரு’, ‘விஜயலட்சுமி பண்டிற்’ ஆகியவை இவரது வரலாற்று நூல்கள். புதுமைப்பித்தன் வரலாற்றையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

‘புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்’, ‘சரஸ்வதி காலம்’, ‘பாரதிக்குப்பின்’ ‘தமிழ் உரை நடை’, ‘தமிழில் சிறுபத்திரிகைகள்’,

‘எழுத்தாளர்கள் - பத்திரிகைகள் - அன்றும் இன்றும்’, ‘வாசகர்கள் - விமாசகர்கள்’, ‘தீபம் யுகம்’ என்பன இவரது ஆராய்ச்சி நூல்கள். இதில் ‘புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்’ சாகித்திய விருது பெற்றது. எழுத்தாளர்கள் - பத்திரிகைகள் - அன்றும் இன்றும்’ தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிசீனைப் பெற்றது.

இவற்றைவிட, கார்க்கி கதைகள், கார்க்கி கட்டுரைகள், தாத்தாவும் பேரனும் (அமெரிக்க நாவல்), ராகுலசங்கிருத்தியாயன், ஆர்மீனியச் சிறுகதைகள், சிறந்த பதின்மூன்று கதைகள் (இந்தியக் கதைகள்) இவைபெல்லாம் இவரது மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்.

வல்லிக்கண்ணனின் நூல்களாக மொத்தம் 74 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. ‘தமிழில் சிறுபத்திரிகைகள்’, என்ற புத்தகம் சிறு பத்திரிகையாளர்களின் வேதம் என்றே சொல்லலாம். அத்தனை தகவல்கள் அதில் உள்ளன.

பிற்பட்ட காலத்தில், “20 ஆம் நூற்றாண்டில் இலக்கிய வளர்ச்சி” பற்றியும் தனது சுயசரிதை யையும் எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

ஒரு நாளைக்கு ஆறுமணிநேரம் வாசிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்த வல்லிக் கண்ணன், தனக்குக் கிடைக்கும் நூல்களையும் சஞ்சிகை களையும் தவறாது வாசித்து உடனுக்குடன் அவைபற்றிய விமர்சனத்தையும் எழுதியனுப்பும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதிலும் நல்ல படைப்புகளைப் பாராட்டுவதிலும், புதிய சிற்றிதழ்களை வளர்ப்பதிலும் அவர் கடைசிக் காலம்வரை ஈடுபட்டு வந்தார். யாரையும் காயப்படுத்தாத மென்மையான குரலில் நல்ல கருத்துக்களையே எப்போதும் பேசிவந்தார்.

‘ஞானம்’ வெளிவந்த முதலாவது இதழிலிருந்து ஒவ்வொரு மாதமும் தவறாது அவருக்கு ஞானம் இதழ்களை அனுப்பி வைப்பேன். அவர் அவற்றை வாசித்து தனது அபிப்பிராயங்களையும் ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளையும் தெரிவிப்பார். தம்மைச் சந்திக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களிடம் அவர்

‘ஞானம்’ பற்றியும் பிரஸ்தாபிக்கத் தவறுவதில்லை. சில வருடங்களுக்கு முன் நமது எழுத்தாளர் நி. பி. அருளானந்தம் அவரைச் சந்தித்த போது “உங்கள் நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ‘ஞானம்’ சஞ்சிகை நன்றாக இருக்கிறது. அதற்கு நீங்கள் எழுதுவதில்லையா?” என்று கேட்டாராம். ‘இலங்கையிலுள்ள ஒரு சஞ்சிகைபற்றி ஆவலும் அக்கறையுமாக அவர் கதைத்தது எனக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் பெருமையாகவும் இருந்தது’ என ஞானத்துக்கு நி. பி. அருளானந்தம் எழுதியிருந்தார்.

ஞானம் 50ஆவது இதழ் பொன்மலராக மலர்ந்த போது அவர் அந்த மலர் தொடர்பாக எனக்கு எழுதிய கடிதத்தை ஒரு சான்றிதழாகக் கருதி நான் பாதுகாத்து வைத்துள்ளேன்.

இலக்கியத்துக்கு வாழ்க்கைப்பட்டதால் அவர் பிரமச்சாரியாகவே வாழ்ந்தார்.

இவரைப்பற்றி ஜெயகாந்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “வல்லிக்கண்ணன் போன்ற அறிஞர்கள் புதிதாக ஒன்றும் எழுதக்கூட வேண்டாம். தாங்கள் எழுதிவந்த நாள்தொட்டு தமிழ்க் கலை இலக்கிய உலகம் சம்பந்தப்பட்ட தமது அனுபவங்களை எழுதினால் புதிய தமிழ் இலக்கியத்தின் சரித்திரத்தை அதன் தலை எழுத்தை தமிழர்கள் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும். அவரது இலக்கிய வாழ்க்கை வணங்கத் தக்கதும், வழிபடத்தக்கதுமாகும். அவரைச் சுற்றி வாழ்க்கையில் என்னென்ன மாற்றங்கள் நேரினும் அந்த மாற்றங்களை அறிவாலும் சிந்தனையாலும் ஆக்கபூர்வமாய் வெளியிடும் திறனாலும் தவிர, தன்னளவில் எத்தகைய பாதிப்புக்குள்ளாகாத ஓர் ஆத்மஜோதி அவர்”

நிமோனியா காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டு ஒக்டோபர் 29 அன்று சென்னை கல்யாணி மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட வல்லிக் கண்ணன் தீவிர சிகிச்சையின் பின் நவம்பர் 9 ஆம் திகதி இரவு 9. 25 மணிக்கு காலமானார். இறக்கும் போது அவருக்கு வயது 86.

வல்லிக்கண்ணன் நவீன தமிழ் இலக்கிய உலகின் மூத்த பரம்பரையின் இறுதி விழுது. அவரது மறைவு இலக்கிய உலகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

வாடிய மலர்

ரத்னஸ்ரீ விஜேசிங்ஹ
தமிழில் : அ. ப. மு. அஷ்ரஃப்

படிகளால் இறங்கி ஓரமாய் வருக.
புதுமலர்க் கொத்தைக் கொண்டு வருக.
புண்ணியவான்களே!
புதிதாய் வருவோர்க் கிடத்தைத் தருக - ஆனால்
வாழியிற் கிடக்கும் வாடிய மலரை
காலால் மிதிக்காக் கவனம் பெறுக.

வயோதிபத் தாயின் முகத்திற் கண்ட
அன்பின் நிறைந்த சிரிப்பைப் போல
உடைந்த இதழ்களின் மென்மையைப் பாரும்.
அவ்வாடிய மலரின் மணத்தைத் தானும்.

வலுவிழுந்த மகரந்தத்திற் தெரியும்
அபரிமித எதிர்பார்ப்புகளின் முகவரி
ஆயிர மாயிரம் கைகள் வணங்கிய
உயர் மனிதத் தன்மையின் குணநலன்
இன்றும் வாசுந்தரும் அம்மகிமையைப் பாரும்.

படிகளால் இறங்கி ஓரமாய் வருக.
உமக்கும் அங்கே இடமுண் டெழுக
புதுமலர்க் கொத்தை அள்ளி வருக - ஆனால்
வாழியிற் கிடக்கும் வாடிய மலரைக்
காலால் மிதிக்காக் கவனம் பெறுக.

[நவீன சிங்களக் கவிதையுலகில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற, பலராலும் நன்கு அறியப்பட்ட கவிஞர் ரத்னஸ்ரீ விஜேசிங்ஹ. அவரது 'வஸ்ஸானே' என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் இருந்து பெறப்பட்ட 'வாடியமலர்' [பரமல்] என்ற கவிதையின் தமிழாக்கம் இது. இதுவொரு குறியீட்டுப் பாங்கான கவிதை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது]

பஞ்சாஜம் கருவாரும்

எஸ்.முத்துவேலன்

கூடல் குளம் மாதிரிக் கிடக்கிறது கடற்கரையில்
மக்கள் குவிந்து கிடக்கின்றனர்.

“ஏலேலோம்...ஓவோலோம்...

ஏலடி ஏலம்... ஏலச்சிலாமாய்...

கள்ளச்சிலாமாய்... கலம்பக்கயிறு

மூட்டாங்கயிறு... முன்னுக்கு வருகிது...

ஏத்துக்காலப் பாத்து இழுடா...!

சோத்துக் கோப்பைக்கும்...சேத்து இழுடா!

ஏலேலோம்... ஓவேலோம்...

ஏலடி ஏலம் ... ஏலச்சிலாமாய்...

காத்தடிக்கிது கவத்தபடிடா!

கலம்பக் கயித்த சேத்து இழுடா!

அல்லாட செல்வத்த...நாமளும்

அள்ளி எடுக்கலாம்...

ஏழட காசெல்லாம்...ஆழிக்க கெடக்கிடா!

தம்பிமாரே... சவியா இழுங்கடா...!

ஏலேலோம்...ஓவேலோம்

ஏலடிஏலம்... ஏலச்சிலாமாய்”

மீனவர்களின் அம்பா ஒலி வாணைப் பிளக்கிறது. மீன்களை கடலில் வளைந்து வைத்து விட்டு, வடிவன் தோணில் கடலுக்குள் கிடக்கிறது. வலைக் கால்களில் வரிசையாக நின்று, மீனவர்கள் அம்பாவை ஓசையோடு சொல்லிச் சொல்லி கடலில் கிடக்கும் வலையை இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். வலையால் வளைந்து கிடக்கும் மீன்களைக் கையால் காட்டி, வடிவன் தோணில் தண்டயல் சோக்கனாட கலைமான், வலைக் கால்களை வேகமாக இழுக்கும்படி சைகை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். கரைத் தண்டயல் மாடுவெட்டிடி உது மாண்ட மம்மக்காசீன் வலைக்கால்களில் நின்று இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் மீனவர்களை, உசார் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

கடற்கரையெல்லாம் ஒரே ஆரவாரமாகக் கிடக்கிறது.

தோணில்கள் கடலுக்குள் எரிந்து கரையேறுவதும், கரையிலிருந்து கடலுக்குள் வேகமாகப் போவதுமாக இருக்கின்றன. தோணில்களால் பிடித்து வந்த மீன்களை, விலைபேசி வாங்குவதில், மீன் வியாபாரிகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

மீன் வியாபாரிகளின் தலைவன் தலப்பாக்கட்டி மீரான்ட மகன் செய்யது, விரித்த குடையோடு நின்று, மீன்களுக்கு விலை வைப்பதில், ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

சூரியன் ஆவேசமுற்று கொதிக்கிறான். அப்பொழுது, பிடித்த மீன் மடியோடு வயிரன் தோணில் கரையேறுகிறது. மீன் மடியைக் கரையேற்றிவிட்டு, மீனவர்கள் அதிலுள்ள மீன்களை கூடைகளினால் அள்ளிக் கொண்டு வந்து, கும்பம் கும்பமாய் மணலில் குவிக்கின்றனர்.

வயிரன் தோணில் தண்டயல் பூக்கு டிச்சாண்ட செல்லப்பிள்ளை, மீன் கும்பங்களடியில் வந்து, வியாபாரிகளுடன் மீன்களுக்கு விலை பேசிக் கொண்டிருக்கிறான்.

மீனவர்களில் சிலர், மீன் கும்பங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க சிலர் குருவியாண்ட ரோசாக்காலன் அமீரின் தேனீர்க் கடைக்குப் போகின்றனர். கடற்கரையில் இருக்கும் தேனீர்கடைகளில் இவனுடைய கடைதான் கொஞ்சம் பெரிய கடை. அப்பம், முட்டக்கோஸ், இடியப்பம், பணீஸ், வட்டர், நோஸ்பாண் எல்லாம் கூடுதலாக வைத்திருப்பான்.

இப்பகுதியில் பிரபல்யமான மீன் வியாபாரிகளான சோளக்கொட்ட ஆசிர மகன் கலந்தனும், பிச்சடிச்சாண்ட வெள்ளக் குட்டியும், கடலுக்குள் மீன்களை வைத்து வளைந்து கிடக்கும் வடிவன் தோணில் கரையேறுவதை

ப. மணிமேகலை

- M.A., M. Phil.

பிரபல எழுத்தாளரும், கவிஞரும், நாட்டாரியல் ஆய்வாளருமான சட்டத்தரணி எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின் கவிதை, சிறுகதை நூல்கள் தென் இந்தியா பழனி, அருள் மிகு பழனியாண்டவர் கலை மற்றும் பண்பாட்டுக் கல்லூரி தமிழ் இலக்கியம் – இளநிலை ஆய்வாளர் செல்வி ப. மணிமேகலையினால் எம்.ஃ.பில் பட்டத்தின் ஆய்விற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. “இலங்கைக் கவிஞர் எஸ். முத்துமீரான் படைப்புக்களில் மார்க்சிய சிந்தனைகள்” என்ற தலைப்பில் தமிழ் நாடு பழனியில் உள்ள அருள் மிகு பழனியாண்டவர் கலை மற்றும் பண்பாட்டுக் கல்லூரியில், தமிழ்த் துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் பேராசிரியர் அறிஞர் எல். கே. அக்னிபுத்திரன் அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டு, தற்பொழுது எம்.ஃ.பில் பட்டம் கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

செய்யுது முகம்மது குலாம் தஸ்தகீர்

- M.A., M. Phil.

தமிழ்நாடு, கோயம்புத்தூர், மடத்துக் குளத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் செய்யது முகம்மது குலாம் தஸ்தகீர் எழுத்தாளர் சட்டத்தரணி, எஸ். முத்துமீரான் அவர்களின் நூல்களைத் தனது எம்.பில் பட்டத்திற்காக ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளார்.

இவர், “இலங்கை கவிஞர் முத்துமீரான் படைப்புக்களில் சமூகவியல் சிந்தனைகள்” என்னும் தலைப்பில் பேராசிரியர் டாக்டர் எல். கே. அக்னிபுத்திரனின் வழிகாட்டலின் கீழ் செய்யது எம்.பில் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

இவ்விருவருடைய எம்.பில் ஆய்வு ஏடுகளை, நூல் வடிவில் கொண்டு வருவதற்குரிய சகல முயற்சிகளையும் முத்துமீரான் செய்து வருகின்றார்.

எதிர்பார்த்து, வடிவன் தோணில் வாடிக்குள் கதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

வடிவன் தோணில் தண்டயல், வலைக்காலுக்குள் வளைந்து கிடக்கும் மீன்களைக் கையால் காட்டிக் காட்டி வலையை வேகமாக இழுக்கும் படி தன் தோளில் கிடந்த சால்வையை எடுத்து அசைக்கிறான்.

“என்ற வாப்பா, இந்த வலயக் கொஞ்சம் சட்டுப் பண்ணி இழுங்கடா...! அன்னா தண்டயல் கெடந்திக்கு மாயிறான். நல்லா அம்பாவச் செல்லி சவியாப் புடிச்சி இழுங்க...வலக் காலுக்க குரக் கௌ கெடந்திக்கு தது மிது கொள்ளுது ... ன் .., பராக்கு பாராம வலய நல்லாப் பொத்தி இழுங்க...ந்..ஏலேலோ... ஒவேலோ ... ஐயோடா ... ஆடாடா ... ன், அம்பாவா சவியாச் செல்லுங்க ...”

வடிவன் தோணில் கரைத்தண்டயல் மாடுவெட்டி உது மான்ட மம்மக்காசீன், மீனவர்களோடு சேர்ந்து, வலைக்காலைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு, மீனவர்களை உசார் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

அம்பாச் சப்தம் வாளைப் பிளக்கிறது. சித்திரை மாத மீன்பிடி, கடற்கரையை கலகலப்பாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மீனவர்கள் மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றனர்.

வடிவன் தோணில் வலைக்கால்களில் நின்று வலை இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் வயோதிபர்களும், சிறுவர்களும் களைத்துப் போய்த் தடுமாறுவதைப் பார்த்து, கரைத் தண்டயல் தீ மிதித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

“இதுக்குத்தான் நான் செல்ற, இந்தக் கெழுவன் கெட்டயளத் தோணிலுக்கு வரப்புண்டு ... இந்தச் சாகப் போற வயசில ஒங்கழுக் கென்னத்திக்கு இந்த வேலயெல்லாம்? ஒங்களயெல்லாம் கடக்கரைக்கு அனுப்புற நாய்களுக்குத்தான் செருப்பால அடிக்கணும். நீங்கெல்லாம் தோணிலுக்கு வலபோட வரப்புண்டு நான் எத்தின தரம் தான் செல்ற ... கால் கையில பெலமில்லாம எப்பிடி வல இழுக்கற ...? உசாரா ஒரு எட்டு

வெச்சி நடக்கேலா, இதுக்குள்ள வல இழுக்க வந்திற்றாக ... வளஞ்ச மீனெல்லாம் வலக் காலுக்குள்ளால போகப் பாக்கிது ... ந் .. கெதியா இழுங்கடா ... ! செத்த நாயெல்லாம், காசிக்கு அவால்ல வந்திற்றாக. பண்டிகாள்! அந்தக் கடலப் பாருங்கடா...! மீன் கிளையுள்ளெல்லாம் அடிக்கிது ... ந் ... ஓடிப் புடிங்கடா ... ஏலேலோம் ... ஓவேலோம் ... ஏலடி ஏலம் ... ஏலச்சிலாமாய் ...”

பேய் பிடித்தவன் மாதிரி, கரைத் தண்டயல் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறான். மீனவர்கள் வலையை இழுப்பதில் ஜீவமரணப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். மீனவர்கள், மீன்மடிகளிலிருந்து தூக்கி எறியப் பட்ட, கடல் பேத்தை மீன்களை கொத்தி, எடுப்பதலில், காசுநகர் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. வடிவன் தோணில் கரையை அண்மித்து விட்டது.

மீனவர்கள் உச்சாகமாக வலைகளை இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். கரைத் தண்டயல் நிற்க முடியாமல் அங்குமிங்கும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறான்.

“நானைக்கு இந்தக் கெழவன் கெட்டயெல்லாம், வல போட, கடக்கரைக்கு

வரப்புடா ... வலயக் கையாலதொட்டுக்கு வந்தா, கடலுக்க கெட்கறவல வருமா? வலயப் புடிச்சி இழுக்க சவியில்லாட்டி, என்னத்திக்கு வல போட வாற? மத்தவன் கஷ்டரப்பட்டு வல இழுக்க, நீங்க மேல் நோகாம இருந்து போட்டு, பங்குக் காசி எடுக்கிற செரியா? வயசி போனா ஊட்ட இரிக்கிறானே... இந்த வயசிலியிம் புள்ள குட்டிகளுக்கு ஒழச்சா குடுக்கணும்? பெத்த புள்ளயென்ன செத்தா

பெயித்தானுகள்? அப்படிக்கு ஒரு புடிச்சோறு தர ஒருவருமில்லாட்டி பிச்செடுக்க போறதானே ... சும்மா வலபோட வந்திற்று மத்தவன்ட பெயித்தில அடிக்கிறயா? ... ஆதங்காகக்கா! நீ நானைக்கு வலபோட வரப்புடா ... வந்தா கறிக்கென்னயிம் மீனத்தாறன் எடுத்துக்கு போ ... ஆனா, பங்குக் காசி தரமாட்டன் ...

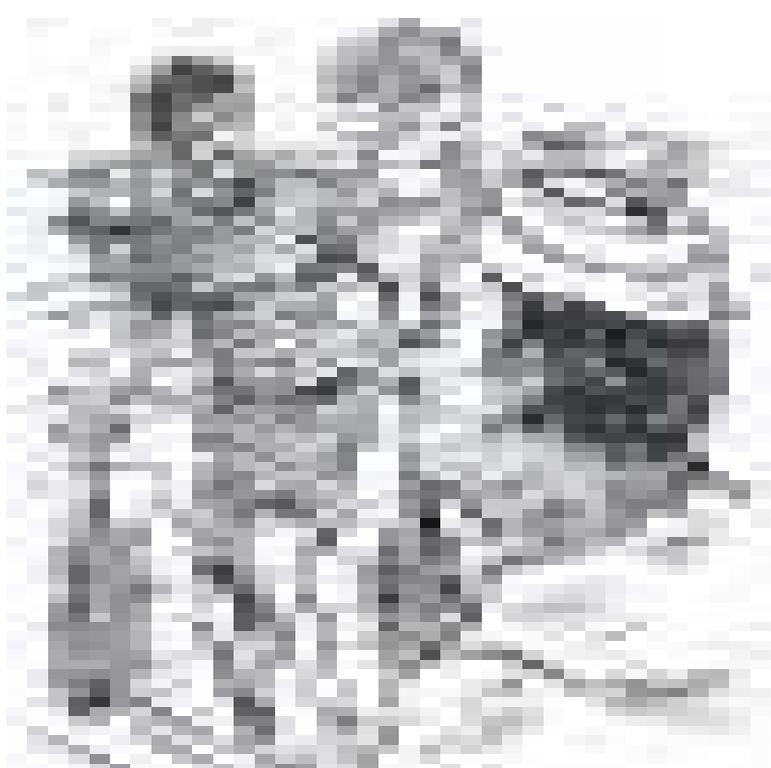
கரைத் தண்டயல் மனித நேசத்தைத் தன் கொடுமான வார்த்தைகளால் போட்டுக் கசக்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.

அப்பொழுது, வடிவன் தோணில் நிறை மடியொடு வந்து கரையேறுகிறது ...

“தம்பேய்! சள்ளய நல்லா கூட்டிப் பிடிங்க ... மடிதாங்கியப் போட்டு மடிய இழுங்க”

கொதித்துக் கொண்டிருந்த கரைத் தண்டயல் மீன் மடியைப் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.

“அன்னா தோணி வருகிது, அதப் புடிச்சி கரைக்கேத்தி வெய்ங்க. கொல்லாவ நல்லாப் புடிச்சி இழுத்து வெச்சிப் போட்டு, வாடிக்க கெடக்கிற கூடயள எடுத்துக்கந்து, மடிக்குள்ள கெடக்கிற மீனயெல்லாம் அள்ளிக் கந்து, மணல்ல கும்பமாகக் கொட்டுங்க. அப்பதான்

மீனர் பொலிப்பு இந்த யாவாரிமாருக்கு தெரியும்.”

கரைத் தண்டயலின் ஆணை சட்டமாகிறது.

மணலில் கும்பம் கும்பமாகக் கொட்டப்படும் மீன்களை, மீன் வியாபாரிகள் வந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அப்பொழுது, பொட்டிப்பாத்திர ஆதங்க காக்காவும், சாலாட சின்னப்பிள்ளையிழை களைத்துப் போய் வந்து, வடிவன் தோணில் வாடிக்குள் களைப்பாறுகின்றனர்.

“தம்பி! இண்டயோட இனிநான், இந்தக் கடக்கரைக்கு வரமாட்டன் ... சீ! என்ன மனிசனுகள் ... மூத்தார் முனிஞ்சாரெண்டு பாக்காம எப்படியெல்லாம் பேசிறானுகள். என்ன செய்யலாம் எல்லாம் நம்முட தலவிதி. இந்த எழுவது வயசிலயிழை இவனுக்கள் எச்சக் கேக்க அந்த அல்லா வெச்சிப் போட்டான்...”

ஆதங்காக்கா தன் ஏழ்மையை நொந்து அனல் போன்ற பெருமூச்சை விட்டு, பொங்கி வரும் கண்ணீரைத் துடைக்கின்றார்.

“மெய்தான் காக்கா, இந்தக் கடக்கரைக்கு வற கழிசறயளுக்கு ஒழுங்கா கதைக்கத் தெரியா. எதக்கெடுத்தாலும் பொண்டாட்டியையிழை, உம்மாவயிழை தான் இழுத்து ஏசிறானுகள். நாயள்ள வாயெல்லாம் புழுத்துத்தான் வழியிற. ஒழுப்புளம் மீனக் கண்டாப் போதும், பொறகு எல்லாத்தயிழை மறந்திருவானுகள். இவனு களுக்கு ஈமான் இசிலாம் ஒழுங்காத தெரிஞ்சா, இப்பிடியெல்லாம் ஒழுக்கமில்லாம பேசுவா னுகளா? ஒரு மூத்தார் முனிஞ்சாரர் மொகத்தில, கடுகடுப்பா ஒரு நாளும் பேசுப்டா. அது பெரிய பாவம்.”

சாலாட மீராலெவ்வை கடற்கரை வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒழுங்கான விமர்சனமொன்றைச் செய்து விட்டு, குருத்து மணலில் படுத்துக் களைப்பாறுகிறான்.

கடலைத் தடவி வரும் காற்று இதமாக வீசிக் கொண்டிருக்கிறது.

“தம்பி இந்த நடக்கேலாத வயசிலயிழை என்ற வயித்துப் பசிக்கா, இந்தக் கடக்கரைக்கு வறன்? என்ன செய்யலாம் அந்தக் கண்கெட்டு கருவழிஞ்சி போவானுகள், என்ற மகனயிழை, மருமகனயிழை, ஆடு மாடுகளை வெட்டி கொல செய்யிறாப் போல வெட்டிக் கொல செய்யாட்டி எனக்கேன் இந்த நெல வரப்போகிது? சுமமா கூலிக்கு மண்வேல செய்யப் போன புள்ளயள,

கேக்காமப் பாக்காம புடிச்சி வெட்டிக் கொல செஞ்சி போட்டுப் பெயித்தானுகளே ... இந்த ஈமான் இல்லாத நாய்கள் இப்பிடிச் செய்யாட்டி இந்தக் கரையாண்ட வாயால எல்லாம் ஏச்சிப்பட வருமா? என்ற சீதவி மகளாருக்கு, எவ்வளவு கலர்ப்பட்டு இந்தக் கலியாணத்த முடிச்சன் இப்ப அவ நாலு புள்ளயளோடக் கன்பொன் சாதியாப் பெயித்தா. மகனாவது உசிரோட இரிந்தா, இந்தப் பண்ணய அவனாவது சொம்பான். அந்தச் சீதவி மகனாரும் பெயித்தாரு. இப்ப, அந்தப் பஞ்சானும் குஞ்சுகளும் பற்ற பாட்டப் பாத்திக்கு, எப்பிடி வாப்பா நான் ஊட்ட இரிக்கிற? அதுகளுக்கு என்னத்தயிழை பொறக்கி குடுத்தாத்தானே, அதுகள்ள பசியிழை அடங்கும். இந்தச் சின்ன வயசில அதுகள வேலைக்கு அனுப்பலாமா? இப்பதான் மூத்த பொடியன் மூணாம் வகுப்பு படிக்கான். என்ற கொமரொன்றும் கொறுவான் பொட்டி மாதிரி ஊட்டுக்க இரிக்கி. அதயிழை கர சேக்கனும். இதெல்லாம் இந்தக் கரயார நாய்களுக்கு தெரியமா...? இல்ல, மண்வேலைக்கு போன புள்ளயள, சுமமா வெட்டிக் கொல செஞ்சி போட்டுப் போன, இந்த சாதித் தொவசம் புடிச்ச நாய்களுக்கு தெரியமா? சீ! இப்படி ஈவிரக்கம் இல்லாமக் கொல செங்சி போட்டானுகளே ... என்ற மனமெல்லாம் பத்தி எரியிது, வாப்பா. என்ற சீதவி மகளாரயிழை அவட புள்ளயள்ள மொகத்தயிழை பாக்கேலாமக் கெடக்கம்பி. எனக்கிப்ப எல்லாமே வெறுத்துப் போச்சம்பி ... இதெல்லாத்தயிழை பாக்காம அல்லா என்ற உசிர எடுக்கானில்ல...”

மீன் வியாபாரம் முடிவடைந்து, வியாபாரிகள் வாங்கிய மீன்களை சைக்கிள்களில் ஏற்றிக் கொண்டு போகின்றனர்.

தண்டியல், கரைத்தண்டயல் இருவரும் முகம் மலர்ந்து வாடிக்குள் வருவதைப் பார்த்து ஆதங்காக்கவும், சாலாட மீராலெவ்வையும் எழுந்து நிற்கின்றனர்.

“ந் ... களப்பாறின போதும், போய் வலயள எடுத்து விரிச்சி நல்லாக் காயப் போடுங்க. தண்ணியோடக் கெடந்தா வலயள் இத்துப் போயிரும். காயப்போற்றாப் போல நேரத்தோட வந்து வலயள எடுத்து தோணில்ல ஏத்தி வெச்சிரணும் ... வல ஏத்து வராதாக்களுக்கு அரப்பக்குதான் குடுக்கிற”

என்னதான் இருக்கிறது

-செ. அன்புராசா
வவுனியா

கரைத் தண்டயலின் ஆணையைச் சிரமேற்று, மீனவர்கள் சுறுசுறுப்பாக வலைகளை காயப் போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

சூரியன் பதினொரு மணியைத் தாண்டி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறான். கடலுக்குள் மீன்களை வளைந்து கிடந்த தோணில்களெல்லாம் கரையேறி விட்டன.

வேலை முடிந்து மீனவர்களெல்லாம் அவரவர் வீடுகளுக்கு போகின்றனர். ஆதங்காக்காவும். சோர்ந்து போய் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

விடியச் சாமம். இன்னும் உலகைக் கவ்வியிருந்த இருள், முற்றாக விடவில்லை. குளிர் கூத்தடிக்கிறது. ஆதங்காக்கா அவருடைய குடிசையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அப்பொழுது, இருளோடு இருளாக கணவனையும், அன்புத் தம்பியையும் ஈவு இரக்கமற்ற கொடிய இனத்துவேசிகளுக்கு இரை கொடுத்து, இனிய இளமைக் கனவுகளை, மனித நேய மில்லாக் காட்டு மிராண்டிகளின் வக்கிர எண்ணங்களுக்கு அர்ப்பணித்து ஆதங்காக்காவின் மகள், தன் எட்டு வயது இன்னும் நிரம்பாத மகனோடு, கயற்றயடி வட்டைக்குள் புல்லுப்பிடுங்க போகிறாள்.

உலகில் மனிதத்தைக் காப்பாற்றத் துடிக்கும் மக்களும், சமூகத்திற்காக உழைக்க கச்சை கட்டிக் கொண்டு, மேடைகளில் முழங்கித் திரியும் முதுகெலும்பில்லா அரசியல் வாதிகளும், அவர்களுக்கு வக்கலாத்து வாங்கி, அவர்கள் ஏறியும் எலும்புகளுக்காக தலை சொறிந்து வாலாட்டித் திரியும் சமயவாதிகளும் இந்த இளம் விதவைக்கும், அவளுடைய படிக்க வசதியற்று புல்லுப் பிடிங்கச் செல்லும் மகனுக்கும் என்ன செய்யப் போகிறார்களோ? போதிமாதவனும், ஏசுபிரானும் எப்போது உருவமற்ற இறைவனோடு இது பற்றிப் பேசப் போகின்றார்களோ?

ஆதங்காக்கா கடலை மறந்து அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரின் ஏழ்மையையும், ஏலாமையையும் பார்த்து, வாசலில் நிற்கும் மாமரத்திலிருந்து குயிலொன்று சோகமாகக் கூவிக் கொண்டிருக்கிறது. உலகம் இன்னும் விழிக்கவில்லை.

'சமாதானப் பேச்சுக்குத் தயார்'
என்கிறீர்கள்.

சண்டையில் இருக்கும் முணைப்பு
உங்களுக்கு
சமாதானத்தில் இல்லையே!...

'அதிகாரப் பரவலாக்கல்'
என்கிறீர்கள்.

அடக்கி ஆளும் ஆசையின்னும்
உங்களுக்கு
அடங்கவில்லையே!..

'பொது இணக்கப்பாடு'
என்கிறீர்கள்.

கண்ட இணக்கப்பாடுகளைக் கூட
நீங்கள்
கடைப்பிடிக்கிறீர்கள் இல்லையே!...

'அனைவருக்கும் ஏற்ற தீர்வு'
என்கிறீர்கள்.

ஒருவரையும் நீங்கள்
உருப்படியாய்
வாழவிடுகிறீர்கள் இல்லையே!...

'பேச்சுவார்த்தை மூலமே தீர்வு'
என்கிறீர்கள்.

இது
பேச்சிலும் வார்த்தையிலும் இருக்கிறதே தவிர
செயலில் இல்லையே!...

இவை கூட உங்களிடம்
இல்லையென்றால்
பின்
என்னதான் இருக்கிறது?

சுன்னாகம் சி. குமாரசுவாமிப் புலவரும் தருளும்வாளர் திருக்கோணமலை த. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையார்

-கலாவினோதன் கலாபூஷணம்
த. சீத்தி அமரசிங்கம்

சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் பற்றிய கட்டுரைகள் நாளேடுகளில் வெளிவரும்போது, அவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறப்புகும் கட்டுரையாளர்; புலவர் கல்விகற்ற ஆசான்முதற் கொண்டு அவர் கற்பித்த மாணாக்கர்கள், அவர் வெளியிட்ட நூல்கள், அவர் சந்தித்த தமிழ் நாட்டறிஞர்கள், உள்நாட்டு அறிஞர்கள் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டபோதும், இவரோடு இணைந்து, பலநூல்களை எழுதியவரும், புலவரது நூல்களை இந்தியாவில் அறிமுகப் படுத்த பாடுபட்டதோடு தமிழ்நாட்டில் பாடப் புத்தகங்களாக்குவதற்கு வழிவகுத்தவரும், தமிழ் இலக்கிய நண்பரும், “ஆங்கில திராவிட பண்டிதர், வித்தியாவிநோதர்” என்று புலவர் அவர்களாலே போற்றப்பட்ட தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையைக் குறிப்பிடாமல், எழுதாமல் இருப்பது விந்தையாக இருக்கின்றது. ஏன் என்று விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றது.

புலவரும், சுந்தரரும் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். நூல் வெளியீட்டிலும், ஆய்விலும் இணைந்தே செயற்பட்டிருந்தனர்.

குமாரசுவாமிப் புலவர், யாழ்ப்பாணம் சுன்னாகத்தில், அம்பலவாணப்புலவருக்கு மகனாக 1854ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்.

கனகசுந்தரம்பிள்ளை திருக்கோணமலையில் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பாருக்கு மூத்த புதல்வனாக 1863ம் ஆண்டு ஆவணி 24இல் பிறந்தார்.

இருவருக்குமிடையே ஒன்பது வருட வித்தியாசம். இதில் குமாரசுவாமிப்புலவர் இவர்களுள் மூத்தோன் என்பது கூற வேண்டியதில்லை.

குமாரசுவாமிப்புலவர் இளவயதில் தமது தந்தையாரிடமே ஆரம்பக்கல்வியைக்கற்று, பின், மல்லாகம் ஆங்கிலப்பாடசாலையில் ஆங்கிலம்

கற்றார். ஓர் அளவு ஆங்கில அறிவை பெற்றுக் கொண்டதும், தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களை, பூ. முருகேசு பண்டிதர், அ. நாகநாத பண்டிதர் ஆகியோரிடமும் சமஸ்கிருத மொழியை நாகநாதபண்டிதரிடமும் கற்றுத் தேர்ந்தார். அதுமட்டுமன்றி, அளவெட்டி கனகசபைப் புலவரிடமும் சிற்சில இலக்கண நூல்களையும் பாடங்கேட்டதோடு, தருக்கமும் கற்றுக்கொண்டார். தமது பதினாறுவயதில் வண்ணார் பண்ணையில் வசித்துவந்த ஆறுமுகநாவலரிடமும் இலக்கண இலக்கியங்களில் தமக்கேற்பட்ட ஐயங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டார். இவ்வாறு அறிஞர் பலரிடம் கற்ற குமாரசுவாமிப்புலவர் ஆழமான அறிவைப் பெற்றுக்கொண்டதோடு, இயல்பாகவே அமைந்த புலமையையும் வளர்த்துக்கொண்டார்.

கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் இளமையில் தன் கல்வியை திருக்கோணமலையில் இருந்த அறிஞர்களாகிய ஸ்ரீ கதிரவேற் பிள்ளை, ஸ்ரீ கணேசபண்டிதர் என்பவர்களிடம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களும் ஆங்கிலமும் கற்றுணர்ந்து, கல்வியிற் பேரவாவும், நுண்மதியு முடையவராய்ப், பதினான்கு வயதில் திருவாத வூரர் புராணம், மறைசையந்தாதி முதலிய நூல்களுக்குப் பொருள்கூறும் ஆற்றலுடையவராக இருந்ததன் காரணத்தால், “இளந்தமிழ்ப் புலவர்” என்னும் பெயர் திருக்கோணமலையில் கனகசுந்தரனாருக்கு கிடைக்கப்பெற்றது.

1880 ஆம் ஆண்டு கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் சென்னைமாநகர் சென்று, முதலில் செங்கல்வராய நாயக்கர் பாடசாலையில் கற்று, மத்திய பாடசாலைப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தினார். பின், பச்சையப்பன் கல்லூரியில் (F.A) எப். ஏ. வகுப்பிலும், பிரசிடென்சி கல்லூரியில் பீ. ஏ. வகுப்பிலும் சித்தியெய்தியமையோடு, பீ. ஏ. வகுப்பிலும் தத்துவசாஸ்திரத்திலும்,

தமிழிலும் விசேஷ சித்தியடைந்தார். இதன் காரணமாக மிகச்சிறந்த பரிசுகளும் பெற்றார்.

அறிவு நிரம்பப்பட்ட குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்களுக்கு, ஏழாலை சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலையில் 1878ஆம் ஆண்டு ஆசிரியப்பணி நியமனம் கிடைத்தது. அல்வித்தியாசாலையானது, நாவலர் காட்டிய வழியில் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களால் 1876இல் நிறுவப்பட்டதாகும். அதன் தலைமையாசிரியராக விளங்கியவர், குமாரசுவாமிப் புலவரின் ஆசிரியரான முருகேச பண்டிதராவார். முருகேச பண்டிதர் 1884இல் ஓய்வுபெற்றதைத் தொடர்ந்து, குமாரசுவாமிப்புலவரே தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டதால், 1898இல் மேற்படி பாடசாலை மூடப்படவே, வண்ணார் பண்ணை சைவப் பிரகாச வித்தியா சாலையில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து கொண்டார். பிற்காலத்தில் நிறுவப்பட்ட மேற்படி வித்தியா சாலையின் அங்கமான காவிய பாடசாலையிலும் பணியாற்ற வேண்டியதாயிற்று. பின்நாளில் வாதநோயால் பீடிக்கப்படவே 1919இல் ஆசிரியர் பதவியிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு சுன்னாகத்திலிருந்து தன்வீட்டிலேயே தங்கிவிட்டார்.

கனகசுந்தரம்பிள்ளை பி. ஏ. பட்டம் பெற்ற பின் சிறிதுகாலம் வேலையில்லாமல் பொழுதைப் போக்கினார். பிறகு சிற்றூர் என்னும் ஒரு ஊரில் ஒரு பாடசாலையில் சிறிதுகாலம் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின், சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும், சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியிலும் தமிழாசிரியராகப் பணி புரிந்துள்ளார். சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரியில் சிலகாலம் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் விளங்கியுள்ளார் என்று அறியக் கிடக்கின்றது. ஓய்வு வேளைகளில் மாணவர்களுக்கு வீட்டிலும் கற்பித்து வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

மேலும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பரீட்சகராகவும், பரீட்சைக் குழுத்தலைவராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்களின் கற்பித்தலினால் பயனடைந்து, பிற்காலத்தில் புகழ்பெற்ற தமிழறிஞர்களாக விளங்கியவர்களுள், வித்துவசிரோன்மணி சி. கணேசையர். சுன்னாகம் பண்டிதர் மாணிக்கத்தியாகராஜா, தெல்லிப்பழை பாலசுப்பிரமணி ஐயர், பன்னாலை

வித்துவான் சிவானந்த ஐயர், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதர் மருதையனார், மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த புலவர் மணி பெரியதம்பிப்புலவர், வன்னியைச் சேர்ந்த பண்டிதர் இராசையனார், பண்டிதரான வித்தகம் கந்தையாப்பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் கல்விகற்பித்த கல்லூரிகளிலும், தனிப்பட்ட வகையிலும், அவரிடம் பாடம்கேட்டுப் பயனடைந்த மாணாக்கர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களுள் பேராசிரியர் கந்தசாமிமுதலியார், பண்டிதமணி திருநாவுக்கரசு முதலியார், பண்டிதர் சுப்ரமணிய சிவா, வ. உ. சிதம்பரப்பிள்ளை, மேலைப்புலோலி நா. கதிரவேற்பிள்ளை ஆகியோரடங்குவர்.

1848இல் நாவலரால் நிறுவப்பட்ட வண்ணார் பண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலையை நாவலருக்குப்பின் உயர்கல்விப் பீடமாக வளர்த்தெடுத்தவர் குமாரசுவாமிப்புலவராவார்.

சென்னையிலமைந்திருந்த நாவலர் வித்தியாநுபானயந்திரசாலையில் முகாமையாளராகக் கனகசுந்தரம்பிள்ளை பதவி வகித்தார். நாவலரால் நிறுவப்பட்ட மேற்படி அச்சியந்திரசாலையானது, தொடங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து வழுவில்லாத சுத்தமான பதிப்புக்குப் பேர்பெற்றிருந்தது. கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் நிர்வாகத்திலும் அம்மதிப்பு பேணப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“அகராதி தந்த அறிஞர்” எனப் பாராட்டப்படும் வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை என்பார், செந்தமிழ் அகராதி ஒன்றினைத் தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டபோது, அவருக்கு உதவிய அறிஞர்களுள் குமாரசுவாமிப்புலவரும் ஒருவர். அகராதிவேலை முற்றுப்பெறுமுன்னர் எதிர்பாராத நிலையில் கதிரவேற்பிள்ளை இயற்கை எய்திய போதிலும், அந்த அகராதி நூலானது, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் “கதிரவேற்பிள்ளை அகராதி” என்ற பெயரோடு 1910இல் வெளியிடப்பட்டது. “இலக்கியச் சொல்லகராதி” என்னும் பெயரில் பிறிதொரு நூலை புலவர் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளதாக அறியக் கிடக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் வண J.S. சாண்டலர் தலைமையில் முதல் தமிழ் பேரகராதி (Tamil Lexicon) முயற்சியொன்று 1913இல் ஆரம்பமாகியது. நீண்டகாலம் நிகழ்ந்த இம்முயற்சியின் போது,

சிரேஸ்ட உதவிப் பதிப்பாசிரியராகக் கனக சுந்தரம்பிள்ளை விளங்கினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது மும்மொழிப்புலமை (தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம்) இதற்குக் காரணமெனலாம்.

சமஸ்கிருதமொழியில் மிகுந்த ஆற்றல் கொண்டிருந்த குமாரசுவாமிப்புலவர் அம்மொழியி் லிருந்த சிறந்த சில படைப்புக்களை, சாணக்கிய நீதிவெண்பா, இராமோதந்தம், மேகதூதக் காரிகை, இதோபதேசம் எனத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளார்.

கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களது வடநூலுணர்ச்சி மாண்பையும், மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றலையும் ஸ்ரீ பண்டித நடேச சாஸ்திரியார் அவர்களுக்குப்பின், இவர்களால் மொழிபெயர்த்துப் பிரகடனஞ் செய்யப்பட்ட வால்மீகி ராமாயணத்துக் கிஷ்கிந்த காண்டப்பாகமும், கந்தரகாண்டமும் காட்டும்.

குமாரசுவாமிப்புலவர் ஆசிரியராகவும், உரைகள், புத்துரைகள், அரும்பதவுரைகள் எழுதிய உரையாசிரியராகவும், நூற்பதிப்பாசிரியராகவும், பிரபந்தங்கள் இயற்றிய செய்யுளாசிரியராகவும், வசனநூல்கள் ஆக்கிய வசனநடை ஆசிரியராகவும் நூல்களியற்றிய நூலாசிரியராகவும், அகராதி தொகுத்த பேராசிரியராகவும், மொழிபெயர்ப்பாசிரியராகவும், தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றியுள்ளார்.

கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் ஆசிரியராகவும், உரைகள், புத்துரைகள், அரும்பதவுரைகள் எழுதிய உரையாசிரியராகவும் சங்கநூல் ஆராய்ச்சியாளராகவும், கட்டுரையாளராகவும், நூல்களியற்றிய நூலாசிரியராகவும், நூற்பதிப்பாசிரியராகவும், கவிஞராகவும், அச்சியந்திரசாலையின் முகாமையாளராகவும், மொழிபெயர்ப்பாசிரியராகவும், அகராதி பதிப்பாசிரியராகவும், தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றியுள்ளார்.

இவ்விதம், இருவரும் வேறு, வேறு தேசங்களில் வாழ்ந்த போதும், இருவரது இயல்பும், செயற்பாடும் ஒரே தன்மையாய் ஒத்த இயல்போடு இருப்பது, ஆச்சரியப்படக்கூடிய தொன்றே. இதுவரை இவர்களது தனித்துவத்தின் ஒற்றுமையையும், தனித்துவச் செயற்பாட்டில் சிலவற்றையும் நாம் கண்டு கொண்டோம். இனி இவர்கள் இணைந்து செயற்பட்டதை ஆராய்வோமேயாகில் எந்த அளவிற்கு இருவரது நட்பும், ஆற்றலும்

ஒருங்கிணைந்து செயற்பட்டது மட்டுமன்றி, இருவரும் எவ்வளவிற்கு அன்யோன்யமாக இருந்து ஒன்றாக இணைந்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் தங்கள் பங்களிப்பை செய்தார்கள் என்பது புலனாகும்.

முதலாவதாக, திரு தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, குமாரசுவாமிப்புலவர் இருவரும் இணைந்து களவியல் எனப்படும் நம்பியகப் பொருள் என்னும் பழந்தமிழ் நூலுக்கு தெளிவான புத்துரையொன்றை எழுதி வெளியிட்டனர். இந்நூல் பரிதாபி ஆண்டு (1912) கார்த்திகை மாதம் முதலாம் பதிப்பாக சென்னைப்பட்டணம் வித்தியானுபாவனயந்திரசாலையில் அச்சிற் பதிக்கப்பட்டது.

அடுத்து ஆசிரியர் அமிர்தசாகரர் செய்த யாப்பருங்கலக்காரிகைக்கு குணசாகரர் என்பார் உரையெழுதியுள்ளார். அபிவிருத்தியுரையில் அடிப்படையிலெழுந்த சிற்றுரைகளும் சிலவண்டு. அவற்றிலுள்ள குறைகளை நீக்கியும், அவசியம் என்று கருதிய சில விடயங்களைச் சேர்த்தும், புலவர் அவர்களால் எழுதப்பட்ட உரையுடன் கூடிய இந்நூல் 1899இல் வெளிவந்தது. இதன் இரண்டாம்பதிப்பு 1908இல் வெளிவந்தது. இப்பதிப்பில் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் முகவுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இதற்கு உரையாசிரியர் பின்வருமாறு தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கட்கு நன்றி பாராட்டியுள்ளார்.

“ஆங்கில திராவிடபண்டிதரும், வித்தியாவிநோதரும் அதிகாரபுருடருமாய் இப்போது சென்னை நகரில் வசிக்கும் ஸ்ரீமான் திரு. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களும், இவ்வரையைப் பலமுறை பரிசீலனைசெய்து, பல திருத்தங்களோடு எடுத்துக்காட்டுகள் சிலவற்றிற்கு நூற்பெயர்காட்டியும், அச்சிடுகையிற் பரிஷித்தும் வண்ணங்களைச் சேர்பித்தும் பலவாறு சிறப்பித்தனர்.”

அ. குமாரசுவாமிப்புலவரின் இதோபதேசம் (1920 – 1940) சுன்னாகம் அ. நாகநாதபண்டிதர் மொழிபெயர்ப்பினின்று சுருக்கி இயற்றப்பட்டது. இதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தவர்கள் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை, S. அனவரதவிநாயகம்பிள்ளை ஆகியோராவர்.

சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் திருக்கோணமலை தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை

(தொடர்ச்சி 35ம் பக்கம்)

கலைப்பேரரசு ஏ. ரி. வொன்னுத்துரை

- பேராசிரியர். அ. சண்முகதாஸ்

அமரர் கலைப்பேரரசு எங்களுடைய நாட்டு நாடக வரலாற்றிலே இடம் பெற்ற ஒருவர்.

சின்ன வயதினிலே - பள்ளியிற்
சேர்ந்திடு நாள் முதலாய்
இன்னும் நடித்திருக்கும் - ஒருவன்
எங்கள் பெரு நண்பன்
பொன்னுத்துரை நம்பி - அவன் புகழ்
போற்றுதல் நாம் குறித்தோம்
நடிப்பது மட்டுமன்று - நாடக
நல்விதி நூல்பலவும்
துடிக்கும் உணர்ச்சிகளே - நிறைந்து
தோய்ந்த பல் நாடகமும்
படித்துணர்ந் தேநடிக்க - எமக்குப்
படைத்து நல்கியவன்
தொடுத்துயர் பல்குணங்கள் - வாய்ந்திடும்
தூநெறி ஆசிரியன்

என்று அமரர் செ. கதிரேசர்பிள்ளை 1974 ஆம் ஆண்டு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை அவர்களுடைய நாடக வாழ்வின் வெள்ளிவிழாவின் போது பாடினார். ஏ. ரி. பொ. வின் சில திறன்களை அவர் இப்பாடலிலே பாராட்டியுள்ளார்.

நடிகர் ஏ.ரி.பொ.

1950 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலே பிரபல பிரான்சிய நாடகாசிரியர் மோலியரின் 'லோபியின் காதல்' என்னும் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. அப்பொழுது அங்கு ஏ.ரி.பொ மாணவனாகப் பயின்று கொண்டிருந்தார். இந்நாடகத்திலே 'லோபியாகப் பாத்திரமேற்று நடித்துப் பலருடைய பாராட்டினையும் பெற்ற ஏ.ரி.பொ.வின் முதல் அரங்கேற்றம் இதுவேயாகும். 1951 தொடக்கம் நான்கு ஆண்டுகள் இவர் சென்னைக் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் கற்கின்ற போது 'பசி' என்னும் நாடகத்திலே சிறிய பாத்திரமேற்றாலும் உயர்த்திப் பேசக்கூடிய வகையிலே நடித்துப் பெயர் பெற்றார். சென்னைக்குச் செல்வதற்கு முன்னர், திரு. எஸ். அப்புலாமி எழுதிய தழுவல்

நாடகமாகிய 'தா க ம்', இர சிக ம ணி கனக. செந்தி நா த ன் கைவண்ணத்திலே மேடைக்கென ஓரங்க நாடகமாக அமைக்கப்பட்டது. அதில் ஏ.ரி.பொ. மந்திரவாதியாக நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றார்.

1959 இல் கொழும்பிலே நடேஸ்வராக் கல்லூரி சார்பாக 'கற்புக்கனல்' என்னும் நாடகம் தேவனால் எழுதி நெறியாக்கம் செய்யப்பட்டது. இந்நாடகத்தில் வஞ்சிப்பத்தனாக ஏ.ரி.பொ. நடித்தார். 1960 இல் திரு. இ. இரத்தினம் மொழிபெயர்த்த 'பதியூர் ராணி' என்னும் நாடகம் கொழும்பு லயனல் வென்ட் தியேட்டரில் மேடையேற்றப்பட்டது. இந் நாடகத்திலும் ஏ.ரி.பொ. நடித்துப் பெயர் பெற்றார். அதே ஆண்டு 'பகையும் பாசமும்' என்னும் நாடகத்திலும் நடித்தார்.

தயாரிப்பும் நடிப்பும்

ஏ.ரி.பொ. எழுதி தயாரித்து நடித்த நாடகம் 'நிறைகுடம்' அவருக்கு மிகுந்த புகழீட்டிக் கொடுத்தது. 1961 இல் முதன் முறை குரும்ப சிட்டி சன்மார்க்க சபை அரங்கிலே இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து இருபத்தெட்டு தடவையாக இந்நாடகம் யாழ். குடாநாடு, கிளிநொச்சி, மாத்தளை, கண்டி ஆகிய இடங்களிலே மேடையேறியது. 1962இல் 'பண்பின் சிகரம்' என்ற நாடகம் இவராலே தயாரிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது. இவராலே தயாரிக்கப்பட்ட 'பாசக் குரல்' எட்டுத் தடவையாக மேடையேற்றப்பட்டது. 1965க்குப் பின்னர் ஆறு நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றியுள்ளார். அவை

கலைப்பேரரசு ஏ. ரி. வொன்னுத்துரை அவர்கள் 9.10.2003ல் அமரத்துவம் அடைந்தார். அவரை நினைவு கூரும் முகமாக ஒக்கட்டுரை ப்ரகரமாகிறது.

செங்கோல் சரிந்தது
ஒளி பிறந்தது
எனது பரதன்
பிற பகலிலே
இரணியன்
ஆயிரத்தில் ஒருவர்

ஏ.ரி.பொ. எழுதித் தயாரித்த 'இறுதிப்பரிசு' வானொலி நாடகமாகவும் மேடைநாடகமாகவும் அமைந்து அவருக்குப் பெரும்புகழ் ஈட்டிக் கொடுத்தது.

தாளக்காவடியும் ஏ.ரி.பொ.வும்

ஏ.ரி.பொ. நாடகக் கலைஞர் என்ற காரணத்தாலே நாட்டார் கலைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். 1944 ஆம் ஆண்டிலே தாளக்காவடி பழகி ஆடியுள்ளார். தாளக்காவடி ஆட்டத்தை அவர் பிற்காலத்திலே (65 வயதுக்கு மேல் இருக்குமென நம்புகிறேன்) அவர் ஆடிக்காட்டியதை நான் நேரிலே பார்த்திருக்கிறேன். தாளக்காவடி ஆடிய அனுபவத்தை வைத்து 'தாளக்காவடி' என்னும் நாடகத்தை எழுதி மேடையேற்றினார். அவர் அந்நாடகம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“தாளக்காவடி ஆட்டுவது போலத் தாளம் தட்டி 'செல்வச் சந்நிதியிலே அமரும் பன்னிருகை வேலவனே தா' என்று பாடி 'தகுட தீம் தகதா' என்ற தாளக்கட்டுகளைத் தீர்மானங்களை நான் உச்சரித்த வேளை நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து பிற்பாட்டுப் பாடி மெருகூட்டியவேளை, இசை இசைத்த வாத்தியக் குழுவினரே வியந்தனர்!”

நாடகம் பற்றி எழுதப்பட்டவை.

நாடகக் கலை பற்றியும் ஈழத்து நாடகங்கள் பற்றியும் இவர் எழுதிய பல கட்டுரைகள் வீரகேசரி, மித்திரன், தினகரன், தீபம், கலைச்செல்வி, ஈழநாடு, மல்லிகை, கலைக்கண் ஆகியவற்றிலே வெளியிடப்பட்டன. கருத்தரங்குகளிலே நாடகம் பற்றிய பல கட்டுரைகளைப் படித்துள்ளார். அவர் படித்தவை பாடசாலை நாடகம், ஓரங்க நாடகம், நகர்ப்புற நாடகங்கள் என்பன. சாகித்திய மண்டலம் வெளியிட்ட கலைப் பூங்கா என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்பிலே “நாடகமும் மரபும்” என்னும் கட்டுரை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஏ.ரி.பொ. ஒரு வாழ்நாட்கலைஞர்

கலையை ஆக்கவும் கலையை இரசிக்கவும் நன்கு தெரிந்தவர் ஏ.ரி. பொ. ஒரு தடவை நடன நிகழ்ச்சி எங்களைப் பரவசப்படுத்தவல்லது என்று பேசி விட்டு வந்தேன். நிகழ்ச்சி முடிவில் ஏ.ரி.பொ. “பரவசப்படுத்துதல்” என்பது பொருத்தமான கருத்து என்று கூறினார். அப்பொழுது கலையிலே திழைக்கும் அவர் உள்ளத்தைக் கண்டுகொண்டேன். வயது சென்ற பின்னரும் கலைத்தாகம் அடங்காமல் இருந்தார். குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், தாசீசியஸ் ஆகியோருடைய முயற்சியிலே தொடங்கப்பெற்ற திருநெல்வேலி நாடக அரங்கக் கல்லூரியுடனும் ஏ.ரி.பொ. வுக்கு முதன்மைத் தொடர்பு உண்டு. குழந்தை சண்முகலிங்கத்துக்கு இக்கல்லூரி அமைக்க உறுதுணையாக இருந்தவர்கள் செல்வரத்தினம், அரசு, லோகநாதன், பிரான்சிஸ் ஜெனம், ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, சி. சு. நாகேந்திரா, வி. எம். குகராஜா, சோ. தேவராஜா ஆகியோராவார். இக்கல்லூரி நடத்திய பயிற்சிப் பணியவைகளிலே ஒரு மாணவனைப்போல நின்று ஏ.ரி. பொ. பயிற்சி பெற்றார். கலைக்கு வயதுவேறுபாடு இல்லை என்பதை உணரக் கூடியதாயிருந்தது. மகாகவியினுடைய 'கோடை' நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. அதில் கட்டாடியாக மேடையிலே தோன்றிய ஏ.ரி.பொ. சபையோரை அதிரவைத்து விட்டார். ஒரு சிறிய பாத்திரத்திலே தோன்றி சபையின் ஒட்டு மொத்தமான மதிப்பினை பெறமுடியும் என்பதற்கு அது சான்றாக இருந்தது. ஏ.ரி.பொ. அன்று காசிக்கட்டாடியாக மேடையிலே தோன்றித் தன்னுடைய நீண்ட கால அனுபவமுள்ள நடப்புத் திறனைக் காட்டியமை இன்றும் மனத்திலே பசுமையாக இருக்கின்றது.

ஏ.ரி.பொ. வின் நல்ல குணங்கள்

அவர் தானாக இயங்கும் காலம் வரையும், அதன் பின்னரும் சில காலம் வரையும் எல்லா இலக்கியக் கூட்டங்களிலும் கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றுவார். நிகழ்ச்சி பற்றிய தன்னுடைய மனக்கருத்தினை வெளிப்படையாகக் கூறிச்செல்வார். கலைஞர்களை மதித்து மகிழும் குணம் இவரிடமுண்டு. இவருடைய வெள்ளிவிழா மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்,

“பொன்முடிப்போடு முதன் முதல்
என்முன் தோன்றியவர் பலதுறை நாடகக்
கலைஞன் ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை அவர்கள்.
இது நடந்து 12 ஆண்டுகளாகிவிட்டன.
நடிகமணி வி.வி. வைரமுத்துவின் மயான
காண்டம் யாழ். நகரசபை மண்டபத்தில்
நூறாவது தடவை மேடையேறியபோது
அவரைப் பாராட்டுமுகமாகப் பொற்
கிழியோடு மேடையிலே தோன்றிய
ஏ.ரி.பொன்னுத்துரையின் அறிமுகம்,
கடந்த 12 ஆண்டுகளாக அவருடன்
நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்தியது.
அவருடைய சிறந்த குணங்களில்
என்னைக் கவர்ந்தது கலைஞரைப்
பாராட்டும் பெருந்தன்மை. வைர
முத்துவுக்குப் பொற்கிழி, கலையரசுக்குத்
தேநீர் விருந்து, சானாவுக்குப் பட்டமளிப்பு
என இவர் ஒழுங்கு செய்த பாராட்டு
வைபவங்கள் பலகலைஞரின் படைப்புக்
களைப் புகழ்ந்து அவர் எழுதிய
விமர்சனங்கள் பல. இவ்வாறு, பிறர் மகிழத்
தான் இன்புறும் குணப்பண்பே 25
ஆண்டுக் கலைவாழ்வில் இவருக்குத்
தனிச்சிறப்பை அளித்திருக்கின்றது”

என்று ஏ.ரி.பொ.வின் சிறப்பான குணத்தினை
வியந்து எழுதியுள்ளார்.

ஏ.ரி.பொ.வும் குரும்பசிட்டி சன் மார்க்கசபையும்

குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை பல
ஆண்டுகளாக நல்ல பணிசெய்து வந்தது. பல
கலைஞர்கள் இந்தச் சபையினாலே
பாராட்டப்பட்டுள்ளார்கள். பல நினைவுச் சொற்
பொழிவுகள் இங்கே நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. பல
வெளியீடுகள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன
ஈழகேசரிப் பொன்னையா அவர்களின்
நினைவாய் விளங்கி வந்த இச்சன்மார்க்க
சபையிலே நீண்ட கால உறுப்பினராகவும்,
செயலாளராகவும், நாடகப் பிரிவுத்
தலைவராகவும் கலைப்பேரரசு ஏ.ரி.பொ.
பணியாற்றியுள்ளார். இச்சபை செய்து வந்த
பல்வேறு நல்ல பணிகள் நிறைவேற்றம் பெற
ஏ.ரி.பொ. அவர்கள் அயராது உழைத்
திருக்கிறார். குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை
உருவாக்கிய நல்ல மனிதர்களுள் ஏ.ரி.பொ.வும்
ஒருவராவார்.

தயார் படுத்தல் ...

அ. குககுமாரன் (படுவான்)
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

நிம்மதி
நிழலென்று
நீத்திரை கொள்ள
தலையணை மடிசாயும்
தாத்தாவே கேளும்...

இது
நிம்மதி நிழல்தான்
நிஜமென்றில்லை

உன்
புத்தியும் என்ன
பொழுதாகிவிட்டதா
வயதோடு சேர்ந்து...

கலைந்தமேகம்
இன்று
கருக் கொள்கிறது
ஈசல்கள் தேசத்தை
அளந்து திரிகின்றன
இன்றோ... இரவோ...
நாளையோ... மறுநாளோ...
வானம் இடிந்து
மண்ணில் விழலாம்...

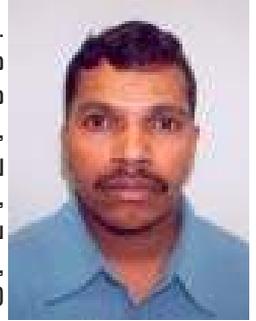
வானில் பருந்து
தாழப் பறந்து
உயிர்கள் பறித்து
உயரச் செல்லலாம்...

இது எருமைகளின் காலம்
பசுக்கள் பாவம்
எதற்கும்
ஒரு கண்ணை மூடி
மறுகண்ணையாவது திறந்துவை... உறங்கு!

பலய்க்கு மனைத்தரி... கேள்விகள்

அறிமுகம் 8 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

தெல்லிப்பனை வீமன்காமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கே. எஸ். சுதாகர் 22.03.1962ல் பிறந்தவர். பேராதனைப்பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியல் துறையில் பட்டம் பெற்றவர். தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் இயந்திரப் பொறியியலாளராகப் பணியாற்றுகிறார். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புகள் ஈழநாடு, சிந்தாமணி, உதயம், உள்ளம், பாலம், கலப்பை, ஞானம் மற்றும் இணையத்தளங்களில் வெளியாகியுள்ளன. நோர்வே தமிழ்ச்சங்கம், ஈழம் தமிழ்ச்சங்கம் (மெல்பர்ன், அவுஸ்திரேலியா, மரத்தடி இணையம், பூபாள இராகங்கள் (இலண்டன்) சிறுகதைப்போட்டிகள், ஞானம் கலாபூஷணம் புலோலியூர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2006 ஆகியவற்றில் பரிசுகள், விருதுகள் பெற்றுள்ளார்.

தொலைபேசி இடைவிடாமல் அடித்தபடி இருந்தது. நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டியிருக்கலாம் என்ற நினைப்புடன் விழித்து எழுந்து கொண்டான் ராகவன். பகல் எல்லாம் பட்ட அலைச்சல் உடம்பை முறித்துப் போட்டு விட்டிருந்தது. தூக்கக் கலக்கத்தில் மணி இரண்டு இருபது.

“கனநேரமா ரெலிபோன் அடிக்குது. ஒருக்கா போனை எடுங்கேன்” போர்வைக்குள்ளிருந்து மனைவி தேவகி முனகினாள். ராகவனின் கைகள் சுயமாகத் தொலைபேசியின் ரிவரைத் தேடியது.

“ஹலோ! யார் கதைக்கிறது?”

“அது நான். நான், பரணி!”

“பரணியா? அது யார் பரணி? எனக்கு ஞாபகம் இல்லை.”

“உன்னுடைய நண்பன் பரணி.”

கொஞ்ச நேரமாக இருபுறமிருந்தும் பேச்சுக்குரல் வெளிவரவில்லை. பின்னர் பரணி தான் பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.

“நீ ஏன் தான் இன்னமும் கோபமாக

இருக்கிறாயோ எனக்குத் தெரியேல்ல.”

தொலைபேசியை ஆவேசத்துடன் அடித்து மூடினான் ராகவன். மூச்சு புல்சென்று இரைந்தது அவனுக்கு. உறக்கம் தேன்சூடு கலைவது போலக் கலைந்தது. இந்த உரையாடலினால் சங்கடப்பட்டு, எழுந்து கட்டிலில் அமர்ந்தான் தேவகி.

தொலைபேசி தொடர்ந்தும் அடித்தது. அமைதியாக இருந்த இரவுப் பொழுதை அந்தச் சத்தம் உலுப்பி எடுத்தது.

“இஞ்சை பாருங்கோ, ஏன் இன்னமும் பிடிவாதமாக இருக்கிறியன்? பழசை மறவுங்கோ. ஒருக்கா மனம் விட்டு ஆறுதலா கதையுங்கோ. எல்லாம் சரிவரும்.”

“பதினைஞ்சு வருஷமா ஒரு கதை பேச்சில்ல. இப்ப ஏன் திடீரெண்டு எடுக்கிறான். ஏதோ புயலைக் கொண்டு வரப்போறான்!”

“அப்பிடியெண்டில்ல... நேற்றுக் கலியாண வீட்டிலை நடந்ததை யோசிச்சுப் பாருங்கோ. கனகாலத்துக்குப் பிறகு சந்திச்சனியள். இரண்டு பேரும் மனம் விட்டுக் கதைச்சிருக்

கலாம். பரணி கன்தரம் உங்களோடை கதைக்க வெண்டு முயற்சி செய்ததையும், நீங்கள் விலகி விலகிப் போனதையும் நான் கண்டனான்.”

“என்னால முடியேல்லத் தேவகி!”

“அது, அந்த நாளிலை முரண்டு பிடிக்கிற வயசிலை நடந்தது. இப்ப ஆடி ஓய்ச்சு பம்பரம். இனியும் உதுகளை தூக்கிப் பிடியாதையங்கோ.”

அதற்கப்புறம் ராகவனுக்கு நித்திரை வரவில்லை. எழுந்து சென்று ஒரு கிளாஸ் தண்ணீரை மடக்கு மடக்கென்று குடித்தான். இருளிற்குள் ஒரு கதிரையில் அமர்ந்தான். பரணிமீது கொண்ட காழ்ப்புணர்வு இன்னமும் பாறைபோல அவன் மனதினுள் இறுகிக் கிடந்தது.

தேவகி மெதுவாகப் பூனைப்பாதங்கள் எடுத்து ராகவனுக்குச் சமீபமாக வந்து நின்று கொண்டாள். இரவின் குளிரிலும் அவனுக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது. இப்படியான வேளைகளில் ராகவனின் உரப்பு எதற்குமே அடங்க மாட்டாது.

“தேவகி ரி.வரை வெளியாலை எடுத்து வைச்சிட்டு நீ போய்ப் படு.

“நான் இதிலை கொஞ்சம் இருந்திட்டு வாறன்.”

சிறிது நேரம் ராகவனுக்கு பக்கத்தில் நின்றுவிட்டு, திரும்ப வந்து கட்டிலில் சரிந்து கொண்டாள் தேவகி. எத்தனை மணிக்கு வந்து ராகவன் படுத்தானோ தெரியவில்லை. தேவகி திரும்பக் கண் விழித்த போது, ராகவன் அவள் அருகினில் படுத்திருந்தான். அவன் உறங்க வில்லை என்பதை மட்டும் அவள் அறிந்து கொண்டாள். தேவகி பெருமூச்சுடன் திரும்பிப் படுத்தாள்.

கார் தன்பாட்டில் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. தினமும் போய் வரும் பாதை. இரவுநேரம் இரண்டு மணி. வாகனப் போக்குவரத்து ஏறக்குறைய இல்லை. இதுவரையும் பின்னாலே வந்து கொண்டிருந்த அந்தக் கார், திடீரென வேகம் பிடித்து ராகவனின் காரை ‘ஓவாடேக்’ செய்து ஒடத் தொடங்கியது. யாராக இருக்கலாம்?

மனம் கங்காருப்பாய்ச்சல் போலத் தாவத் தொடங்கியது. கலைத்துக் கொண்டு போனதில் அழகிய பெண்ணொருத்தி பிடிபட்டாள். அவள் அனித்தா!

வேலைக்கு வந்து மூன்று வாரங்களாகின்றன. சற்றே குள்ளமான இத்தாலி நாட்டுப் பெண். இங்குள்ள பெரும்பாலான பெண்களைப் போல அவள் சிகரெட் புகைப்பதில்லை. இனிமையான குரல்.

அனித்தாவுடன் இன்னமும் ராகவன் பழகத் தொடங்கவில்லை.

இந்த வெட்டுக் காட்டுதலின் பின்னால் ஏதாவது வில்லங்கம் தொடரலாம்!

அடுத்தநாள் வேலைக்கு வந்ததும் முதல்நாள் ஒன்றுமே நடவாதது போல் காரியங்களைப் பார்க்கின்றாள். குறும்புகளைச் செய்து விட்டு சாது போலப் போகின்றாள். வேலை முடிந்ததும் திரும்பவும் அதே வெட்டுக் காட்டு. இது மீசை வைத்த பூனைதான். பார்த்து விடலாம் ஒரு கை எனத் தீர்மானித்தான் ராகவன்...

ஆனால் இன்று ராகவனுக்கு நடந்ததோ முற்றிலும் எதிர்பாராத அதிர்ச்சி. வழமையாக நடக்கும் விளையாட்டுடன், கார் கண் அடித்தது. இடமும் வலமும் 'சிக்னல் லைற்' போடப்பட்டது. பின் *ஃபுல் பீம்*. இப்படியே மூன்று தடவைகள்.

அடுத்து வந்த "றவுண்ட் எபற்றில்" கார் ராகவனிற்கு கண்ணாமூச்சி காட்டி விட்டு வேறு திசை நோக்கி ஓடித் தப்பியது. தூரத்திப் பிடி என்றது குரங்கு மனம். நிலை தடுமாறிய ராகவன் இரண்டு தடவைகள் 'றவுண்ட் எபற்றைச்' சுற்றி விட்டு அவள் போன திசையிலேயே காரை வேகமாக ஓட்டினான்.

கார் 'பொன்றறுக்குள்ளிருந்து' கரும்புகை வளையங்கள் 'றிக்' கொண்டு எழுந்தன. ஓரமாகக் காரை நிற்பாட்டினான். இருக்கவே இருக்கின்றான் நண்பன் பரணி. கிருஷ்ண பரமாத்மா போல் எந்த நேரமெண்டாலும் காட்சி கொடுத்து விடுவான்.

பரணிக்கும் ராகவனுக்குமான நட்பு இன்று நேற்றுத் துவங்கியதல்ல. பதினைந்து வருடங்கள் பரிட்சயம்.

"ஹலோ பரணி! நான் 'பவுண்ட்' ரோட்டிலை நிக்கிறேன். கார் பிரேக் டவுணாப் போச்சு. ஒரே பனியும் குளிர்மாத இருக்கு. உடனை வா!"

அடுத்த வாரம் அனித்தா காட்டிய அத்தனை விளையாட்டுக்களையும், அவள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாகவே ராகவன் காட்டத்

தொடங்கினான். விளையாட்டு விளையில் ஆரம்பிக்கத் தொடங்கியது. பாதை சறுக்கியது. மூன்றே மூன்று வாரங்களில் அவள் அவனது வசப்பட்டாள். அவன் அவளது!

இராகவன் பாட்டொன்றை முணு முணுத்துக் கொண்டே வீட்டிற்குள் புகுந்தான்.

"இதென்ன அர்த்தசாமத்திலை பாட்டு. பேசாமல் படுங்கோ"

"எல்லோரும் போகேக்கைதான் 'சென்ற' அடிப்பினம். இதென்ன இந்த மனிசன் எண்டைக்குமில்லாமல் வரேக்கையும் உந்த நாத்தத்தை அடிச்சுக் கொண்டு வருகது."

"இல்லை தேவகி, வியர்வை நாத்தம். அதுதான் பா*ஃப்யூம் அடிச்சனான்."

"அப்ப இவ்வளவு நாளும் வேலைக்குப் போகவில்லையோ?"

தேவகிக்கு அவனது இந்த வழமைக்கு மாறான செயல்கள் விசித்திரமாக இருந்தன. ஒரு நாளைக்கு இரண்டு மூன்று தடவைகள் குளிப்பதும், அர்த்த சாமத்தில் ஒரு சில சினிமாப் பாடல்களின் ஆரம்ப வரிகளை சுருதி கூட்டிப் பாடுவதும் வியப்பைத் தந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் அரைமயக்கத்தில் விழித்துக் கொண்டு ராகவனை நோட்டம் விடத் தொடங்கினாள் தேவகி.

நாற்பது தாண்டினால் நரிக்குணம். நோய் நொடிகள் விருந்தாளியாக வந்து உடம்பில் ஓட்டிக் கொண்டுவிடும். இந்த நரிக்குணத்துக்குள்ளே பெண் வேட்டையும் அடங்கும் என்பதை தேவகி நினைத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை. ஊரிலே பின்னும் முன்னுமாகக் கலைத்து, பெரிய சண்டை சச்சரவுகளுக்கிடையில் நடந்தது அவர்கள் திருமணம்.

இங்குள்ள வீடுகளில், அறைகளின் கதவுகளுக்கு பூட்டும் இல்லை, திற்ப்பும் இல்லை. எல்லாமே திறந்த மயம்தான். இதில் பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு முன்னால் காதலர்களுக்கு முத்தம் கொடுப்பார்கள், தந்தை உடனிருக்க வளர்ப்புத் தந்தையுடன் தாய் குதூகலம் கொள்வாள், தாய் அறிந்திராத காதலியுடன் தந்தை சல்லாபிப்பார். இது இங்குள்ளவர்களின் கலாசாரம். நாதியற்ற உலகில் நடிப்புச் சுதேசிகளுக்கா பஞ்சமில்லை.

தேவகி விட்டுப் பிடிக்க நினைத்தாள். வீறாப்புடன் நடந்து கொண்டால் வீரியம் கொண்டு விடலாம். எதிர்வாதம் என்பது

சொந்த நாட்டிலேயே எடுபடாத போது, இந்த நாட்டில்? ஏன்தான் இப்படிச் கண் காணாத இடத்திலை கூட்டி வந்து நாலு சுவருக்குள்ளை வைச்சு என்னை இப்பிடிச் சித்திரவதை செய்கிறாரோ? தேவகி ராகவனுக்கு எந்தக் குறையுமே வைக்கவில்லை. அப்படியிருக்கும் போது ஏன் இந்தச் சறுக்கல் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது தான் விடும் பிழைகளை மறைக்க திட்டிகள் அவள் மேல் திரும்புகின்றன. வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து வருவான் என்ற நிலை போய்விட்டது.

யார் அந்த பெண்? என அறிவதில் நாட்டம் கொண்டாள். ராகவன் ஒவ்வொருநாளும் வேலை முடிந்து தாமதமாகவே வந்தான்.

அப்பொழுதுதான் தந்தைக்கு 'ரியல்' என்று ராகவன் இலங்கை போக வேண்டி வந்தது. இது ஒரு நல்ல திருப்பம் என தேவகி நினைத்துக் கொண்டாள்.

அந்த நேரத்தில் ராகவன் வீட்டிற்குப் 'பெயி்னர்' அடித்துக் கொண்டிருந்தான். அரையும் குறையுமாக இருந்த 'பெயி்னர்' வேலையை பரணிதான் செய்து முடித்தான். பரணியின் குழந்தை இறந்து அப்போது நான்கு மாதம் கூட முடிந்திருக்கவில்லை. அந்தக் கவலைக்குள் கூட நண்பனுக்கு உதவி செய்தான்.

ராகவன் போய் ஒரு கிழமைக்குள் அது நடந்தது. ஒரு மாலை நேரம். குழந்தையின் தேகம் அனலாய்க் கொதித்தது. பொறுத்திருந்து பார்த்தாள். குறையவில்லை. செய்வதறியாது திகைத்தபோது, 'என்ன வெண்டாலும் பரணியைக் கூப்பிடு' என்று ராகவன் சொல்லி விட்டுப் போனது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. பரணிக்கு போன் செய்தாள். அவன் வரும் வரைக்கும் 'ஐஸ்வாட்டரை' ஒத்தியபடியே இருந்தாள். 'தேமோ மீட்டர்' 104 காட்டியது.

“தங்கைச்சி ஒண்டுக்கும் பயப்பிடாதையுங்கோ. நான் ஹொஸ்பிட்டலுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போய்க் கூட்டி வாறன்” என்று பரணி சொன்னாள்.

வைத்தியசாலையிலிருந்து திரும்பி வரும்போது இரவு பதினொன்று ஆகிவிட்டது. குழந்தையை கட்டிலில் படுக்க வைத்து விட்டு, பரணிக்கு தேநீர் தயாரித்தாள் தேவகி. தேநீரைக் எடுத்துக் கொண்டுபோய் கையில் குடுக்கும் போதுதான் அது நடந்தது.

“எப்பிடித்தான் எனக்குப் பலம் வந்ததோ தெரியேல்லை. ஒரு யானையின் பலம். ஒரே தள்ளு. பரணி சுவரிலை மோதிக் கீழே விழுந்தான். அந்த நேரமாய் பாத்து நான் போய் அறைக்குள்ளை ஒளிஞ்சு கொண்டன்” தேவகி சொல்லச் சொல்ல ராகவனின் தேகம் சூடேறியது. நெஞ்சிற்குள் நெருப்புக் கனல் விட்டு எரிந்தது.

இத்தனை வருடமாக பரணி மீது கொண்டிருந்த நட்பு, ஒரு நொடியில் விழுந்துடையும் கண்ணாடித் துண்டு போலாகியது. பரணி அவ்வளவிற்குக் கெட்டவனா? ராகவனால் நம்ப முடியவில்லை.

அன்று அவர்களுக்கிடையில் விழுந்த விரிசல், அதன் பிறகு ஒட்டவேயில்லை.

அந்தச் சம்பவம் ராகவன் மனதில் ஏதோ ஒரு சிந்தனையை விதைத்திருக்க வேண்டும். அது ராகவன் அனித்தா மீது கொண்ட வேட்கைக்கு வேட்டு வைத்தது. தேவகி மீது கொண்ட மதிப்பை பன்மடங்காகியது.

“வெளியே காற்று கடும் குளிருடன் பலமாக வீசியது. மணிக்கூட்டைத் திரும்பிப் பார்த்தான் ராகவன். நாலு மணி.

“தேவகி! ரிவரை எடுத்து வைச்சிட்டுப் படு”

ராகவனின் மனம் அமைதியடைந்து விட்டது என்பதை புரிந்து கொண்டாள் தேவகி. மூப்பு வந்தவுடன் எல்லோருடைய மனமும் ஒரு பக்குவ நிலைக்கு வந்துவிடுகின்றது என்பதை உணர்ந்தாள். தொலைபேசியை சரி செய்துவிட்டு நிம்மதியாக உறக்கத்திற்குப் போனாள். கண்பொழுதுதான். தொலைபேசி மீண்டும் அடித்தது.

“நான் எடுக்கிறன். நீ இரு தேவகி” என்றபடியே எழுந்து கொண்டான் ராகவன்.

“ஹலோ யார் கதைக்கிறது?”

“நான் பரமசிவம் கதைக்கிறன். உங்களுக்கு பரணி என்பவரைத் தெரியுமா?”

“ஓம். ஓம். பரணி என்னுடைய பெஸ்ற் பிறண்ட். ஏன் ஏன் இப்ப கேக்கிறியள்?”

“பரணி எனக்கு ஒரு வகையிலை உறவு எண்டுக்கூடச் சொல்லலாம். கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாலை அவர் காட் அற்றாக்கிலை இறந்து போனார். அவருடைய

மேசையிலை உங்கடை ரெலிபோன் நம்பர் இருந்தது. மேசையிலை இருந்தபடியே அவர் உயிர் பிரிந்து போயுள்ளது. அதுதான் உங்களுக்கு சொல்லுவோமெண்டு எடுத்தனான்.

“ஓ மை கோட். இதோ இப்பவே நான் வெளிக்கிட்டு வாறன்.

“ஓம் அதுதான் நல்லது. அவைக்கும் அதிகமாக சொந்தக்காரரே நண்பர்களோ கிடையாது. நீங்களும் வந்தா மெத்தப் பெரிய உதவியா இருக்கும்.”

பரணியின் வீட்டு விலாசத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான் ராகவன். தேவகிக்கு பரணியின் இறப்பு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. இருவரும் புறப்படத் தயாரானார்கள். தேவகி சுவாமி படத்துக்கு முன்னால் நின்று கும்பிட்டுக் கொண்டாள். குளிர்க்குள் நடுங்கிக் கொண்டே வீட்டைப் பூட்டிவிட்டு இருவரும் காரினுள் ஏறிக் கொண்டார்கள்.

கார் மெதுவாக வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டது. ராகவன் திரும்பி, பக்கத்து •ற்றிலிருந்த தேவகியைப் பார்த்தான். அவள் கண்களில் நீர் திரண்டு இருந்தது. அவனின்

பார்வையைச் சந்திக்க விரும்பாமல் கீழே குனிந்து கொண்டாள் தேவகி. பதினைந்து வருடத்து ரகசியம் அவள் மனதினுள் பதுங்கிக் கிடந்தது. பரணி பற்றி பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் தேவகி ராகவனுக்குச் சொன்ன புகார் முற்றிலும் கற்பனை வாய்ந்தது. அதில் பரணி அவர்களை ஹோஸ்பிட்டல் வரை கூட்டிச் சென்றது மாத்திரமே உண்மை.

அப்படியொரு கற்பனையை அன்று அவள் சொல்லியிராவிடில், இப்பொழுது அளித்தா ராகவனின் மனைவியாக இருந்திருக்கக்கூடும் என தேவகி நம்புகின்றாள். தேவகி ராகவனை பரிபூரணமாக நம்பியிருந்தாள். அவன் அந்தரங்கங்களை ஒரு போதும் கிளறிப்பார்த்தது கிடையாது. புராதன காலத்துப் புகழியில் இருக்க விரும்பாமல் தனக்குரிய பாதுகாப்பைத்தான் தேடிக்கொண்டாள். ஆனால் பழி ஓரிடம் பாவம் ஓரிடமாகிப் போய்விட்டது. பாவம் பரணி.

கார் •ராக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. பதினைந்து வருடத்து ரகசியம் தேவகியின் மனதில் இப்பொழுதும் பதுங்கித்தான் இருக்கின்றது.

27ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி....

இருவரும் இணைந்து, கம்பராமாயணத்தைப் பிழையறப் பரிசோதித்துக் கூடியமட்டில் ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றோடு ஒப்புநோக்கிச் சுத்த பாடங்கண்டு முழுவதையும் அரும்பதவுரையோடு அச்சிடமுயன்று, முதலில் பாலகாண்டத்தை அரும்பதவுரையுடன் 1918 ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பட்டனம் வித்தியானுபாவனயந்திர சாலையில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுமுள்ளார்கள். இவ்வரும்பதவுரை கம்ப சூத்திரத்து நுண் பொருள்களை நன்கு தெரிந்து கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் பெரும்பயன் தருவதாயமைந்துள்ளது.

மேற்கண்ட பாலகண்டம் பதிப்புப்பற்றி எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“..... ஆறு காண்டங்களுள் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்பிள்ளையும், தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையும் பதிப்பித்த பாலகாண்டம் ஒன்றே இன்றுவரை சுத்தப்பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது”

இது வசிட்டர் வாயிலிருந்து வந்த கூற்றன்றோ.

அயோத்தியா காண்டமும் அவ்வாறே பரிசோதித்து சுத்த பாடமாக்கப்பட்டு அரும்பதவுரை பூர்த்தியாக முன்னே, இவர்களிருவரும் ஒருவர் பின் ஒருவராகச் சென்றமையால் அது கடைபோக முடிந்து அச்சுவாகனமேற முடியாத தாயிற்று.

இவ்விதம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவரும், தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையும் தமிழறிஞர்களாக இணைந்து செயல்பட்டபோதும், தமிழ் இலக்கியத்துறையில் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்தபோதும் குமாரசுவாமிப்புலவர் பற்றிய கட்டுரைகளில், கனகசுந்தரம்பிள்ளை மறைக்கப் படுவது - மறுக்கப்படுவது வேதனையாகவே இருக்கிறது. ஏன் என்றே புரியவில்லை.

இவர்கள் இருவருக்குமிடையே இருக்கும், இன்னும் ஒரு ஒற்றுமை, இருவரும் ஒரே ஆண்டில்தான் மறைந்தார்கள். ஒருவர் மறைந்து, ஓர் இரு மாதங்களுக்குள் மற்றவரும் மறைந்தார்.

அவர்கள் மறைந்த ஆண்டு 1922

மனிதர்களிடம் இந்த உணர்வு இருக்கிறதா?... சந்தேகத்தான்

← 1.

ஒரு கூட்டம் பறவைகள் குதூகலத்துடன் தெரு ஓரமாக இரை தேடியபடி இருந்தன. அந்தோ பரிதாபம்! கனரக வாகனமொன்று வேகமாக வந்து ஒரு பறவையை அடித்துக் கொன்றுவிட்டது.

4. →

தன் காதல் சோடியின் அருகில் இருந்து அழுதது. 'அன்பே, ஏன் நீ எழும்புகிறாய் இல்லை...? எழும்பு... !'

2. →

பறவைகளுக்கும் உணர்வுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. சோடிப்பறவை உடனே பறந்து வந்து அருகே அமர்ந்தது. நடந்ததை ஏற்றுக்கொள்ள அதன் உள்ளம் மறுத்தது.

← 5.

தனது துணையைத் தூக்க முயன்றது. ஆனால் முடியவில்லை. வேகமாக ஒரு கார் அவ்விடத்தை நோக்கி விரைந்தது. ஆண் பறவை உடனே மேல் நோக்கிப் பறந்துவிட்டு மீண்டும் கீழே அமர்ந்து கொண்டது.

6. →

ஆண் பறவை சோடிப் பறவையைத் தூக்குவதற்கு மீண்டும் மீண்டும் எத்தனித்துக் கொண்டேயிருந்தது. ஐயோ முடியவில்லையே !

← 3.

கார் ஒன்று வந்த வேகத்தில் இறந்துகிடந்த பறவையின் உடல் அசைந்தது. சோடிப்பறவை அதனைக் கவனித்துவிட்டுத் தன் துணைக்கு உயிர் இருப்பதாக எண்ணிப் பக்கத்தில் அமர்ந்தது.

இந்தப் படங்களை எடுத்த புகைப்படக் கலைஞருக்கு சோடிப்பறவையும் காரில் அடிபடப்போகிறதே என்ற கவலை ஏற்பட்டது. எனவே இறந்த பறவையைத் தூக்கி தெருவின் ஓரத்தில் வைத்தார். சோடிப்பறவை ஒரு மரத்தில் இருந்தபடி இறந்துகிடந்த பறவையைப் பார்த்துத் தொடர்ந்தும் அழுது கொண்டேயிருந்தது. அங்கிருந்து போக மறுத்தது.

[நன்றி - இணையம்]

டானியல்ன் 'முருங்கையிலைக் கஞ்சி'

- யுகதர்மன்

டானியல் எழுதிய “முருங்கையிலைக் கஞ்சி”, “மையக்குறி”, “இருளின் கதிர்கள்” என்னும் மூன்று குறுநாவல்கள் ஒரு தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன. (விடியல் பதிப்பகம், கோவை, 1994) திரு. டானியல் சீர்திருத்த எண்ணத்தோடு யாழ்ப்பாணச் சாதிக் கொடுமைகளைச் சாடி எழுதிக் குவித்தவர். அவரது எழுத்துக்களைப் பற்றிய விமர்சனங்கள் அவ்வப்போது வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இங்கு “முருங்கையிலைக் கஞ்சி”யைப் பற்றி ஒரு பார்வை.

சாதியம் வேரோடு களையப்பட வேண்டிய தொன்று என்பதில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. சாதியமைப்பு யாழ்ப்பாணத் தமிழினின் உளவியல் ரீதியான பெலீனம் என்பதை நன்கறிந்துகொண்ட சிலரில் டானியல் குறிப்பிடத்தக்கவர். இந்தப் பெலீனத்தைத் தெரிந்து கொண்டும் அதற்கான நிவாரணத்தைக் காண உருப்படியான முயற்சிகளைச் செய்யாமல் வாளா விருந்தோரும் உளர். ஆனால் டானியல் தனது பேனா முனையினால் சாதி அமைப்பைத் தகர்த்தெறியும் முயற்சியை ஆரம்பித்தார். இன்று யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தை உற்று நோக்குவோர் சாதியமைப்பானது அங்கு சிறிது சிறிதாகத் தகர்ந்து வருவதை அவதானிக்க முடியும். இதற்கான காரணங்களாக எழுச்சி கொண்டுள்ள இளையோரின் செயற்திட்டங்களும், பிற நாடுகளை நோக்கிக் குடி பெயர்வதும் மற்றும் பிற பொருளாதார காரணிகளும் அமைந்திருப்பினும் டானியல் போன்றோரின் எழுத்துக்கள் இதற்கான விதைகளை ஊன்றி சமுதாயத்தின் சிந்தனையில் மாற்றத்தை ஆரம்பித்தன, என்பதனை எவரும் மறுத்துரைக்க இயலாது.

“முருங்கையிலைக் கஞ்சி”யில் ஆறுமுகம் என்ற யாழ்ப்பாணத்து விவசாயியின் மகன் தன்னுடன் கொழும்பில் வேலை செய்த ஒரு

சிங்களப் பெண்ணைப் பதிவுத் திருமணம் செய்து கொண்டான். முதலில் சற்றுத் தயங்கிய ஆறுமுகத்தின் குடும்பம் பின்னர் அதனை அங்கீகரித்துக் கொண்டது. 1983 கலவரம் வந்தது. அது இழைத்த பல்வேறு கொடுமைகளில் ஒன்று சிங்கள மருமகளை உயிருடனோ பிணமானவோ பார்க்க ஆறுமுகத்தின் குடும்பத்திற்கு வாய்ப்பின்றிப் போனது. மகன் மட்டும் அகதிக் கப்பலில் வந்து சேர்ந்தான். காணக் கிடைக்காத மருமகளுக்கு வீட்டில் படம் வைத்து விளக்கேற்றுகின்றனர்; அந்தியேட்டிக் கிரியைகள் செய்கின்றனர். மொழி வேறு பாட்டினை நோக்காத ஒரு பரந்த மனப்பாங்குள்ள ஒரு தமிழ்க் குடும்பமாக இங்கு முற்பகுதியில் ஆறுமுகத்தின் குடும்பம் சித்தரிக்கப் படுகின்றது. டானியல் உபயோகித்த சில வார்த்தைகளையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “கொண்ணனுக்கு ஒரு காயிதம் எழுதிப் போடு. அங்கை வைச்சுக் கலியாணத்தைக் கட்டாதை. இஞ்சை வைச்சுத்தான் தாலிகட்டவேணும்; சந்நிதியில் முறைப்படிதான் கட்டவேணும். பெட்டையையும் கூட்டிக் கொண்டு உடனை வரச் சொல்லி எழுது. அந்தப் பெட்டையும் ஒரு பொம்பிளை தானே! அவளும் ஆசைப்பட்டாள். அவள் பெட்டையும் விரும்பியிட்டாள். தமிழ் சிங்களத் திலை என்ன இருக்கு?” ஆறுமுகம்.

ஆறுமுகம் நாள் காரியம் செய்யும் போது சுனித்ரா என்ற மருமகனின் படத்தில் சாத்தியிருக்கும் பூவையெடுத்துக் காதில் செருகிக் கொள்ளுமளவுக்கு அவள் உயர்ந்து விட்டாள். சுனித்ராவின் பெற்றோர் வருடந்தோறும் யாழ்ப்பாணம் வந்து மருமகனைப் பார்த்துச் செல்வது வழக்கமாகி விட்டது. இந்நிலையில் மகனுக்கு மறுமணம் செய்விக்க எடுத்த முயற்சிகள் பயன் தரவில்லை. அவன் சாமியார்க் கோலத்தில் யாழ்ப்பகுதியில் இருந்த தனது அலுவலகத்தில் வேலை செய்து

கொண்டிருந்தான். நாட்கள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. வேலைக்குச் சென்றவன் நாலைந்து நாட்களாக வீட்டிற்கு வரவில்லை. காக்கை தீவுக் கடற்கரையில் அவனை ஒரு பெண்ணுடன் கண்டதாகத் தகவல் வந்தது. மகன் சாமியார் க்கோலத்தை விட்டொழித்துத் திருமணம் செய்யப் போகிறான் என ஆறுமுகத்தின் குடும்பம் மகிழ்ந்தது. ஆனால் அவனுடன் காணப்பட்டவள் அவனுடன் ஒரே அலுவலகத்தில் வேலை செய்பவளாயினும் சாதியில் குறைந்தவள் எனத்தெரிந்த போது அந்த ஒரே ஒரு ஆண் மகனை ஆறுமுகம் தலை முழுகிவிடுகிறான். சிறந்த புகையிலைச் செய்கையாளன், விடாமுயற்சியும் கடின உழைப்பு முடையவன் எனக் காட்டப்பட்ட ஆறுமுகம் சாதியிற் குறைவான பெண்ணை மருமகளாக ஏற்க முடியாமல் சாதி என்ற பெலவீனத்தில் சிக்கிக் கொண்டதால் மகனையும் இழந்து போன பரிதாப நிலையை டானியல் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார். எங்கோ தொலைவில் வாழ்ந்த, முன்னர் அறியாத, மொழி புரியாத கனிதிராவை மருமகளாக ஏற்க ஆறுமுகத்தால் முடிந்தது. ஆனால் அதே மருமகள் என்ற நிலையை தனதூரில் வாழும் வயிரவனின் பேத்திக்குக் கொடுக்க முடியாத முரண்பாடுள்ள ஆறு முகத்துக்காக நாம் பரிதாபப்படும் நிலையை டானியல் எற்படுத்தியிருக்கிறார்.

குறுநாவலில் வரும் வீரசிங்கம் ஆறு முகத்தின் வியாபார நண்பர். கொழும்பில் இவரது குடும்பத்தினருடன்தான் ஆறு முகத்தின் மகன் தங்கியிருந்தான். இவர்களும் ஆறுமுகத்தின் மகனை மாப்பிள்ளையாக்க எண்ணி இருந்தனர். ஆனால் கலவரத்துக்குப் பின் தொடர்ந்த கதையில் இவர்களை டானியல் தொலைத்து விட்டார் போல் தெரிகிறது. ராமசாமி வாத்தியார் என்றொரு பாத்திர மின்றியும் இந்நாவல் தொடர் அறாமல் சென்றிருக்குமாயினும் அவரின் மரணம் வரை தனது நாவலில் அவரை விட்டிருந்த டானியல் வீரசிங்கம் குடும்பத்தவர்களை மட்டும் திடீரென கதைப் பின்னலில் இருந்து அறுத்து விட்டது என்னவோ போலிருக்கிறது. பாத்திரங்கள் இடையில் தொலைந்து

விட்டாலும் பரவாயில்லை. தனது கதையின் கரு தொலையக் கூடாது என டானியல் கருதினார் போல் தெரிகிறது.

இளைஞர் எழுச்சியின்முன் தமிழ்ப் பிரதேச அரசியல் மேடையில் தோன்றிய பாத்திரங்கள் அனைத்துக்கும் பொதுவான குணமொன்று இருந்தது. அது யாதெனில் தம்மோடொத்த தென்னிலங்கை அரசியல் வாதிகளுடன் எப்போதும் சுமுகமான உறவைக் கொண்டிருப்பது. ஆனால் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு வரும்போது அவர்களின் பேச்செல்லாம் சாதாரண சிங்கள தமிழ் மக்கள் ஒருவரோடொருவர் பகை கொள்வதற்கேற்றபடி சிங்களவர்க்கெதிரான இனவாதமாக இருக்கும். தன்னோடொத்த சிங்கள விவசாயியின் மகளை, இத்தகைய இனவாதக் கருத்துக்களைக் கடந்து தன் மருமகளாக ஏற்க முடிந்த ஆறுமுகத்தால் தன்னுடன் ஒரே மண்ணில் வதியும் வயிரவனின் உறவுப் பெண்ணை தமது மருமகளாக ஏற்க முடியாமல் அதற்காக மகனையும் தலை முழுகும் அடையாளமாக முருங்கையிலைக் கஞ்சி குடிக்கிறான். சாதித் திமிர் மொழி வேறுபாடு கடந்து நிற்கிறது.

28.04.96 ஞாயிறு ஒப்பேவர் (பக்.12) இல் வெளியான விடயமொன்றினை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமென நினைக்கிறேன். அப்போது இலங்கைக்கு பொறுப்பாக இருந்த கிளிபோட் என்ற ஆங்கிலேயன் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளான். “படித்த இலங்கையர் ஒருவரை அப்போதிருந்த சட்டசபைக்குத் தெரிவு செய்ய முதலில் நடந்த தேர்தல் முற்று முழுதாகச் சாதி அடிப்படையில் தான் நடந்தது. யாழ்ப்பாண உயர் சாதியினராகக் கொள்ளப்பட்ட ராமநாதன் தென்னிலங்கையில் அத்தகைய சாதியினராகக் கொள்ளப்பட்டவர்களின் வாக்குகளினால் தெரிவு செய்யப்படுதல் நிகழ்ந்தது. இன உணர்வை விட சாதியுணர்வு மேலோங்கியிருந்தது.”

சாதியுணர்வு தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைக் கடந்து அரசியலுக்குள்ளும் நுழைந்தது. தமிழ்ப் பகுதிகளின் நடைபெற்ற உள்ளூராட்சி நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களில் கட்சிகளின் கொள்கை. கோட்பாடுகளை விடச் சாதியமே

கணக்கில் எடுக்கப்பட்டு வாக்குகள் அளிக்கப் பட்டன. சாதியமைப்பின் பெலவீனம் வெளியே தெரியவில்லை. ஆயினும் அந்த அடிப்படையில் தமிழரின் அரசியல் குறுகிய காலத்தில் பருத்துப் பயந்தரும் கறி முருங்கை போலாயிற்று. முருங்கைக் காய்களின் சுவையில் மயங்கிய வர்கள் மரத்தின் பெலவீனத்தை மறந்தனர். இப்போது மரமும் முறிந்துள்ளதால் காய்களும் இல்லை. மரமும் ஒன்றுக்கு உதவாதென்பது தெளிவாயிற்று. இந்நிலையிலாவது ஞானம் பிறக்குமா அல்லது அஞ்ஞானமே தொடர் கதையாகுமா? பதிவை விரைந்து காண்பது தான் பாழாகும் நமது நிலையைப் பாதிசிலாவது தடுத்து நிறுத்தும் வழியாகும். “தமிழ் சிங்களத்திலை என்ன இருக்கு” எனக் கூறும் ஆறுமுகம், உயர்சாதியினனாகக் கொள்ளப்

படுவன்; அவ்வாறு கொள்ளப்படாதவன் என வேற்றுமை காணும் முரண்பாட்டினைத் தொலைக்காத வரை தமிழினம் தொலைந்து போவதை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

போராளிகளுக்கிடையிலான பிளவுகள் விடுதலை வழியில் தடைக்கற்களாக இருப்பதை பலரும் அறிவர். ஆனால் இப்பிளவுகளைத் தோற்றுவிப்பதில் சாதியமும் பங்கு கொண்டுள்ளது என்பதனை அறியாதவர் பலருண்டு. எமக்குள் ஒரு பகுதி மக்களை ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்டு எமதுரிமைக்காக சிங்கள மக்களிடம் பொருதிக் கொண்டிருக்கும் எமக்கு தார்மீக பலம் எங்கிருந்து வரும்? தர்மமும் நியாயமும் யாருடைய பக்கத்தைச் சார்ந்து நிற்கும்?

எம்மீதான இறுக்கங்கள்
இன்னும் இன்னும்
இயம்பட்டும்
நீங்கள், நாங்கள்
இன்னும் அவர்கள்
எல்லோரும்
சந்திக்கப்போவது
ஒன்றைத்தானே...

வருஷங்கள்
இழுத்துச் சென்று
ஒப்படைப்பதை விட
உங்களது
வதைப்புகள்
எம்மை வதைத்திழுப்பது
இன்னும் கொஞ்சம்
மேலான விஷம்!

மரணங்களை கண்டு
மயங்கிடும் வம்சமல்ல
நாங்கள்
மரணத்திலும்
மொழிதனை மெச்சிட
வைப்பவர்கள்!

எம்மை சுட்டு வீழ்த்த
சிட்டுக் குருவிகளிடமே
பயின்று விட்டு
விநோதமான மண்ணிப்புகளை
கேட்பது நியாயமானதா?

கொந்தளிப்புகள்
கடலலைக்கு மட்டுமல்ல
எம்முள் எழும் வடிவமோ
பெரும் பிரளயமாய்!

வக்கிர குணத்தோடு
வித்திட முடியுமா
தம்மத்தை?
முதலில்,
நீ,
நான்
அவன் - என்பதை விடுத்து
நாம் என்பதற்குள்
மரணி!

புத்துயிர் பிதுங்கி
வித்தொன்று வெடித்து
மொட்டொன்று மலரும்!
நீ,
நான்,
அவன் - அவனியில்
அறுப்பட்டு கிடக்கும்.
அன்பு,
அமைதி,
அகிம்சை
இறப்பில்லா பிறப்பினால்!...

தமிழர் அவன்...
மரணத்தின் கிழக்கு

அந்நியத்தின் அமைய இயங்குநிலை அதன் தன்மை வந்துவராதே...

இலக்கியக் கோட்பாட்டுத் தளங்கள் பற்றிய பார்வையில், **நவீனத்துவ** சிந்தனைகள் பற்றிய நோக்கிலே, அநுபவ அம்சத்துக்கு முதன்மை தந்து நிற்கும் முக்கிய 'மனமையவாத'க் கருத்தியலான **சர்ரியலிசம்** (இதனை இனி இங்கே **மிகையதார்த்தம்** என்றே வழங்கலாம்) பற்றி முன்னைய கட்டுரையின் பிற்பகுதியில் நோக்கப்பட்டது. மனக்காட்சிகள் மற்றும் எண்ண ஓட்டங்கள் என்பவற்றைத் தங்குதடையின்றி வெளிப்படுத்தும் உணர்வெழுச்சியாக இது உருவானமையை அதில் நோக்கினோம்.

அநுபவ அம்சம் சார்ந்த ஏனைய **நவீனத்துவ** கோட்பாடுகளில் **Symbolism** என்பது தமிழில் **குறியீட்டியல்** என வழங்கப்படுகிறது. இலக்கியம் மற்றும் கலைசார் ஆக்கங்களைக் (வெளிப்படையாகக் கூறப்படாத அல்லது வெளிப்படையாகப் பேசப்பட முடியாத சிலவற்றின்) குறியீடுகளாகக் காணும் சிந்தனைப் போக்கு இது.

புறநிலையாகக் காணப்படும் உலகக் காட்சிகள் மற்றும் நிகழ்வுகள் என்பவற்றுக்கு அப்பால் உள்ளர்த்தங்களான மறை பொருள்கள் உள என்பதும் அவற்றைச் சுவைஞரின் உணர்வுக்கு நெருக்கமாக இட்டுவரும் பணியையே கலை இலக்கியம் என்பன ஆற்றுகின்றன என்பதுமே இக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கருத்து நிலையாகும். சுருங்கக் கூறுவதானால் இயற்கை கூறாததைக் குறியீடுகளால் உணர்த்துவன கலை இலக்கியங்கள் என்பதே **குறியீட்டியல்** சாராம்சம் எனலாம். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும்

20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்த மல்லார்மே, பால் வெவலரி, ரிம்பாட் முதலியவர்கள் இச் சிந்தனை முன்னோடிகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

இவ்வகையில் இக்கோட்பாடும் **மிகையதார்த்தம்** போல படைப்பாளியின் மனக்காட்சிக்கே முதன்மை தந்துநிற்பது வெளிப்படை. அதாவது படைப்பாளி எவற்றைப் புறநிலைச் சூழலின் உள்ளர்த்தங்கள் எனக் கருதியுள்ளாரோ அவையே படைப்பாக்கத்துக் கான அர்த்தங்களாகின்றன. அந்த அர்த்தங்களை எவ்வகைக் குறியீடுகளால் அவர் உணர்த்த விழைகின்றாரோ அதற்கேற்ப அவர் படைப்பை மேற்கொள்கிறார். எனவே படைப்பாளியின் உணர்வுத்தளமே படைப்புகளுக்கான முற்றுமுழுதான அளவுகோல் ஆகிறது. அவர் காட்ட விழைந்த அந்த அர்த்தங்களை சுவைஞர்தம் கற்பனையாற்றலால் உய்த்துணர வேண்டும் என்பதே **குறியீட்டியல்** இன் எதிர்பார்ப்பாகும். இவ்வியலை **மிகையதார்த்தத்தினின்று** வேறுபடுத்தும் முக்கிய அம்சமாகத் திகழ்வது இதன் உத்திமுறைச் சார்பு ஆகும். குறிப்பாக ஓசைநயம், உருவப் பரிசோதனை முதலான அழகியல் கூறுகளில் கவனம் செலுத்தி நிற்கும் கோட்பாடான இது **மிகையதார்த்தத்துக்குச் சமகாலத்தில்** சிறிது முற்படத் தோன்றியதாகும்.

சுவாநித

சுவாநித
Dr. Sivanthi

இந்தியமரபு சார்ந்த இலக்கியக் கோட்பாடுகளில் மேற்படி **Symbolism** எனப்படும் **குறியீட்டியலுக்கு** ஓரளவு நிகரான சிந்தனைகள் பண்டுதொட்டு நிலவிவந்துள்ளன என்பதை இங்கு நினைவுக்கு இட்டுவருவது அவசியமாகிறது. **‘உள்ளுறை’**, **‘இறைச்சி’** என்பனவாக தமிழிலே பேசப்பட்டு வருவனவும் **‘த்வனி’ (தொனி)** என வடமொழிமரபில் வழங்கப்பட்டு வருவதும் **Symbolism** என்ற **குறியீட்டியலுடன்** ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

மேற்படி **Surrealism, Symbolism** ஆகிய கோட்பாடுகளுக்கு ஏறத்தாழச் சமகாலத்தவையான **Impressionism, Expressionism, Imagism** முதலியனவும் படைப்பாளியின் அநுபவ அம்சத்துக்கு முதன்மை தந்து உத்திமுறைகள் பற்றி விதந்துரைப்பன வாகும். இவற்றைத் தமிழில் முறையே **மனப்பதிவியல், வெளிப்பாட்டியல், படிமவியல்** என்பனவாக வழங்குவர்.

படைப்பாளன் மற்றும் பாத்திரங்களின் அறிவு, உணர்ச்சி, உணர்வு என்பன சார்ந்த மனப்பதிவுகளை வெளிப்படுத்தல் என்ற அம்சமே — அதாவது தனிமனிதரின் உணர்ச்சிகளின் அழுத்தமான பதிவு நிலையே... **மனப்பதிவியலின்** அடிப்படை ஆகும். இங்கே மொழி ஒரு முக்கிய பரிசோதனைப்பொருள் ஆகின்றது. **Stream of consciousness** (தமிழில்: **நனவோடை**) என்ற உத்திமுறை இக் கோட்பாட்டினரால் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

வெளிப்பாட்டியல் கொள்கை மனித ஆளுமையின் மிக ஆழமான பகுதியை... குழலின் கட்டுப் பாட்டுக்குள் நின்று தவிக்கும் தனிமனித ஆன்மாவை... வெளிக் கொணர்வதில் மொழியின் சாத்தியப் பாடுகளைப் பற்றிய சிந்தனையாக உருவானதாகும்.

படிமவியல் என்பது உணர்வுக்கு காட்சிப்பொருட் பரிமாணம் தரும் உத்திமுறைமை பற்றிப் பேசுவதாகும். இவ்வுத்திமுறை சராசரி பயன் பாட்டிலுள்ள சொற்களை புதிய கனபரிமாணத்துக்கு இட்டுவரும் படைப்பாளனுமை சார்ந்தது. அறிவு மற்றும் உணர்ச்சி சார்ந்த ஒரு மனப்பாங்கை ஒரு கணப்பொழுதில்

சுவைஞார்க்கு உணர்த்தவல்தாக மொழியைப் பயன்படுத்துதல் செயற்பாங்கான **சொற்படிமம்** என்பது தமிழிலே **உருவகம்** என்ற அணியுடன் சில கூறுகளில் தொடர்புறுத்தி நோக்கத்தக்கது. இது பெரிதும் புதுக்கவிதை துறை சார்ந்த சிந்தனையாகும்.

நவீனத்துவம் என்ற வகை சார்ந்த கோட்பாடுகள் பலவற்றில் சில முக்கிய சிந்தனைகளின் முக்கிய கூறுகள் மட்டுமே மேலே தொட்டுக் காட்டப்பட்டன. இவற்றின் பொதுத் தளம் இவை படைப்பாளி என்ற தனிமனிதரின் அநுபவ அம்சச் சார்பு ஆகும். **குறியீட்டியல்** முதலானவை படைப்பாளியின் கற்பனை மற்றும் மொழி சார்ந்த உத்திமுறைமைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் தந்தவை என்ற வகையில் **மிகைய தார்த்தத்திலிருந்து** வேறு பட்டுள்ளன.

இவற்றின் சமகாலத்திலே உத்தி முறைமை என்ற வகையில் கற்பனை மற்றும் மொழிசார் அம்சங்களுக்குத் தனிமுதன்மை தருவதான ஒரு இலக்கிய இயக்கமும் ஐரோப்பிய இலக்கியச் சூழலில் உருவானது. அது இலக்கிய ஆக்கத்தை உத்தி முறைமைகளின் கட்டமைப்பாகக் கண்டது. அதன் பெயர் **Formalism**. இதனைத் தமிழிலே **உருவவியல்** என்பர். **‘கலை மற்றும் இலக்கியம் என்பன உத்திமுறைமை களின் மொத்தக் கூட்டமைப்புதான்’** என்பதே இவ்வியலின் அடிப்படையாகும். பல்வேறு உறுப்புகள் குறித்த ஒரு சீர்மையுடன் ஒன்றிணையும் நிலையையே உருவம் என இவ்வியல் பேசும். ‘ஓலிக்கோலங்கள், சொற்கள், படிமங்கள் மற்றும் கதைக் கூறுசார் அம்சங்கள் முதலியன குறித்த சீர்மையுடன் இணைக்கப்படும் உத்திமுறைமையிலேயே ஒரு மொழியாக்கம் இலக்கியமாகிறது’ என்பதே இக்கோட்பாட்டின் சாராம்சமாகும்.

மேலே நாம் நோக்கிய **குறியீட்டியல், மனப்பதிவியல், வெளிப்பாட்டியல், படிமவியல்** மற்றும் இவைபோன்ற பல்வேறு இயல்கள் தனித்தனியாகப் பேசினின்ற உத்தி முறைமைகள் பலவற்றையும் ஒட்டுமொத்தமாக இந்த **உருவவியல்** தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டு கலை, இலக்கியம் என்பவற்றின் வடிவ முழுமையைப் பேசியமை தெரிகிறது.

(இவ்வாறு இந்த **உருவவியல்** பேசிய ‘வடிவமுழுமை’தான் பின்னாளில் **‘அமைப்பியல்’** எனப்படும்

அமைப்புமையவாதம் (**Structuralism**) சார்ந்த சிந்தனைகளின் உருவாக்கத்துக்கான அடித்தளமாக அமைந்தது என்பது வரலாறு. இவ்வரலாறு பின்னர் நோக்கப்படவுள்ளது.)

பொதுவாக **நவீனத்துவ** சிந்தனைகள் எனப்படுவனவற்றை குறித்த ஒரு பாணி அல்லது வகைமை என்பவற்றினுள் அடக்கிவிடுவது சாத்தியமில்லை என்பது நமது கவனத்துக்குரிய செய்தியாகும். கலை மற்றும் இலக்கியம் என்பன சுதந்திரமான... படைப்பாளியின் சுயம் சார்ந்த - வெளிப்பாட்டு நிலைக்கு முக்கியத்துவம் தருவன என்பதே இவற்றின் பொதுநிலைப் பண்பாகக் கொள்ளக்கூடியதாகும். இவ்வகையில் படைப்பாளியின் அநுபவ அம்சத்துக்கு அவை தரும் முக்கியத்துவம் மற்றும் படைப்பின் அழகியல் சார்ந்த தவையான உத்திமுறைமைகள் தொடர்பாக அவை மேற்கொண்டுள்ள ஆழமான தேடல் ஆகியன நவீன கால இலக்கியம் மற்றும் கலைசார் துறைகளுக்கு மிகு வளம் சேர்த்துள்ளன. அத்துடன் மட்டுமன்றி இத்துறைகளுக்கு புதிய பரிமாணங்களையும் இவை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பது வெளிப்படை இவ்வகையில் இவற்றின் உள்ளடக்கநிலை மற்றும் பயன்பாட்டுநிலை என்பன மதிக்கப்பட வேண்டியன என்பதற்கைய மில்லை.

இதனை மனங்களும் அதேவேளை இலக்கியம் மற்றும் கலைசார் துறைகளின் 'உள்ளீடு' ஆக அமையும் அநுபவ அம்சத்தின் தகுதிப்பாடு என்ற விடயத்தை இவை கருத்திற்கொள்ளவில்லை என்பதையும் நாம் கவனத்துக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. அதாவது இவை, 'குறித்த ஒரு அநுபவம் இலக்கியமாவதை - கலையாக வெளிப்படுவதை' - ப் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றன. ஆனால் அவ்வநுபவத்தின் படைப்புநிலைத் தகுதி 'எத்தகையதாக இருக்கலாம்?' என்பதையோ அல்லது அதற்கும் படைப்புச் சூழலுக்கும் - சமூகத்துக்கும் - உள்ள உறவு எத்தகையதாக இருக்கவேண்டும்? என்பதையோ பற்றி இவை பேச முற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவதானால் படைப்பின் - படைப்பாளியின்... பின்புலமான இயல்பான புறநிலைச் சமூகச் சூழலை இவை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை எனலாம்.

மாறாக, படைப்பாளியின் பார்வைக்குட்பட்ட - படைப்பாளியின் மனப்பதிவில் அமைந்தவையும் அவருக்குப் படைப்புநுதலுக்கான உணர்வுக் கிளர்ச்சிகளை விளைவித்தவையுமான - அம்சங்களை மையப்படுத்தியே இவற்றின் சிந்தனையோட்டம் அமைந்துள்ளது என்பதே நாம் இங்கு மனங்கொள்ள வேண்டியதாகும். விமர்சன மொழிநடையிற் கூறுவதானால் 'புறநிலை யதார்த்த'த்தைக் கருத்தில் எடுக்காமல் 'அகநிலை யதார்த்த'த்தை மட்டுமே இவை கவனத்திற் கொண்டன எனலாம்.

இந்நிலை புறநிலை யதார்த்தத்தை நிராகரிக்கும் நோக்கிலானது என்பதும் அவ்வகையில் படைப்பாளியைச் சமூகச் சூழலினின்றும் தனிமைப் படுத்தி - தனிமனிதனாக - க் காட்டமுயல்வது என்பதும் இவற்றின் மீதான முக்கிய விமர்சனங்கள் ஆகும். இவ் விமர்சனத்தை முன்வைப்போர் குறிப்பாக மார்க்சிய விமர்சகர்களாவர். படைப்பாளியின் 'தங்குதடையற்ற எண்ண ஓட்டங்க'ளைப் பற்றிப் பேசும் **மிகை யதார்த்தம்**, கற்பனையின் மூலம் 'மறைந்திருக்கும் ஒரு குறியீட்டைத்தேடும்' **குறியீட்டியல்** மற்றும் மனித ஆத்மாவைச் 'சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தும்' ஆர்வமான **வெளிப்பாட்டியல்** முதலியன மேற்கூட்டியவாறான 'தனிமனித நிலை'யையே மையப் படுத்தியன என்பது தெளிவாகவே தெரிவதாகும்.

இத்தொடர்பிலே, மேற்படி சிந்தனைகளின் சூழலில் உருவானதான **Existentialism** என்ற கோட்பாடும் நமது கவனத்துக் குரியதாகிறது. இது தனிமனிதனது விடுதலையையும் வாழ்வின் சாராம்சத்தையும் தேடுவதான நோக்குடன் அமைந்த வாழ்வியற் கோட்பாடாகும். **மனிதருடைய 'வாழ்க்கைக்கு உள்ளார்ந்த அர்த்தம் என எதுவுமில்லை. மனிதன் அதற்கு அர்த்தம் கற்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். தனக்கு முன்னால் உள்ளவற்றுள் விருப்பமானதைத் தேர்வுசெய்யும் சுதந்திரம் அவனுக்கு உளது'** என்ற கருத்தியலாக இது கலை இலக்கியங்களிற் செல்வாக்குச் செலுத்தியது. இக்கோட்பாடு தமிழில் **இருப்பியல்** (இருத்தலியல்) என வழங்கப்படுகின்றது. ஜீன் பால் சார்த்தர் என்ற

பிரெஞ்சு அறிஞர் இக் கோட்பாட்டின் முக்கிய சிந்தனையாளராவார்.

இவ்வாறாக படைப்பாளியை ஒரு தனிமனிதராக நிறுத்தி அவரின் மனவுலகம், உத்தித்திறன், சுயதேர்வுச் சுதந்திரம் ஆகியவற்றைப் பேசினின்ற இந்த **நவீனத்துவச்** சிந்தனைகள் அவரை வரலாற்றினின்றும் மரபுசார் நம்பிக்கைகளின் தொடர்ச்சியினின்றும் விடுவித்தன என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். 'கலை, இலக்கியம் என்பன மரபுகளின் வாரிசுகளாகவோ அல்லது நம்பிக்கைகளின் மீள்பதிவுகளாகவோ அமையவேண்டியன அல்ல. அவை அவையாகவே — கலை மற்றும் இலக்கியப் பண்புகளில் நிறைவுடன்... இருப்பதே முக்கியம்' என்பதே இச் சிந்தனைகளின் அடிநாதமாக அமைந்தது.

கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஐரோப்பியச் சூழலில் உருவான மேற்படி **நவீனத்துவம்** சார் சிந்தனைகளின்... மேலே நாம் நோக்கிய **மிகை யதார்த்தம்** முதல் **இருப்பியல்** வரையான சிந்தனைகளின்... செல்வாக்குட்பட்ட படைப்பாளிகளும் திறனாய்வாளர்களும் நவீன தமிழிலக்கியத்தின் 'அர்த்தமுள்ள வரலாற்றுக்கு' முக்கிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர் என்பது வரலாறு தரும் செய்தியாகும். தமிழின் நவீன இலக்கிய வரலாற்றிலே, **மணிக் கொடி**ச் சூழலின் படைப்பாளியிடம் தான் மேற்படி சிந்தனைகளின் செல்வாக்கு முதலில் படியத் தொடங்குவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக, புதுமைப் பித்தன், கு.ப. ராஜகோபாலன், மெளனி முதலியவர்களின் படைப்புச் செயற்பாடுகளில் **நவீனத்துவத்துக்குரிய** பல்வேறு அம்சங்கள் பயிலத் தொடங்குவதைக் காணலாம்.

புதுமைப் பித்தன் மரபுகளையும் நம்பிக்கைகளையும் கேள்விக்குட்படுத்தியவர். அத்துடன் வடிவ பரிசோதனைகளையும் மேற் கொண்டவர் இவர். இன்றைய பின் நவீனத்துவப் போக்குகளுக்குக் கூட ஒருவகையில் இவருடைய எழுத்துகள் முன்னோடிகள் எனக் கருதத்தக்கன. 'குபரா' மனமடிப்புகளில்

உறைந்துள்ள சிக்கலான அனுபவங்களை வெளிப்படுத்த முயன்றவர். 'மெளனி'க்கு நவீனத்துவத்துக்குரிய நடை கைகூடியிருந்தது. இவ்வாறு இவர்கள் புலப்படுத்தி நின்ற **நவீனத்துவச்** சார்பே தமிழின் நவீன இலக்கியத்தைப் 'படைப்பாக்க நிலை'யில் (அழகியல்அம்சத்தில்) நவீன காலத்துக்குரியதாக உருமாற்றம் செய்தளித்தது.

மணிக் கொடி இதழின் காலம் (1930கள்) முதல் அண்மைக்காலம் வரை இச்சிந்தனைகள் தொடர்பான விவாதங்கள் தொடர்ச்சியாக நடந்து வந்துள்ளன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய வரலாற்றுச் செய்தியாகும். ஆயினும் தமிழின் நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் அண்மைக்காலம் வரை **நவீனத்துவம்** ஒரு முக்கிய திட்டப்பாங்கான கோட்பாட்டியக்கமாகச் செயற்பட்டு வந்ததாகக் கூறமுடியவில்லை என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டியது அவசியமாகிறது.

இவ்வாறு தமிழின் நவீன இலக்கியத்திற்கு பயிலத் தொடங்கிய **நவீனத்துவம்** அவ்விலக்கிய வரலாற்றை வழிநடத்திய முறைமைகளை நோக்குவதற்கு முதற்கண் இச்சிந்தனைப் போக்கினின்று **மார்க்சிய நோக்கு** மற்றும் **அமைப்பியல்** சார் சிந்தனைகள், **பின்நவீனத்துவம்** என்பன எவ்வெவ்வகைகளில் வேறுபாட்டையும் வளர்ச்சியையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன என்பதை இங்கு நோக்குவது அவசியமாகின்றது.

3.3. மார்க்சிய நோக்கும் ஏனைய கோட்பாடுகளும் வேறுபாடு மற்றும் வளர்ச்சி நிலைகள்

மார்க்சியம் ஒரு சமூக அறிவியல் சிந்தனையாகும். அதன் தளத்தில் முளைகொண்டு வளர்ந்த 'கலை மற்றும் இலக்கியம் சார் நோக்குநிலை'களே இங்கு **மார்க்சிய நோக்கு** எனச் சுட்டப்படுகின்றன. இதனையும் **அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவம்** ஆகியவற்றையும் நாம் உரியவாறு தெளிந்து கொள்வதற்கு, இவற்றை மேற்சுட்டிய **நவீனத்துவ**

சிந்தனைகளுடன் தொடர்புறுத்தி ஒப்பு நோக்குவது துணைபுரியும்.

நவீனத்துவக் கோட்பாடுகள் படைப்பாளியின் அகநிலையான 'அநுபவ அம்சம்' மற்றும் 'உத்தித் திறன்' என்பவற்றை மையப்படுத்தி நின்று இலக்கியம், கலை என்பவற்றைப் பற்றிப் பேசியவை எனக் கண்டோம். 'படைப்பின் சுதந்திரநிலை' இவற்றின் முக்கிய அடிப்படையாகும். **மார்க்சிய நோக்கு** படைப்பாக்கத்தின் 'உள்ளடக்கம்' என்ற அம்சத்தை மையப்படுத்தியதாகும். படைப்பாளியின் அநுபவநிலைகளுக்கு அடிப்படைகளான புறநிலைசார் அம்சங்களையே... சமூக வாழ்வியல் சார் கூறுகள் மற்றும் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றையே... இங்கு உள்ளடக்கம் என்பது சுட்டிநிற்கின்றது. இவ்வகையில் மேற்படி **நவீனத்துவம்** சார் கோட்பாடுகளினின்று மார்க்சிய நோக்கானது அடிப்படையிலேயே வேறுபடுகின்றமை வெளிப்படை.

மேற்கூட்டிய வாழ்வியல் அம்சங்களால் ஒருவரின் அகநிலையில் நிகழும் உணர்வெழுச்சிகளின் அழகியல் நிலைப்பட்ட வெளிப்பாடுகளாகவே கலை இலக்கிய ஆக்கங்களை **மார்க்சிய நோக்கு** தரிசிக்கின்றது. அதாவது படைப்பாளியின் படைப்புக்கான 'அநுபவ அம்சத்துக்குப் பின் புலமாகவும் அடித்தளமாகவும் சூழல்சார் காரணிகள் உள்ளன என்பது இதன் உறுதியான நிலைப்பாடாகும். இக்காரணிகளே 'படைப்புக்கான அநுபவ'ங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன என்பதும் அவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் அழகியற் செயற்பாடுகளே கலை மற்றும் இலக்கிய ஆக்கமுயற்சிகள் என்பதுமே இந்நோக்கின் பொதுநிலை அடிப்படையாகும்.

இதனை நோக்கும் போது, **மார்க்சியநோக்கிலே**, படைப்பு என்பது (நவீனத்துவவாதிகள் கருதுவதுபோன்று) 'முற்றுமுழுதான சுதந்திரமான - படைப்பாளியின் சுயத்தை மட்டும் சார்ந்த - ஒன்றல்ல' என்பது வெளிப்படை. 'சமுதாயம்' என்ற ஒட்டுமொத்த முழுமையில் அது ஒரு பகுதி - உயிரோட்டமான சிறப்புப் பகுதி -

மட்டுமேயாகும்' என்பதே இந்நோக்கின் தெளி பொருளாகும்.

இந்த அடிப்படையில் படைப்பாளிக்கு ஒரு சமூகப்பொறுப்பு உளது என்பதும் படைப்புக்கு ஒரு பயன்பாடு (சமூகக் கடமை) உளது என்பதும் **மார்க்சிய நோக்கில்** வலியுறுத்தப்படும் முக்கிய அம்சங்களாகும். கலை இலக்கியம் என்பவற்றைச் சமுதாய முழுமையின் பகுதிகளாகக் கருதும் நோக்குக்கு மார்க்சியர் மட்டுமே உரிமை பூண்டவர்கள் அல்லர் என்பதும் சமுதாயநோக்குடைய சிந்தனையாளர்கள் பலருக்கும்... குறிப்பாக அறவியலாளர்கள், ஒழுக்கவியல் வாதிகள் முதலான பலநிலைச் சிந்தனையாளர்க்கும்... பொதுவான பார்வை அது என்பதும் இங்கு மனங்கொள்ளப்படவேண்டியது. இந்தியமரபிலும் ஐரோப்பிய மரபிலும் இப்பார்வைக்கு நீண்ட வரலாறு உளது.

மார்க்சியரின் மேற்படி பார்வையின் 'சிறப்புநிலை' என இங்கு கவனத்திற்கொள்ளப்படவேண்டியது அவர்கள் பொருளியலை மையப்படுத்தி முன்வைத்துள்ள 'அடித்தளம்... மேற்கட்டுமானம்' என்ற 'கட்டிட அமைப்பு'நிலை உருவகம் ஆகும். பொருளியல் என்ற அடித்தளத்தில் நிறுவப்பட்ட(னவாக அவர்கள் கருதும்) அரசியல், சட்டம், சமயம், மரபுகள் முதலான மேற்கட்டுமானங்களின் வரிசையிலேயே மொழி, இலக்கியம், கலை என்பனவும் அவர்களாற் பொருத்தி நோக்கப்படுகின்றன. மேற்படி 'கட்டிட அமைப்பு' உருவகத்தைத் தெளிவுறுத்தும் வகையில் மார்க்சிய மரபில் தரப்படும் விளக்கம் பின் வருமாறு அமையும் :

பொருளியல்தான் ஒருவரது சமூக இருப்பை உறுதிசெய்கிறது. இந்த 'சமூக இருப்பு' தான் அவருடைய உணர்வுகளைத் தீர்மானிக்கின்றது. பொருளியலில் நிகழும் மாற்றங்கள் உணர்வுகளில் மாற்றங்களை (உடனடியாகவோ அன்றேல் தாமதமாகவோ) விளைவிக்கக் கூடியன. எனவே பொருளியல்தான் அடித்தளம். அதன் மேற்கட்டியெழுப்பப்பட்டவையே அதனால் தீர்மானிக்கப்பட்டவையே - மேற் கூட்டிய ஏனைய அனைத்தும்.

இந்த விளக்கத்தின்படி உணர்வு சார்ந்தவையான கலையும் இலக்கியமும் பொருளியலுடன் தொடர்புடையவையான உற்பத்தியுறவுகள் மற்றும் சமூகத் தரநிலை (வர்க்கநிலை) என்பவற்றால் தீர்மானிக்கப்படுபவை என்பதான கருத்தாக்கம் ஏற்படும். ஆனால் மார்க்சிய கலை இலக்கியவாதிகள் இதனை ஒரு கணிதச் சமன்பாடுபோல இயந்திரப் பாங்கானதாக வரையறுத்துப் பேசவில்லை என்பது இங்கு கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

‘அடித்தளம் மேற் கட்டுமானத்தைத் தீர்மானிப்பதுபோல மேற்கட்டு மானமும் அடித்தளத்தைத் தீர்மானித்து வந்துள்ளது’ என வரலாற்று நிலைகளைச் சட்டுவதன் மூலம் கலைக்கும் இலக்கியத்துக்கும் இருக்கக்கூடிய ‘சுதந்திர நிலை’ அவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. இரண்டும் (அடித்தளமும் மேற்கட்டு மானமும்)

ஒன்றோடொன்று இணைந்த நிலையில் நிகழும் இயங்கியல் செயற்பாடாகவே இவர்கள் கலையையும் இலக்கியத்தையும் காண்கின்றனர். அதாவது புறநிலையான சமூகத் தளமும் படைப்பாளியின் அகநிலையான அநுபவ அம்சமும் இணைந்த ஒரு நிலையிலேயே படைப்பாக்கம் உருப்பெறுகிறது என்பது இவர்களது விளக்கம். இந்நிலையில் படைப்பின் அழகியல் சார் கூறுமுறைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் இவர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். (இவைபற்றி விரிவாகவே தமிழிற் பேசப்பட்டுள்ளது).

இவ்வாறு மார்க்சிய வாதிகள் சுட்டும் சுதந்திரம் நவீனத்துவ வாதிகள் சுட்டும் சுதந்திரம் போன்றதல்ல என்பதை மட்டும் இங்கு நாம் கருத்துக் கொண்டால் போதும்.

(சிந்திப்போம்)

‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்து வாசிப்புக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுக்கும் அன்பு நெஞ்சங்கள்	
● புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் 46, ஆனந்தகுமாரசுவாமி மாவத்தை, கொழும்பு	20 பொதுநூலகங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.
● திரு. சேகரன் சோமபாலன் JANALANKA ENTERPRISE No. 60 Kotagodella Veediya, Kandy.	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● NAGALINGAMS JEWELLERS No. 101, Colombo Street, Kandy. T. P. - 081 2232545	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றனர்.
● சிவஸ்ரீ சோ. ரவிச்சந்திரக் குருக்கள் ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம் திருக்கோணமலை	60 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● S. Somakanthan 4, Hawdon Street, Dandenong North, Victoria 3175, Australia.	மாத்தளையைச் சேர்ந்த 30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றனர்.
நீங்களும் இப்பணியில் இணைந்து கொள்ளுங்கள்	

திரைமறையுக் கலைஞர்கள் ஓர் அனுபவத் தொகுப்பு

எஸ். குடகுஜன்

30 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒலிபரப்புத் துறையிலும் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒளிபரப்புத் துறையிலும் பணியாற்றி வருபவர் S. நடராஜன் இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளராக, செய்தி வாசிப்பவராக, நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக, வானொலி மாமாவாக அரும்பணியாற்றிய அவர் ஆலய சும்பாபிஷேகம், தேர்த் திருவிழா என்பனவற்றின் நேர்முக வர்ணனையாளராகவும் இருந்துள்ளார்.

ரூபவாஹினியின் “ஐ” அலைவரிசையிலும் செய்திவாசிப்பவராக இருந்து இப்போது சைவ நீதி நிகழ்ச்சிக்குப் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார்.

இரு ஊடகங்களினது செய்திப் பிரிவுகளில் தொடர்ந்தும் அவரது சேவை இருந்து வருகிறது.

சுகல நிகழ்ச்சிகளும் நேரடியாக ஒலிபரப்பப்பட்ட கால கட்டத்தில் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் 100க்கு 100 சதவிகித பூரணத்துவம் கடைபிடிக்கப்பட்டது. நிகழ்ச்சிகள் நேரடியாக ஒலிபரப்பப்படும் போது, ஒரு சிறு தவறு கூட இடம் பெறாமல் இருப்பதை நிச்சயிக்கவேன 2 அல்லது 3 தடவைகள் ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டன. 3வது ஒத்திகை நேரடி ஒலிபரப்புக்குச் சமமானது. பின்னணி இசை, பதிவு செய்யப்பட்ட ஒலிகள், சமிக்கைகள் என்பன இணைக்கப்பட்டு, கால நேரத்தில் கூடிய கவனம் செலுத்தி இது இடம் பெறும். இந்தக் கட்டத்திற்குத் தேவையான மாற்றங்களையெல்லாம் தயாரிப்பாளர் செய்து கொள்வார்.

இவ்வாறான ஒத்திகையுடன் தான் - நாடகம், உரைச்சித்திரம், சிறுவர் மலர், மாதர் நிகழ்ச்சி, வளரும் பயிர் போன்ற 30 நிமிட, 45 நிமிட, 1 மணி நேர நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாயின. உரைச்சித்திரத்தின் மூலம் - எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட விடயம், வானொலி ரசிகர்களுக்கு உரிய முறையில் விளங்க வைக்கப்பட்டது. உரைச்சித்திரத்தைத் தவிர, இசைச்சித்திரம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் ஒலிபரப்பாயின.

“இருவரங்கள்” என்ற இசைச்சித்திரம் - ராமாயணத்தில் - தசரதன், கைகேயி சம்பந்தப்பட்டது. இந்த இருவரைத் தவிர கூனி, ராமன் ஆகியோருடன் 4 கதாபாத்திரங்களே அதில்

இடம்பெற்றன. வசனம் எதுவுமே இல்லாமல், கம்பராமாயண பாடல்களை பொருத்தமாகச் சேர்த்ததன் மூலம் பிரதி தயாரிக்கப்பட்டது. கர்நாடக இசைக் கலைஞர்கள் பங்கு பற்றினார்கள். பெருங்குளம் D.S. மணிபாகவதர் இசையமைத்திருந்தார். கலையகத்திலிருந்து - “இருவரங்கள்”, இசைச்சித்திரம் என்ற ஆரம்ப அறிவித்தல் இடம்பெற்றதும், கம்பராமாயண காப்புச் செய்யுளான - “உலகம் யாவையும்” என்ற பாடலை, நான்கு கலைஞர்களும் ஆரபிராகத்தில் பாடியதும், இசைச்சித்திரத்தின் வெற்றி அங்கேயே, அப்பொழுதே நிச்சயிக்கப்பட்டுவிட்டது. திருச்சி நிலையத் தயாரிப்போ என வியக்கத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒலிபரப்புவதாக உடனடி பாராட்டுக்களும் கிடைத்தன. உரையிடையிட்ட இசைச்சித்திரத்தை தயாரிப்பதில் பதில் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாக கடமை யாற்றிய சி. வி. ராஜகந்தரம் முதலிடத்தைப் பெற்றிருந்தார். ஆழமான ஆங்கில அறிவு, தமிழ் மொழியிற் பாண்டித்தியம், நிகழ்ச்சி தயாரிப்பு சம்பந்தமான நூல்களைப் படித்ததனாற் கிடைத்த அறிவும் அனுபவமும், வெளிநாடுகளின் ஒலிபரப்பு நிலையங்களின் பயிற்சியும் இதற்குக் கை கொடுத்தன. 25க்கும் மேற்பட்ட நடிகர்கள், இசைக் கலைஞர்கள், வாத்திய விற்பன்னர்கள் ஆகியோரைக் கட்டுப்படுத்தி அவர்களின் உச்சக்கட்ட பங்களிப்பைப் பெற்று, இசைத்தட்டு, ஒலிநாடா வடிவங்களிலுள்ள

ஒலிக்குறிப்புக்களை இணைத்து 1 மணி நேர உரையிடையிட்ட இசைச் சித்திரத்தை எத்தகைய தவறும் இன்றி, நேரடியாக ஒலிபரப்பும் திறமை அவருக்கிருந்தது. அவ்வாறான ஒரு நிகழ்ச்சி தான் “மாதோட்டம்” என்ற உரையிடையிட்ட இசைச் சித்திரம்.

வானொலி நடிகர்கள், திருக்கேதீச்சரப் பதிகம் பாட பண்ணிசைக் கலைஞர்கள், கப்பல் பாட்டு இசைக்க மெல்லிசைப் பாடகர்கள், ஆலயச் சூழலை சித்தரிக்கவென நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள், பஹைக் குழுவினர் சிவாச்சாரியர் களென 30க்கும் மேற்பட்டவர்கள் இதில் பங்கு பற்றினார்கள். மணி ஓசை, பறவைகள் மற்றும் விலங்குகள் ஒலி, கப்பல் செல்லும் சப்தம், பல்லக்கு தூக்குவோர் ஓசை, தெரு வீதியில் சன இரைச்சல், வியாபாரிகள் விலை கூறி விற்கும் ஒலி போன்ற பல ஒலிப்பதிவுகள் உபயோகிக்கப்பட்டன. இத்தகைய விடயங்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கி நேரடி ஒலிபரப்புக்குத் தயார் செய்யவென 3 ஒத்திகைகள் இடம்பெற்றன 1 மணி நேரம் நீடித்த நேரடி ஒலிபரப்பின் போது எந்தவித தவறும் ஏற்படாமல் நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பானதுதான் மகிழ்ச்சிக்கூரிய விடயம். ஒலிபரப்பின் போது கலையகமே கலைஞர் கூட்டத்தினால் நிரம்பியிருந்தது. வசனங்களை பேசி நடக்கும் நடிகர்கள், பண்ணிசைக் கலைஞர்கள், பக்க வாத்தியக்காரர்கள், நாதஸ்வர - தவில் வித்துவான்கள், சிவாச்சாரியார்கள், பஹைக் குழுவினர் ஆகியோருக்கு தனித்தனி இடம் ஒதுக்கப்பட்டு வெவ்வேறு ஒலி வாங்கிகள் வைக்கப்பட்டு ஒலிமீட்டங்கள் சமன் செய்யப்பட்டன.

கலையகத்தில் நிலைமை இவ்வாறிருக்க, தயாரிப்பாளர் அறையில் - இசைத்தட்டு வடிவிலும் ஒலி நாடாவாகவும் அமைந்துள்ள விசேட ஒலிக் குறிப்புக்கள், அவை இடம்பெறும் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப வரிசைப்படுத்தப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

“மாதோட்டம்” - உரையிடையிட்ட இசைச்சித்திரம் என்ற ஆரம்ப அறிவித்தல் ஒலிபரப்பானதும், சம்பந்தப்பட்ட சகலரும் தத்தமது பங்களிப்பை முழு அளவில் வழங்கினார்கள். 1 மணி நேரம் போனதே தெரியவில்லை. 59 நிமிடத்தில் நிகழ்ச்சி

முடிவடைந்ததும் எஞ்சியுள்ள 1 நிமிட நேரத்தில் இறுதி அறிவிப்பு பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. 1 மணி நேரம் நீடித்த நேரடி ஒலிபரப்பில் எந்தவொரு தவறும் ஏற்படவில்லை என்பது முக்கிய அம்சமாகும். இத்தகைய வில்தாரமான ஒரு நிகழ்ச்சியில் தொழில் நுட்ப உதவியாளரின் பங்கும் முக்கியமானது. பிழையான ஒலி வாங்கியை இயங்கச் செய்தாலும், உரிய நேரத்தில் சரியான ஒலி வாங்கியை இயங்கச் செய்யாவிட்டாலும், நிகழ்ச்சி தோல்வி கண்டுவிடும். எனவே 3 ஒத்திகைகளின் போதும் கடமையாற்றிய தொழில் நுட்ப உதவியாளரே நேரடி ஒலிபரப்பிலும் பங்கு பற்றுவார்.

1 மணி நேர பிரதியை தயாரித்தவருக்கு சகல துறைகளிலும் இருந்த ஆழ்ந்த அறிவும் ஆங்காங்கே மினரிந்திருந்தது. மாந்தை என்ற சொல் = நற்றிணை, முத்தொள்ளாயிரம், அக நானூறு, குறுந்தொகை போன்ற நூல்களிலும் வருவதைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். 7ம் நூற்றாண்டில் திருஞானசம்பந்தரும் 9ம் நூற்றாண்டில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் திருக்கேதீச்சரப் பதிகம் பாடியமை பற்றி தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. 4ம் நூற்றாண்டில் புத்தரின் புனித தந்தச் சின்னம் மாதோட்ட துறைமுகத்துக்கூடாக கொண்டுவரப்பட்டமை, முதலாம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய அரசனுக் கெதிராக நடந்த யுத்தத்தில், இலங்கை வீரர்கள் மாதோட்டத்திற்கூடாக கப்பல்களிற் சென்றமை, போன்ற நிகழ்வுகளினால் சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த மாதோட்டம், 14ம் நூற்றாண்டின் பின், சரித்திர வரலாற்றிலிருந்து நிரந்தரமாக விடைபெற்றுக் கொண்டது என்றும் அவர் கவலைப்படுகிறார்.

மாதோட்டம் துறைமுகத்திற்கு, சீனவர்த்தகர்கள், கிரேக்கர்கள், அரேபியர்கள், வட இந்தியர்கள் ஆகியோர் வருகை தந்திருந்தனர்.

யானைகள், யானைத்தந்தம், முத்துக்கள், ஆமை ஓடுகள், வாசனைத்திரவியங்கள் என்பன ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

பளிங்குப்பாத்திரங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள், குதிரைகள், பட்டாடைகள் என்பன இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

ராஜ ராஜ சோழ மன்னன் தொடக்கம் 77 வருட காலத்துக்கு மாதோட்டத்திலும் அதனைச் சூழவுள்ள வடபகுதியிலும் சோழ மன்னரின் ஆட்சி இருந்து வந்ததென்றல்லாம் கூறினால் நம்ப முடிகிறதா?

‘மாதோட்டம்’ நிகழ்ச்சியை ஒரு வரலாற்றுப் பதிவேடு என்று கூடக் கூறலாம். சரித்திர வரலாற்றையும் பின்னணியாகக் கொண்டு, அரச பரம்பரை வழிமுறைகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்து, திருக்கேதீஸ்வர ஆலய மகிமையை விளக்கி, இரு நாடுகளுக்குமிடையில் சர்வ சாதாரணமாக நடைபெற்ற கப்பற் போக்கு வரத்தை எடுத்துக்காட்டி, ஏற்றுமதி - இறக்குமதி

வர்த்தகம் காரணமாக அந்தப்பிரதேசம் அடைந்திருந்த பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பிரதிபலித்த “மாதோட்டம்” என்ற உன்னத தயாரிப்பு உண்மையில் ஒரு வரலாற்றுப் பொக்கிஷம்தான். அத்தகைய ஒரு நிகழ்ச்சி - கணனிப் பதிவுபோன்ற நவீன தொழில் நுட்பங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் காற்றேடு காற்றாகப் போனது கவலைக்குரிய விடயம். இளையதலைமுறையின் நன்மை கருதியாவது - இதனை பாதுகாத்து வைத்திருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியை - இன்று தயாரிக்க முடியுமா? என்பது கேள்விக்குறியாகியுள்ளதை மறுக்க முடியாது.

ஆண்டவரே
ஆண்டவரே!
ஆண்டவரே!

வே. குமாரசாமி

திரியிலே மூட்டிய தீ
நீர் நனைச்ச காரணத்தால்
எரிய மறுக்கிறது
இருட்டிக் கறுக்கிறது
உணரில் பொறியில் ஒழுங்கை வரை, உணர்ப்பார்.
வாரக் குடியாய் வளர்ந்த தென்ற எண்ணத்தில்
சோரம் போம் என்றவர்கள் சொப்பனத்தில்
இக்கணமும்
ஈரவிறகில் நீ நெருப்பா மூட்டுகிறாய்
பொறி பட்டுச் சுட்டுப் பொறுமை கலைகிறது.
கறிச்சட்டி நாய் காவக் காவல் இருக்கிறது
உறிகட்டி வைத்தாலோ
பூனை; மேல் காத்திருக்கு

இருட்டு இருட்டென்று
“ராக்ருவி” கத்துகுது
மருண்ட மனங்குலைஞ்சு மறுகித்
துவன்கிறது
ஆழிக் கிடக்கும் நெருப்பா
அடிக்கட்டை
நீறிக் கிடக்கும் நெருப்பா
நெடுந்தொலைவு
சீறிக் கிளம்பித்
தகிக்கத் தவம் கிடக்கும்
ஈர விறக்கா, இருமல் செருமலிடை
உணர் வெயில் காய்ந்நும்
உருவெடுக்கப் போகிற
உறுத்தி மூச்சா
ஆருக்காய் காவல் ஆண்டவரே!
ஆண்டவரே!

செங்கை ஆழியானின் குறுநாவல்கள்

- எஸ். பொன்னுத்துரை

ஆண்டின் பெரும்பகுதியைத் தமிழ் நாட்டில் வாழ்தலை இப்போது என் வழக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ளேன். 'ஈழநாடு' வார மலர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய சசிபாரதி சபாரத்தினம் மற்றும் ஈழநாடு செய்தி ஆசிரியராகவிருந்த கே.ஜி. மகாதேவா ஆகிய இருவரும் திருச்சியில் வாழ்கிறார்கள். சில வேளைகளில் அவர்களைச் சந்தித்து, ஈழத்திலே வாழ்ந்த அக்கால நிகழ்வுகளுடாகப் பயணித்தல் அற்புத சகாணுபவமாகும். அது போதை தருவது.

அத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் செங்கை ஆழியானின் கதைத்தொகுதி ஒன்றினை மித்ர வெளியிட வேண்டுமென்ற சசிபாரதியின் கோரிக்கைக்கு இசைந்தேன். ஆண்டு ஒன்று கழிந்து, என் வாக்கு சித்திக்கின்றது.

இந்நிலையிலே கடந்த மாதம் தமிழ்நாடு வந்திருந்த செங்கை ஆழியான் தனது தொகுதிக்கு நானே முன்னீடு தருதல் வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். 'ஈழத்தமிழ் முன்னெடுப்புகளின் பீஷ்மராய் வாழும் உங்கள் ஆசி எனக்குத் தேவை. எழுதித் தாருங்கள்' அதனை ஓர் அங்கீகாரமாக எண்ணி மகிழ்வேன், என்றார். அன்புக்கு மசிதல் என்றும் என் பலவீனம்.

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் என்கிற கோவையில் இடம் பெற்றுள்ள குறுநாவல்களை ஒரு சேர வாசிக்கத் துவங்கினேன். அதன் சுவையில் ஒன்றினேன். இந்நூலுக்கு முன்னீடு எழுதுதல் ஈழத்து இலக்கியக் கோலங்களுக்கு நான் அளிக்கும் மரியாதை என்பதைப் பூரணமாக உணரலானேன். ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் படனமானபோது ஓர் இலக்கியச் சுவைஞன் என்கிற உரிமை பாராட்டுதலுடன்

வாழும் என் மனசில் ஏற்பட்ட சலனங்களின் நேர்மையான பதிவுகளே இம்முன்னீடு.

நான் நைஜீரியாவில் வாழ்ந்த காலம் 1983 ஆம் ஆண்டு, ஜூலை மாதம், சொக்கோட்டோ மாநிலத்தின் அறுகுங்கூ என்னும் சுற்றுலா நகரில் அமைந்துள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையின் மூத்த கணித விரிவுரை யாளராகப் பணியாற்றிய நண்பர் பத்மநாதன் வீட்டில் மரண துக்கம் அநுஷ்டிக்கிறார்கள் என அறிந்து அங்கு விரைந்தேன். இறந்தவர் எனது இனிய நண்பன் கலா பரமேஸ்வரன் என்பதை அறிந்து அதிர்ந்தேன். யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியிலே சிங்கள இராணுவத்தினர் நடத்திய வெறியாட்டத்திலே அவர் பலியானார் என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.

இக்கோவையிலுள்ள சாம்பவி என்ற குறுநாவலிலே கலா பரமேஸ்வரன் சிங்கள இராணுவத்தின் காட்டுத்தனமான வெறியாட்டத்தில் எவ்வாறு இறந்தார் என்கிற பதிவினை வாசித்தபோது என் பார்வை மங்கிற்று. கலா பற்றிய என் நினைவுகள் மறக்கக் கூடியனவல்ல என்பதும் புரிந்தது.

ஆயிரமாயிரம் இனிய கனவுகளுடன் வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளுதல் இளமைக் காலம். இவற்றைத் தொலைத்து, ஈழத்தமிழ் இளைஞர்களும் புவதிகளும் தமது மண்ணையும் மானத்தையும் மீட்கும் போரிலே தற்கொடை யாளராய் சமர் செய்யும் ஓர்மழும், வைராக்கியமும் அவல வாழ்க்கையிலிருந்து எவ்வாறு பெறப்படு கின்றன என்பதை சாம்பவி அற்புதமாகச் சித்திரிக்கின்றது.

குளத்தில், சிங்கள இராணுவ முகாமுக்குள் உளவு பார்க்கும் பணியிலீடுபட்டிருக்கும்

போராளியான சாம்பவி, கண்ணி வெடியின் ஆபத்திற்குள் சிக்கிக் கொள்கிறாள். இப்போது அவள் சுமதியாக வாழ்ந்த காலத்தின் நினைவுச் சிதறல்களாய் சிங்களப் பேரினவாத அடக்கு முறைகளும் அதன் எதிர் வினையான தமிழர் சினங்களும் கோவைப்படுத்தியிருக்கும் உபாயம், கதைக்குக் கனதியும் கலையழகும் சேர்க்கின்றது.

1972 இல் எழுதப்பட்ட நிலமகளைத்தேடி என்கிற குறுநாவல் துவங்கி, 2001 இல் எழுதப்பட்ட தவமும் வரமும் வரை சுமார் பத்துக் குறுநாவல்கள் ஒரு தொகுதியாகத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. ஏறத்தாழ மூன்று தசாப்த இடைவெளியில் எழுதப்பட்டுள்ள கதைகள் இவை என்பது சிரத்தைக்குரியது. அது மட்டுமின்றி கொட்டடி, யாழ்ப்பாணம், விசுவமடு, பூநகரி, கிண்ணியா என்று கதைகள் நிகழும் களங்களும் பல்வேறுபட்டன. பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து, சிங்கள இராணுவம், மற்றும் இந்திய அமைதிப்படை என்கிற மாயையில் நடாத்தப்பட்ட இந்தியப்படை யெடுப்புக் காலம் வரை கதைநிகழ் காலங்கள் பலதரப்பட்டன. ஆனாலும் இந்தக் கதைகளின் வைப்பு முறையில் ஓர் ஒழுங்கு, அன்றேல் இசைவு பேணப்பட்டுள்ளது. இஃது இதற்கு அழகும் ஆழமும் சேர்க்கிறது.

இந்தக் கதைகளிலே எடுத்துக் கொண்ட தொனிப்பொருளைப் பிரசாரத் தொனியின்றி சித்தரித்தல் வேண்டுமென்கிற அவதானத்தினை ஆசிரியர் கெட்டியாகவே பயின்றார். மண்ணின் மைந்தருடைய பேச்சு வழக்கிற்கு அழுத்தத் தராத ஒரு நடையைச் செங்கை ஆழியான் கையாளுகிறார். தான் தெரிவு செய்துள்ள கதை சொல்லும் முறைக்கு அத்தகைய அழுத்தம் அவசியமில்லை என்று அவர் கருதக் கூடும். அவர் வழி அவருடையது.

பெரும்பாலும் ஊதிப்பெருக்கச் செய்த சிறுகதையே குறுநாவல் என்றும் தவறுதலாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் நெடுங்கதை என்கிற தொடரும் பாமரத்தனமாகப் பயிற்சிக்கு வந்துள்ளது. இத்தொகுதியிலுள்ள பழைய வானத்தின் கீழ், நிலமகளைத்தேடி, அக்கினிக் குஞ்சு, சாம்பவி, யாழ்ப்பாணக் கிராமம் ஒன்று, மீண்டும் ஒரு சீதை ஆகிய தலைப்புகளில் எழுதப்பட்டுள்ளவை குறுநாவலுக்கான இலக்கணங்களை

உள்ளவாங்கிய செய்தேர்த்தி பொருந்தியனவாக அமைந்துள்ளன. தமிழிலக்கிய வயலில், இத்துறையில் இது பாராட்டத்தக்க எழுத்து வெற்றியே. குறுநாவலுக்கான தேர்த்தியான அழகும் வடிவமும் தேடும் புதிய படைப்பாளிகள், இதில் இடம்பெற்றுள்ள குறுநாவல்கள் சிலவற்றை முன் மாதிரியாகக் கொள்ளினும் தகும்.

பழைய வானத்தின் கீழ் என்ற குறுநாவல் ஈழத்தமிழரின் ஆதி வேர்களைத் தேடி முனையும் ஒரு கதை. தாமிரபரணி என்கிற தமிழ் நாட்டின் ஆற்றல் கரையிலிருந்து சேது அணையில் எஞ்சியுள்ள மணல் திட்டிகளிலே நடந்து, தம்பபண்ணை என்கிற முதல் ஈழத்தலைநகரை தொல் தமிழர் நிறுவதல் பற்றிய மாண்மியமே கதைக் கரு. தேரல் திராவிடர் கலாசாரம், அவர்களுடைய நம்பிக்கைகள், உழுகலாறுகள் பற்றி இத்துறை சார்ந்த ஆய்வாளர் முன் மொழிந்த கருத்துக்கள் பிசிறின்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பெருந்தாய் தலைமையில் குழுக்கள் வசதியான வாழிடங்கள் தேடி, புலம் பெயர்ந்து செல்லும் பொழுது சந்திக்கும் இழப்புகள், ஏக்கங்கள், ஏமாற்றங்கள், மகிழ்வுகள் அனைத்துமே பாடு பொருளாகியுள்ளன.

கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக ஈழத்தமிழரின் புலப்பெயர்வுகள் பற்றி அதிகமாக எழுதி வருகின்றோம். தமிழில் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் தனி இலக்கியக் கூறாக அடையாளம் காணப்பட்டுப்பட்டு பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் ஆய்வுகளும் நடத்தப்படுகின்றன. இந்தப் புதிய புலப் பெயர்வுகளின் அனுபவங்களை இலக்கியமாகத் தரிசிப்பவர்களுக்கு பழைய வானத்தின் கீழ் ஓர் நுழைவாயிலாக அமைகின்றது என்பது என் பிரேரிப்பு.

இன்றைய தமிழ் ஆய்வாளர்களுடைய தலையாய அக்கறை தமிழ்த்தேசிய அடையாளங்களின் தன்மைகளையும் தொன்மையையும் அறியும் தேடலாகும். இலங்கையில் தமிழர் வந்தேறு குடிகள் என வசை பாடப்பட்டு உரிமை பறிக்கப்பட்டவர்களாக வாழ்கிறார்கள். உண்மையில் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையில் வாழ்ந்த நாகர்கள் தமிழ்க்கூறு இணைந்த மொழி பேசிய தொல் திராவிடர் என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி

ஆய்வாளர்களால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வுகளை உள் வாங்கிய நிலையில் முதல் மூன்று குறுநாவல்களும் தமிழர் தேசியத்தின் தோற்றுவாயை அறிய முனைகின்றன. தேவையான தேடல்.

சிங்களவரின் இனத்துவ அடையாளம் மொழி சார்ந்தது மட்டுமல்ல. பௌத்த மதத்தின் கலாசாரக் கூறுகளைச் சிங்களவரின் தேசியம் முதன்மைப்படுத்துகின்றது. இதனை வலியுறுத்தும் வகைகளில் தான் விஜயனின் வருகையும், பௌத்த மதத்தை ஸ்தாபித்த காக்கிய முனிவரின் சந்ததியாருடன் இலங்கையின் ஆரம்ப சிங்கள அரசருக்கு இரத்த உறவு உண்டு என்றும், பௌத்தம் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முற்பட்ட வரலாறு புணையப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களை திராவிடர்கள் என அந்நியப்படுத்தவே சிங்களவருடைய ஆரியத் தோற்றுவாய் புணையப்பட்டுள்ளது. சிங்களவரின் ஆரியக் கூறு மிக அற்பமானது. எஃது எவ்வாறிருப்பினும் விஜயன் என்ற ஒருவனின் வருகையுடன் இலங்கை வரலாற்றை எழுதத் தொடங்குதல் மரபாக நிலைத்துள்ளது. விஜயன் வந்தபொழுது வாழ்ந்த மக்களுடைய பண்பாட்டுக் கோலங்கள் என்ன அது தொல் திராவிட நாகரிகமா? இதனைத் தரிசிக்கும் ஒரு முயற்சி தான் முதல் தவறு என்ற குறுநாவல். தமிழர்களுடைய அநுராதபுர ஆட்சியின் ஊடாகத்தான் தமிழர் தேசியத்தைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்கிற உந்துதலில் ஒரு பெளர்ணமிக் காலம் என்ற குறுநாவல் எழுதப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

இவ்வாறு முதல் மூன்று குறுநாவல்களும் கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முன்பிருந்தே தமிழர் நாகரிகம் ஈழமண்ணின் வாழ்க்கையில் சுவறியுள்ளது என்பதைச் சொல்லுகின்றன. ஏனைய குறுநாவல்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் வாழ்வியலை ஆதாரமாகவும் களமாகவும் கொண்டுள்ளன.

நிலமகைளைத் தேடி, யாழ்ப்பாணக் கிராமம் ஒன்று ஆகிய இரண்டிலும் யாழ்ப்பாணத்தின் சாபக்கேடாக அமைந்துள்ள வேளாளச் சாதியினரின் மேலாதிக்க அசிங்கங்கள் மிக நொய்மையான ஊடு பாவாக இழைக்கப்பட்டுள்ளன. ஜாதிக் கொடுமை, அதன் அவலம், அதன் அசிங்க முகம் என்கிற பிரசாரத் தொனியின்றி

யாழ்ப்பாணத்தின் தாழ்த்தப்பட்டவர்களெனக் கணிக்கப்படும் மக்கள், உழைப்பின் உபாசகர்களாகத் தலை நிமிரும் மாட்சி சொல்லப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாண வாழ்க்கைக் கோலத்திலே இந்த ஜாதிய ஆதிக்கக் கொடூரம் புரையோடிக் கிடக்கிறது என்கிற உண்மையை உள்வாங்கி இக்கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. பிரசாரம் சாராத நேர்த்தி, இவற்றிற்கு யுதார்த்தம் என்கிற ஒரு பரிமாணத்தைப் பொருத்துவதில் வெற்றி சாதிக்கின்றது.

தமிழருடைய வாழ்க்கைக் கோலங்கள் என வந்து விட்டால் தமிழ் பேசும் இஸ்லாமியரும் இயல்பாகவே இணைந்து கொள்வார்கள். யொகாறா என்ற குறுநாவல் கின்னியாவைக் கதைக்களமாகக் கொண்டது. கவிஞர் அண்ணலைத் தேடியும், கின்னியா மகா வித்தியாலத்தின் அதிபராய் ஈ. ஆர். திருச்செல்வம் பணியாற்றியபோது அவருடைய அழைப்பினை ஏற்றும் கின்னியாவிற்குப் பலதடவைகள் சென்றுள்ளேன். தமிழ் நேசிப்பைப் போன்றே, இஸ்லாமிய ஆசாரங்களைப் பேணும் ஈமானும் அம் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் கலந்துள்ளது. சற்று பிரச்சினைக்குரிய கதைக் கரு, ஆனாலும் யொகாறவின் தியாகம் நம்மை ஓர் அடர்ந்த சோக உலகத்துக்குள் ஆழ்த்தி வைக்கின்றது.

செங்கை ஆழியான், க. குணராசாவாகக் கல்வித்துறையில் மிளிர்ந்தவர். தமது கற்கைநெறியில் கலாநிதியாகப் பட்டம் பெற்றவர். இலங்கை நிர்வாக சேவையில் உயரதிகாரியாகப் பல பதவிகளிலே சிறந்தவர். செங்கை ஆழியான் தனது உயர் உத்தியோகத் தொடர்புகளை மேலதிகத் தமிழ்ச் சேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளமை மனநிறைவினைத் தருகின்றது. யுத்த அனர்த்தங்களிலே தொலைந் திருக்கக் கூடிய பல இலக்கியங்களை சம காலத்தவரின் வாசிப்புக்குக் கிடைக்கச் செய்த பரோபகாரியாகவும் அவர் வாழ்கின்றார். ஈழகேசரிக் கதைகள், மறுமலர்ச்சிச் சிறுகதைகள், முன்னோடிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் கதைகள், ஈழத்தின் திரிமூலர்களின் ஒருவரான சம்பந்தன் சிறுகதைகள், முனியப்பதாசன் கதைகள், புதுமைலோலன் சிறுகதைகள், தேவன் - யாழ்ப்பாணம் சிறுகதைகள், தையிட்டி இராசதுரை சிறுகதைகள் (அகத் அரிசி),

சிரித்திரன் சுந்தர் காட்டுன்கள், மல்லிகைச் சிறுகதைகள் எனப் பல தொகுதிகளை அரும்பாடுபட்டுத் தந்துள்ளார். ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கித் தடங்களைப் பாதுகாத்துப் பேணி, அடுத்த தலைமுறைக்கு அளித்திடல் வேண்டுமென்ற தமிழ் நேசிப்பின் செயற்பாடாகவே நான் இந்தப் பணிகளைப் பாராட்டுகின்றேன். இத்தகு தொகுப்புத் தொண்டுக்குத் தமிழ் இலக்கிய நேசர்களின் சார்பாக அவருக்கு நன்றி கூறுவதற்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தை எடுத்தல் ஆகுமானது.

என்பதுகளில் தொடங்கிய தமிழ் விடுதலைப் போராட்டத்தின் கோலங்களைக் குறுநாவல்களாக எழுதுவதற்கு இனநேசிப்பும், சத்தியத்தில் அழுத்தமான பிடிப்பும் மிக அவசியம். போர்க்காலக் கோலங்களைத் தரிசிப்பதற்கு இந்நூலிலுள்ள அக்கினிக் குஞ்சு, சாம்பவி, யாழ்ப்பாணக் கிராமம் ஒன்று ஆகிய மூன்றும் உதவும். இவை கற்பனை செறிந்த புனைவுகள் அல்ல. யாழ் மண்ணில் போர்க்காலக் கோலங்களை அன்றேல் அலங்கோலங்களை அச்சாவாகச் சித்தரிப்பன. ஈழம் நிஜமாகி, தமிழரின் வாழ்க்கை சுகமாகி, தமிழ்மொழியின் விழுத்தி சாதனையாகக் கூடிய எதிர் காலத்திலே, போர்க்கால ஈழத்தைச் சித்தரிக்கும் கதைத் தொகுதி ஒன்று தொகுக்கப்படுமானால் அதிலே சாம்பவி முதலிடம் பெறத்தக்கது.

இக்கதைகளிலே தனித்து விலகி நிற்பது வரமும் தவமும். மிகச் சாதாரண கதை போலத் தோன்றும். முதல் மரியாதை, மறுபக்கம் ஆகிய இரண்டு தமிழ்த்திரைப் படங்களில் பாரதிராஜாவும், சேதுமாதவனும் அமரத்துவக் காதலுணர்வுகளை அற்புதமாகச் சித்தரித்திருந்தார்கள். வரமும் தவமும் அச்சினிமாக்களைப் போல ஓர் அமரத்துவ காதலைத்தான் சித்திரிக்கின்றது. அவை இரண்டும் ஆண்களை முதன்மைப்படுத்திச் சித்திரிக்கின்றன. ஆனால் செங்கை ஆழியான் மாம்பழநாச்சியார் என்கிற பெண்ணின் ஊடாக இதனைச் சித்தரித்தல் வித்தியாசமான ஓர் அனுபவத்தினை ஏற்படுத்துகிறது. பூநகரி என்கிற பிரதேசத்தின் இயற்கைக் காட்சிகளினூடாக நிகழ்த்தப்படும் வண்டில் பயணம் கலாதியான முடிவில் மாம்பழ ஆச்சியின் குரலிலே குதிரும் ஆக்ரோசம்

செறிவான முத்தாய்ப்பு.

மீண்டும் ஒரு சீதை - ஒரு வெற்றிப் படைப்பு. கலைமகள் ஸ்தாபகர் ராம ரத்தினத்தின் நினைவாக, புத்தாயிரத்தின் விடியலில் நடாத்தப்பட்ட குறுநாவல் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றது என்கிற பெருமையும் உண்டு. காதல் உணர்வுகளுக்கு அப்பாலானதும், மேலானதும், பெண்ணின் தன்மானமும் கௌரவமும் என்பது தான் இக்கதையின் தொனிப்பொருள். பெண்ணியம் பற்றி எவ்வித பிரச்சாரங்களு மின்றி இயற்கையின் இன்றைய யதார்த்த வாழ்க்கையினூடாக, சோதனைகளின் ஊடாக, வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து சேரும் சடங்குகளின் ஊடாக, சீதையைப் போன்றே அக்கினிப் பிரவேசத்தினுள் தன்னை உட்படுத்தித் தன் கற்பின் மாட்சியை நிலைநாட்டும் ஒரு பெண்ணின் கதை. இந்த நவீன அக்கினிப் பிரவேசத்தில் வென்றது இராமரல்ல: சீதையே! வார்ப்பிலும் தொடுப்பிலும் அருமையாக அமைந்துள்ளது.

செங்கை ஆழியான் சோராது எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இயல்பினர். எழுத்தில் அவர் ஊன்றும் அக்கறை அசாதாரணமானது. ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் எட்டு நூல்கள் ஸ்ரீலங்கா / வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளன. இது தமிழ் எழுத்தாளரைப் பொறுத்தமட்டில் சாதனையே. இன்னும் ஒன்று இவருடைய வாடைக்காற்று என்னும் நாவல் விசேடமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய படைப்பாகும். நல்ல நாவல்கள் வெற்றிகரமான சினிமாவாக வெளிவந்த தில்லை. சினிமாவாக வெளிவந்தும் வாடைக் காற்று வெற்றி சாதித்தது.

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் என்பது தொகுக்கப்பட்டுள்ள குறுநாவல் ஒன்றின் தலைப்பு அல்ல. இந்தப் பொதுத்தலைப்பு அனைத்தினதும் ஆன்மாவைத் தரிசிக்க உதவுகின்றது. இத் தொகுதியில் உள்ள குறு நாவல்களை வாசிக்கும் போது ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட ஈழத் தமிழர்களுடைய வாழ்க்கைத் தேடல்களின் ஊடாகப் பயணிக்கும் ஓர் அபூர்வ இலக்கிய ரஸானுபவம் நமக்கு கிட்டுகின்றது.

மற்றுமை நேரில்

சுமைய அத்திலல்லாள்

இந்தியாவுக்கான பயணம்

இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் தம்மை வைரிகளாகவே எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. செயல்படுகின்றன.

எல்லைப் பகுதிகள் எப்பொழுதும் ரென்ஸன் மிகுந்ததாகவே இருக்கும்.

மைனஸ் 8 பாகை செல்லியஸ் குளிரில் கூட காஷ்மீர் மலைப்பகுதியை இராணுவ மனிதர்கள் கனரக ஆயுதங்களுடன் காவல் நிற்கின்றனர். யாராவது அசைந்தால் சூடுதான்.

இந்த இராணுவத்தினரின் கண்களில் மண்ணைப் போட்டுவிட்டு தீவிரவாதிகள், உளவாளிகள் பாதுகாப்பு வேலிகளுக்குள்ளால் இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் பங்களா தேஸுக்கும் போய்க் கொண்டுதான் இருக்கின்றனர்.

பங்களாதேஷ், சீனா, நேபாளம், பூட்டான் என்று எல்லைப் பகுதி எங்கனும் கண்கொத்திப் பாம்பாக இந்திய உளவுப் பிரிவு நின்று கொண்டிருக்கிறது.

இலங்கை தொடர்பாக பெரும் பயம் இந்தியாவுக்கு இருக்கிறது. தனது வல்லாதிக்க தன்மையை உடைப்பதற்கு பாகிஸ்தான் உளவுப் பிரிவு, சீனாவின் உளவுப் பிரிவு இலங்கையில் கன கச்சிதமாக இயங்கி வருகிறது என்றே இந்தியா நம்புகிறது.

‘றோ’ இலங்கையில் எப்பொழுதும் ஆட்களைப் போட்ட வண்ணமே இருக்கும். ‘சவுத் புளொக்’ இலங்கையை கண்காணித்த வண்ணமே இருக்கும்.

பேயர், றிப்போட்டராக, சாறி விபாபாரியாக குறவன் குறத்தி நரிக்கொம்பு, மணிமாலை விற்பவராக, ரூறிஸ்ட்டாக எது வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம்.

அண்மையில் இந்தியாவுக்கு போவதற்கு விசா கேட்டிருந்த ஒரு முஸ்லிம் நண்பரை சந்தித்தேன். அவருக்கு விசா மறுக்கப் பட்டிருந்தது. அதற்கு காரணம் ஒன்றே ஒன்றுதான் அவர் பாகிஸ்தானுக்கு போய்விட்டு வந்திருக்கிறார்.

பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷுக்கு போய் விட்டு வந்த முஸ்லிம்களுக்கு பெரும்பாலும் இந்தியன் எம்பலி விசா கொடுக்குதில்லை. இந்த முஸ்லிம்கள் ஏன் பாகிஸ்தானுக்கு போகிறார்கள். உளவு ஏதாவது செய்திருப்பார்களோ என்று எம்பலி பயப்படுகிறது.

அத்தோடு நண்பர் பெரியதாடி, பெரிய ஜப்பா போட்டிருப்பார். அதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். தாடி ஜப்பா தொப்பியை கண்டால் எம்பலி காரர் மிரண்டுதான் போகிறார்கள்.

ஆகவே இந்தியா போக விரும்புகிறவர்கள் சும்மாவுக்கேனும் பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் ஆப்கானிஸ்தான் போகாமல் இருப்பதே மிகச் சிறந்தது.

அண்மையில் இந்தியன் எம்பலிக்கு போயிருந்தேன். முதல் என்றால் போய் கதிரையில் உட்கார்ந்து கவுண்டரில் கூப்பிடும் பொழுது பாஸ் போட்டை காட்டி கேட்கும் கேள்விகளை கேட்பார்கள் பதில் சொல்லலாம்.

இப்பொழுது நீண்ட வரிசையில் நிற்க வேண்டும். வயதாளிகள், பெண் புரகுகள் பிள்ளையைத் தூக்கிக் கொண்டு நிற்பவர்கள் எல்லோரும் வரிசையாக நிற்க வேண்டும். படியிலும் ஏறி அந்தரத்தில் நிற்க வேண்டும். உண்மையில் மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது.

மக்களை அவர்களின் சிரமங்களை மதித்து உட்கார கதிரை வசதி செய்து கொடுக்கலாம் எம்பலி. அது ஒரு பெரிய விடயமில்லை.

லிங்கேஸ்வரருக்கு பெயர்

அண்மையில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பார்த்தேன் ஸ்ரீ காயத்திரி பீடத்துக்கு வந்த லிங்கங்களை வைத்து பிரதிஷ்டை செய்து அந்த லிங்கத்துக்கு ஸ்ரீ லங்கா தீஸ்வரர் என்று பெயர் சூட்டியிருக்கிறார்கள்.

திருக்கேதீஸ்வரம், தான்தோன்றிஸ்வரம், பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர், முன்னேஸ்வரர் என்று காது குளிர கேட்டுவிட்டு ஸ்ரீலங்காதீஸ்வரர் என்று கேட்கும் பொழுது என்னவோ ஓட்டாதது போல இருக்கிறது தமிழுக்கு.

வேறு அழகான பெயரை வைத்திருக்க லாமோ என்று தோன்றியது.

இப்படித்தான் லண்டனில் அல்பேட்டன் பகுதியில் இருக்கிறது சர்ச்சைக்குரிய ஈழபதீஸ்வரர் கோவில் அங்கு பெரும் சண்டை.

நடந்த குழப்பம் ஒன்றில் பிரதான குருக்கள் தன்னைக் கைவிட்ட மூல விக்ரகத்துக்கு தும்புக்கட்டையால் பலர் பார்த்திருக்க அடித்தது லண்டனில் பிரபல்யம்.

அங்கும் காசு வசூல் செய்வதற்கும் உண்டியல் நிறையவும் ஈழம் என்ற பெயரைப் போட்டு ஈழபதீஸ்வரர் என்று போட்டது பெரும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது.

ஸ்ரீலங்காதீஸ்வரரை பார்க்கும்போது லண்டனில் உள்ள ஈழபதீஸ்வரர் பெயர்தான் எனக்கு ஞாபகம் வந்தது.

பார்த்து வியந்த வெப்சைட்

தியானம், அமைதி, தேடுதல் என்பது ஒவ்வொரு மனதுக்கும் மிக அவசியமானது. பகல் முழுக்க உழைத்துக் களைத்துப் போன மூளைக்கு தியானம் அல்லது அமைதியாய் இருத்தல் மிகவும் அத்தியாவசியமானது அமைதியின்மையே ஒரு வகை நோய் தான்.

ஆழ்ந்த உறக்கம் மூளையை அமைதிப் படுத்தும் பகலில் இழந்த சக்தியை மீள் புதுப்பிக்க ஆழ்ந்த இரவு நேர உறக்கம் மிக முக்கியம்.

ஒருவர் தூங்குகிறார் என்றால் அவரை ஏசாதீர்கள். ஏனெனில் தூக்கமில்லாமல் லட்சக் கணக்கானோர் இரவு பகலாக மாத்திரையும் கையுமாக இருக்கிறார்கள். அலைகிறார்கள்.

மனதை அமைதிப்படுத்துவது என்பது பயிற்சியின் மூலம் வரவேண்டும்.

சிலர் தியானம் செய்வதற்கு செபமாலையை கையில் வைத்து உருட்டிக் கொண்டு மனதை எங்கேயாவது ஓடவிட்டிருப்பார்கள். அதுவல்ல தியானம். மனதை ஒருங்குபடுத்துவதற்கு பயிற்சி வேண்டும். யோகா மிக நல்லது. மனதை வசப்படுத்துவது யோகா என்பதே தனிக்கலை தான்.

நான் பெரிசாக இன்றநெட்டில் உலாவு வதில்லை. நேரம் கிடைத்தால் கொஞ்சம் பார்ப்பேன். அல்லது ஏதாவது தேடுவதற்கு இன்றநெட்டுக்கு போவேன்.

போனகிழமை ஓஃபிஸில் வேலை செய்யும் சுரேன் இன்றநெட்டில் ஓடிக்கொண்டிருந்தான். மெற்றா கஃபே என்ற சைட் ஒன்றை பார்த்தான். அதில் பலதும் பத்தும் இருந்தன.

வட்டுடை இல்லாத பெண்கள், உலகில் அபூர்வமான காட்சிகள், நகைச்சுவைக் காட்சிகள், மிக முக்கியமான அபூர்வ உயிரினங்கள், நடனங்கள், பாட்டுகள் என்று எல்லாம் வீடியோவிலும் ஓடியோவிலும் கிடைக்கும்.

வீடியோ கிளிப்பிங்ஸ்கள் 2 நிமிடம் 3 நிமிடம் என்று தான். ஆனால் சுவாரஸ்யம் ஒன்று இருந்தது. ஒரு விளையாட்டு அதில் இரண்டு ஆண்கள் ஒரு உயரமான கதிரையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அழகான இளம் பெண்களை அழைத்து வருகிறார்கள்.

போட்டி இதுதான்.

அந்த கதிரையில் இருக்கும் ஆண்களுக்கு இதழ் முத்தம் கொடுக்க வேண்டும் என்று விளங்கப்படுத்துகிறார் போட்டியை நடத்துபவர்.

ஆண்கள் அழகானவர்கள். இளம் பெண்கள் பூரிப்புடன் வலமும், இடமும் மேலும் கீழும் தலையை ஆட்டி ஓம், ஓம் நாங்கள் தயார் என்கின்றனர்.

கடைசியில் அவர்களுக்கு கண்களில் கறுப்பு பட்டி போட்டு மறைக்கப்படுகிறது. பெண்களின் கண்களுக்கு கறுப்புப்பட்டி போடும் போது அந்த இரண்டு அழகான ஆண்கள் இருந்த இடத்தில் இரண்டு சிம்பன்ஸிகளை கொண்டு வந்து உட்காரவைத்துவிட்டார்கள்.

பெண்களுக்கு மிக அழகாக சிம்பன்ஸிகள் இதழ் முத்தம் கொடுக்கின்றன. பெண்களுக்கு

எதுவுமே தெரியாமல் இருக்கிறது. குரங்கு களுக்கு அப்படி பயிற்சி கொடுத்திருந்தார்கள். பயிற்சியாளரை எனது மனம் பாராட்டியது அவ்வளவு கனகச்சிதமாக இருந்தது முத்தங்கள்.

பத்து பதினைந்து 'கிஸ்' கொடுத்து முடிந்தவுடன் கண்கட்டை அவிழ்த்து விடுகிறார்கள். பெண்களுக்கு முன்னால் இருக்கிறது சிம்பன்ஸி. பயந்து அலறி விரண்டு ஓடுகிறார்கள். இது ஒரு விளையாட்டு மெற்றாகபேயில் இருந்தது.

அடுத்ததொரு கிளிப்பிங்ஸ் செக்ஸின் மூலம் தியானம். இது தொடர்பாக பல சாமியார்கள் முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். உலகம் முழுவதும் எமது காலத்தில் பிரபல்யமாக அடிபட்ட பெயர் ரஜனீஸினுடையது. ரஜனீஸ் உலகில் தேவையில்லாதது ஆடை என்றார்.

அமெரிக்காவின் பலநூறு ஏக்கர் நிலப் பரப்பை வாங்கி ஆயிரக்கணக்கான ஆண், பெண் சீடர்களை ஆடையின்றி அலைய வைத்தவர். ஆடை ஏன் உடலுக்கு என்பது அவரின் வாதம் இன்னும் ரஜனீஸ் இருந்த இடத்தில் அவரின் கொள்கைகளை பின்பற்றியபடி ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இந்தியாவில் ரஜனீஸின் கொள்கைகளை பின்பற்றும் பலர் இருக்கின்றனர்.

தன் மீதே நம்பிக்கையை முழுமையாக வைக்க வேண்டும் என்பது அவர் வாதம்.

நான் பார்த்த கிளிப்பிங்ஸ் இல் செக்ஸ் செய்யும் போது எழுப்பும் ஒலி மற்றும் செய்கைகளை செய்து அதன் மூலமாக மனதை செக்ஸ் செய்வதாக பாவனைப்படுத்தி உடலையும் மனதையும் ஒருவகை அதிர்வுக்கு உள்ளாக்கி செய்யப்படும் தியானம்.

அந்த பயிற்சியை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே எனது மனம் அதிர்கிறது. உண்மையில் சில வைபரேஸன் களை உடலுக்கும் மனதுக்கும் ஏற்படுத்தினால் அதன் தாக்கம் அந்த நிமிடத்தில் எமது மூளைக்குள் பரவி விடும் என்பதனை இந்த இரண்டு நிமிட வீடியோ கிளிப்பிங்ஸை பார்த்தவுடன் தான் புரிந்து கொண்டேன்.

அந்தப் பயிற்சியில் ஈடுபட்ட ஒவ்வொரு வரும் தமது உடலில் அத்தீத வைபரேஸன் ஏற்படுவதை உணர்கிறார்கள். இது ஒரு புதிய முயற்சியாகவும் புதிய மதமாகவும் ஆகிவருகிறது வெளிநாடுகளில்.

வெள்ளைக்காரர்கள் பொதுவாகவே வித்தியாசத்தை விரும்புகிறவர்கள், அதன்மீது அதிகமாக கவனம் செலுத்துபவர்கள்.

இந்தியாவில் வயித்துக்குள் இருந்து லிங்கம் எடுப்பது, தங்கச்சங்கிலி கையில் இருந்து எடுப்பது, கொடுப்பது, விபூதியை கொட்டவைப்பது என்று காட்டிக் கொண்டிருக்கும் வெள்ளைக்காரர்கள் உடலில் மூளையில் அதிர்வுகளை உண்டாக்கும் படியானதும் மனதை இழுக்கக்கூடியதுமான சித்து வேலைகளை செய்து காட்டி பணக்காரர்களை தம்பக்கம் இழுக்கிறார்கள்.

இரண்டுவகை சாமியார்களுக்கும் ஒன்றே தான் குறி. பணம்.

அது வெள்ளைக்காரருக்கு ஏற்றமாதிரி. இது இந்தியருக்கு, இலங்கையருக்கு ஏற்ற மாதிரி அதுதான் வித்தியாசம்.

ஆனால் மனதில் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு எப்படியெல்லாம் யோசிக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் பொழுது ஆச்சரியமாக இருந்தது. இந்த அதிர்வுகள் காலப் போக்கில் மூளையில் வேறு வேறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும்.

பொப் மாலியின் அதிர்ந்த இசையில் தம்மை பறிகொடுத்தவர்கள் பொப் மாலியை கடவுள் என்றும் கஞ்சாவை கடவுளின் மூலிகை என்றும் சொல்கிறார்கள். இப்படித்தான் மைக்கல் ஜக்ஸனுக்கும் ரசிகர்களுக்கும் உள்ள விசர்.

அமைதிக்கான தியானம், மனதை ஒரு முகப்படுத்துதல், யோகா என்பவை உண்மையிலே மனதை சாந்தப்படுத்தும். அவை மிக மிக மனதுக்கு புத்துணர்ச்சியூட்ட தேவையானதும் கூட.

ஆ... நான் சொன்ன மெற்றாகபேசைற்றில் நிறைய செக்ஸ் விசயங்களும் இருக்கின்றன. அதிலேன் நாங்கள் மௌலை கிளிக் செய்ய வேண்டும் இல்லையா?

வடக்குக் கிழக்கு

வாகரை வாணன்

வடக்குக் கிழக்கு
தமிழருக்கு
வாடகை வீடல்ல
அது அவர்கள்
சொந்த
வாசஸ்தலம்

“ஒப்பப்” பூமியல்ல
அது பரம்பரை
உறுதிக்காணி!

ஒன்று அது
இரண்டல்ல
உமையும்
ஈஸ்வரனும் போல!

இலங்கையிலும்
இப்பொழுது ஒரு பிலாத்து
குற்றம்
இல்லை என்றாலும்
குறுக்கு விசாரணை

ஒன்றை
இரண்டாக உடைக்க
ஒருநூறு சான்றுகள்
நன்று நம்நீதி.
சரித்திரத்திற்கு
இப்படியொரு சங்கடம்

இது என்ன
சத்திய சோதனையா?

புர்வீகத் தமிழினத்திற்கு
இது ஒரு
புதிய பலப்பாட்சை

ஆனால்
ஆதிக்கத்திற்குக் கிடைத்த
அதிஸ்டம்.
அநீதி பெற்ற
அங்கிகாரம்

சட்டப் புத்தகங்களின்
சதி
ஒரு சமூகத்திற்குத்
தோண்டப்பட்ட
சவக்குழி
பெரும்தீயில்
உஊற்றப்பட்ட
பெற்றோல்

இனவாதிகளுக்கு
இதுவொரு வெற்றி
ஆனால்
இலங்கைக்கு
பெரும் தோல்வி

பத்திரிகை உலகில் புதிய வரவு

ஆ. குணநாதன்
பத்தாங் பெர்ஜுந்தை

மலேசியாவில் கடந்த ஆகஸ்டு மாதம் முதல் இரண்டு புதிய தமிழ் வார ஏடுகள் வெளிவருகின்றன. ஏற்கனவே சந்தையில் நயினம், வானம்பாடி, தென்றல் ஆகியவை உலா வருகின்றன. ஆகஸ்டுமாதம் 12ஆம் தேதி முதல் “விடியல்” என்ற இதழும், செப்டம்பர் முதல் தேதியிலிருந்து “வணக்கம் மலேசியா” என்ற இதழும் வெளிவருகின்றன.

“விடியல்” வார இதழ் 35 செமீ x 25 செமீ அளவில் 32 பக்கங்களில் உள்ளது. எல்லா பக்கங்களும் வர்ணத்தில் உள்ளன. விலை மலேசிய ரிங்கிட் 2.50. அரசியல், சமூகம், கலை, பொருளாதாரம், கல்வி, விளையாட்டு, மகளிர் குறிப்புகள், சிறுகதை, கவிதை, தன்முனைப்பு என்று ஒரு கதம்பமாக, தரமான வெள்ளைத் தாளில் வெளிவருகின்றது. புத்தகமாக வெளிவரும் “விடியல்” கோலாலம்பூரிலிருந்து ஒவ்வொரு வாரமும் உதயமாகிறது.

ஏற்கனவே இணைய பத்திரிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த “வணக்கம் மலேசியா” தற்போது 32 பக்கங்களில் விடியலைப் போன்றே வர்ணத்தில் வெளிவருகிறது. இந்திய அரசியல், மலேசிய இந்தியர்களின் நிலை, திரையுலகச் செய்திகள், தமிழ்க்கல்வி, தமிழீழ விடுதலைப்போர், பொருளாதாரம், விளையாட்டு, சமூகம் என்ற பல்துறைச் சார்ந்த கதம்ப மலராக மலேசிய ரிங்கிட் 3.00 யில் வெளிவருகிறது.

மலேசியாவில் தற்போது மூன்று தமிழ் நாளிதழ்களோடும் பல மாத இதழ்களோடும் குதித்துள்ள இவ்விரண்டு வார இதழ்களும் தொடர்ந்து தாக்குப்பிடிக்குமா? என்பதனை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும். இதில் என்ன வருத்தம் என்றால் இவ்விரண்டு இதழ்களிலும் ஆசிரியர்

குழுவினர் பற்றிய எந்தவொரு விவரங்களும் இல்லாதது தான்!

ஈழத்தமிழர்களுக்குக் கண்ணீர் அஞ்சலி

அண்மையில் ஸ்ரீ லங்கா வான்படையின் தாக்குதலில் உயிர்நீத்த செஞ்சோலை இளந்தளிர்களுக்காக அஞ்சலிக் கூட்டம் கடந்த 15.10.2006இல் தமிழியக்கம் ஏற்பாட்டில் கோலாலம்பூர் டான்ஸ்ரீ சோமா மண்டபத்தில் மாலை மணி 4.00க்கு நடைபெற்றது.

உயிர் நீத்தவர்களின் படங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறைத் தலைவர் இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் எஸ். குமரன் தீப மேற்றி மலர் தூவினார்.

“தமிழர் விடுதலைப்போராட்டத்தில் கல்வி சார்ந்த அணுகுமுறை” என்ற தலைப்பில் செல்வி பூங்குழலி வீரன், “தமிழ்ப்பள்ளிகளின் இன்றைய நிலை” என்ற தலைப்பில் தமிழேந்தி ஆகியோர் சிறு உரையாற்றினார்.

“தமிழீழப் போராட்டம்” பற்றிய சிறு கணினி படக்காட்சியும் திரையிடப்பட்டது.

உலகளாவிய நிலையில் தமிழ் சகோதரர்களிடையே ஒற்றுமை ஓங்க வேண்டும்; தமிழ் ஈழ போராட்டத்திற்கு ஆதரவு நல்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இளைஞர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது இந்நிகழ்வு என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

புதுமையான நூல் வெளியீடு

15.10.2006இல் கோலாலம்பூர் சோமா அரங்கில் மாலை மணி 5.30க்கு மலேசியாவின் பிரபல எழுத்தாளர் வ. முனியன் எழுதிய “விழிக்க மறுக்கும் இமைகள்” எனும்

சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியீட்டு விழா சற்று வித்தியாசமான முறையில் நடைபெற்றது.

பொதுவாக அரசியல் தலைவர்கள் தலைமை தாங்கும் விழாவாகவே நூல் வெளியீடுகள் நடைபெறும். ஆனால் இந்நிகழ்வு கல்வியாளரும், உமா பதிப்பக உரிமையாளருமாகிய பெரியவர் ஆ. சோதிநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. பெரியவர் ஆ. சோதிநாதன் தனக்கு மாலை, பொன்னாடை போன்ற “மரியாதைகள்” தேவையில்லை என்று மறுத்து, அதற்குப் பின்னரே விழாவில் கலந்து கொள்ள ஒப்புக் கொண்டதாக வரவேற்புரையாற்றிய தமிழ் ஆசிரியர் செயலகத்தின் செயலாளர் எ. சகா தேவன் குறிப்பிட்டார்.

தலைமையுரையாற்றிய பெரியவர் ஆ. சோதிநாதன் எழுத்தாளர்களுக்கு உரிய அங்கீகாரத்தை தமிழ் ஏடுகள் வழங்க வேண்டும் என்றார். தரமான படைப்புகளை வாசகர் உலகம் கண்டறிந்து ஆதரவு நல்க வேண்டும் என்றும்

கேட்டுக் கொண்டார். தமது உரையில் சிறுகதைகளைப் பற்றிய பார்வையையும் பெரியவர் ஆ. சோதிநாதன் தெரிவித்து விட்டதால், நூல் அறிமுகம் செய்ய வந்த பங்களிப்பு கவிஞர் அண்ணாமலை சற்று தடுமாறிப் போய் விட்டார்.

விழாவில் சிறப்பு அங்கமாக நாட்டின் முன்னணி பேச்சாளர் நாவலர் பாண்டிதுரை “விருந்தும் மருந்தும்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றி அனைவரையும் கவர்ந்தார்.

முதல் பிரதியை “அகேட்” வர்த்தக குழுமத்தின் நிர்வாக இயக்குநர் கல்தான் அப்துல் காதர் பெற்றுக் கொண்டார். வருகை புரிந்த அனைவரும் நூல்கள் வாங்கிச் சென்றனர். வழக்கம் போல் வருகை தருவோர் இல்லாமல், நிறைய கல்வியாளர்கள் வந்திருந்தனர். வ. முனியன் முன்னாள் கல்வித் துறை அதிகாரி தற்போது ஒரு வழக்கறிஞர்.

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வைரமுத்து

யுனி ஆர்டீஸ் (பிறைவேட) லிமிடெட் (அச்சுக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சுவேலைகள்

- ✦ அழைப்பீழ்க்கைகள்
- ✦ நூல்கள்
- ✦ விளம்பரபுத்தகங்கள்
- ✦ கலண்டர்கள், டையர்கள்
- ✦ அரங்கேற்ற அழைப்பீழ்க்கைகள்
- ✦ ஞாபகார்த்த மலர்கள்
- ✦ அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : unieart@sitnet.lk

கிளை :

யுனி ஆர்டீஸ் என்டர்பிரைசஸ்

இந்திய திருமண அழைப்பீழ்க்கை மற்றும் கலைப் பொருட்கள்

இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

புலவத் தலைநகரம் இலங்கை

லண்டனில் நுந்து
என். செல்வராஜா

23.09.2006 அன்று டோர்ட் முண்ட் நகரில் Goethe Gymnasium அரங்கில் “ஜேர்மனியில் தடம்பதித்த தமிழர்கள்” என்ற நூல் வெளியீடு கண்டுள்ளது. ஜேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் ஒழுங்குசெய்திருந்த இந்நிகழ்வின் பிரதம விருந்தினராக எழுத்தாளரும், தமிழகத்தின் திரைப்பட வசனகர்த்தாவுமான திரு பாவல் அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்திருந்தார்.

இந் நூல் ஜேர்மனியில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தவேளையில் சமூக, கலை இலக்கியப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திச் செயற்பட்ட 24 பேர் பற்றிய வாழ்வும் பணியும் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. இந் நூல் வெளியீட்டினையொட்டி, சர்வதேச புராதன நாணயங்கள் முத்திரைகள், மற்றும் உலகளாவிய ரீதியில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கருத்தோவியங்களின் கண்காட்சி என்பனவும் இடம் பெற்றிருந்தன. நிகழ்ச்சியின் சிறப்பம்சமாக புலம்பெயர்ந்த பெண்கள் என்ற தலைப்பில் கவியரங்கம் ஒன்று இடம் பெற்றிருந்தது. திருமதி கீதா பரமானந்தம் அவர்களின் தலை மையில் இடம்பெற்ற இக்கவியரங்கில் கலைவாணி ஏகானந்தராஜா, இராஜேஸ்வரி சிவராஜா, சந்திரகௌரி சிவபாலன், மீனா சிவலிங்கம் ஆகியோர் பங்கேற்றிருந்தனர். அன்றையதினம் வெளியீடு கண்ட “ஜேர்மனியில் தடம்பதித்த தமிழர்கள்” என்ற நூலின் இரண்டாவது

பாகம், மேலும் பல படைப்பாளிகளின் விபரங்களுடன் விரைவில் வெளியிடப்படவுள்ளதாகவும் அறியமுடிகின்றது.

இருமாதங்களுக்கு ஒருமுறை வெளிவரும் சுடரொளி கலை இலக்கிய அரசியல் சமூக இதழின் புரட்டாசி-ஐப்பசி (2006) மாதங்களுக்கான இதழ் வெளிவந்துள்ளது.

இவ்விதழில் மலையக மனிதர்கள் என்ற தொடரில் இம்முறை எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் பற்றிய வாழ்வும் பணியும் இடம்பெற்றுள்ளது. பல்கலைப் புலவர் அமரர் க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய தமிழ் தந்த தாதாக்கள் என்ற தொடர் இவ்விதழிலும் மீள்பிரசுரம் கண்டுள்ளது. அதுபோன்றே அமரர் காரை, சுந்தரம் பிள்ளை எழுதிய ஈழத்து நாடகமேதை வைரமுத்து என்ற வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தொடரும் இவ்விதழில் 12 ஆவது அங்கமாகத் தொடர்கின்றது. ஐ.பீ.சீ. காலைக் கலசத்தில் கடந்த ஓகஸ்ட் 8ம் திகதி ஒலிபரப்பான தாயக எழுத்தாளர் திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் பற்றியதும் அவரது நூல்கள் பற்றியதுமான உரை இவ்விதழில் முழுமையாக மீள்பிரசுரம் கண்டுள்ளது. அதுபோன்றே 6.8.2006 அன்று காலைக் கலசத்தில் நிகழ்த்திய திருக்கோணமலை புலவர் வே.அகிலேசபிள்ளை பற்றிய உரையும் வெளிவந்துள்ளது. சுடரொளி கலை

இலக்கிய சஞ்சிகையில் முத்திரை பதிப்பது அதன் அட்டைப்படக் கருத்தோவியங்களாகும். இம்முறை செஞ்சோலைப் படுகொலை பற்றிய கருத்தோவியம் அட்டைப்படமாக இடம்பெற்றுள்ளது.

◇ ◇ ◇

பிராங் போர்ட் தமிழ் மன்றம் வெளியிட்டு வரும் இருமாத இதழ் தமிழ் நாதமாகும். திருமதி கிருபாநிதி சற்குணநாதன் அவர்களை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் தமிழ் நாதம் இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் திருமதி வசந்தரா சிவசோதி, திரு. இரத்தினரூபன் இராசுலன், ஆகியோர் இயங்குகின்றனர். சின்னத்துரை சற்குணநாதன் அவர்களின் வடிவமைப்பில் வெளியிடப்பட்டு வரும் தமிழ் நாதம் என்ற இச்சஞ்சிகை பிராங் போர்ட் தமிழ் மன்றத்தின் வெளியீடாக 17ஆவது ஆண்டில் தொடர்கின்றது.

இச்சிறுசஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவினர் தமிழ்நாதம் என்ற தமது சிறுசஞ்சிகை மூலமாக உறுதியான செய்தியொன்றை தமிழ் சமூகத்திற்கு விடுத்திருக்கிறார்கள். அது வாசிப்புத்திறனோ, படைப்புத் திறனோ புகலிடத்தில் வாழும் எங்களிடையே வற்றிவிடவில்லை என்பதாகும். ஒரு சிலர், தாம் எழுத முடியாதபோதிலும், பிறர் எழுதியதை வாசித்துத் தேர்ந்து மீள்பிரசுரமாக்கி தமது வட்டத்தினருக்கு தமிழ் நாதத்தின் வழியாக வழங்கி வருகின்றார்கள். தமக்குக் கைக்கெட்டிய எளிமையான அச்ச வாகனத்தில் சிறிய அளவில் இம்முயற்சியை தம்மிடையே ஒரு சிறிய வட்டத்துக்குள் மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கதொரு முன் முயற்சியாகும்.

ஜேர்மனியில் பிரீமண் நகரிலிருந்து இந்து மகேஷ் அவர்களின் பூவரசு 1990 தை மாதத்திலிருந்து இருமாத இதழாக ஆரம்பித்து இன்றும் தொடர்கின்றது. ஜேர்மன் டியுஸ்பேர்க் நகரிலிருந்து வ.சிவராஜா, ப.செளந்தரராசா ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு மண் கடந்த 12 ஆண்டுகளாகத் தொடர்கின்றது. இவை

மூன்றும் ஜேர்மனியின் வெவ்வேறு மாநிலங் களிலிருந்து வெளிவருகின்றன.

தமிழ்நாதம் இதழ்களில் வெளியாகியுள்ள ஆக்கங்களில் கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், துணுக்குச் செய்திகள் என்பன இடம்பெறுகின்றன. கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் கடுகுக் கவிவரிகள் மற்றும் தேடிப்பெற்ற பொன்மொழிகள் என்பன ஆங்காங்கே இடம் நிரப்பிகளாக விதைக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைகளில் ஆன்மீகம், கணனி, வரலாறு, இலக்கியம் என்று பரவலாகப் பேசப்படுகின்றன. சிறுவர்கள் முதல் பெரியோர்கள் வரை வாசிக்கவேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில் படைப்புக்கள் இரண்டறக் கலந்து காணப்படுகின்றன.

◇ ◇ ◇

சைவசித்தாந்தமும், விஞ்ஞான உலகமும் என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலொன்றினை அண்மையில் வாசிக்கக் கிடைத்தது. இந்நூலாசிரியை தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் அவர்கள். கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் இந்து கலாச்சாரத் துறை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய இவர் தற்போது லண்டனில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றார்.

சைவசித்தாந்தமும் விஞ்ஞான உலகமும் என்ற இந்நூல் 334 பக்கங்களைக் கொண்டது.

இந்நூல் பற்றி ஒரே பார்வையில் குறிப்பிடுவதாக இருந்தால், சைவசமய வரலாறும் சைவசித்தாந்தத் தத்துவங்களும் இந்நூலில் தெளிவாக எடுத்து ஆராயப்பட்டுள்ளன என்று குறிப்பிடலாம். இரண்டு பகுதிகளாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூலின் முதற் பகுதியில் சைவசித்தாந்த வரலாற்றறிமுகம், ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த வரலாற்றறிமுகம் ஆகிய இரு இயல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. முதல் இயலில் பொதுவாக இந்தியாவிலும் சிறப்பாகத் தமிழகத்திலும் சைவமும் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகளும் உருவாகி வளர்ந்த வரலாற்றினை ஆராய்ந்துள்ளார். இரண்டாம் இயலில் ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த வரலாற்றினைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் ஆராய்ந்துள்ளார்.

அமரர் காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் முதலாம் ஆண்டு நினைவினையொட்டி லண்டனில் 08.10.2006 அன்று நினைவஞ்சலி நிகழ்வொன்று ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்தது. கவிஞர் காரை அவர்களது மறைவின் முன்னர் எழுதத் தொடங்கி மரணப்படுக்கை வரை எழுதிமுடித்து வெளியிடப்படாதிருந்த **ஈழத்து மலையகக் கூத்துக்கள்** என்ற நாட்டாரியல் நூல் அவரது பிள்ளைகளால் அன்றையதினம் வெளியிட்ட வைக்கப்பட்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாணம், பாரதி பதிப்பக வெளியீடாக 222 பக்கங்களைக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட **ஈழத்து மலையகக் கூத்துக்கள்** என்ற இந்நூல் முதலில் தான் மலையகத்தில் ஒரு ஆசிரியராக இருந்த பெற்ற அனுபவத்தையும், பின்னர் 1983ம் ஆண்டில் மலையகத்தில், தலவாக்கலை ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையின் அதிபராக இருந்தபோது பெற்ற அனுபவத்தையும் கொண்டு காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டதாகும். இந்நூலில் காமன் கூத்து, அருச்சுனன் தபசு, பொன்னர் சங்கர் ஆகிய கூத்துக்கள் தனித்தனி அத்தியாயங்களில் பிரதானமாக ஆழமாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. மேற்சொன்ன கூத்துக்களை விட காத்தவராயன் கூத்துப் பற்றியும் தான் சேகரித்த தகவல்களை இந்நூலில் ஆங்காங்கே பதிவு செய்து முள்ளார். இந்நூலுக்கான விரிவானதொரு அணிந்துரையை திரு.மு.நித்தியானந்தன் அவர்கள் வழங்கியிருக்கின்றார்.

சிங்கப்பூர் தேசிய நூலகத்தில் எமது நூல்கள்

ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் தங்களுக்கிடையே சங்கங்கள் அமைத்துச் செயற்பட்டாலும் அங்கே அறிவார்த்தமான தகவல் பரிவர்த்தனை மேற்கொள்ள ஊடகங்கள் எதுவுமே இல்லை. இதனால், புகலிடத்தில் உருவாகும் எமது படைப்புகளை உலகின் மற்றைய பாகங்களிலுள்ள தமிழ் படைப்பாளிகள்

அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பில்லை. அண்மைக் காலமாக சிங்கப்பூர் தேசிய நூலகத்தில் உலக நாடுகளிலிருந்து தமிழ் நூல்கள் சேகரிக்கும் முயற்சியொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. ஐரோப்பியத் தமிழ் நூல் படைப்பாளிகள் தமது நூல்கள் தெற்காசிய நாடுகளை எட்ட இது வழிசெய்கின்றது. தமது நூல்களை சிங்கப்பூர் தேசிய நூலகத்தில் சேகரித்துப் பேணிப்பாதுகாக்க விரும்பும் எவரும் கீழ்க்கண்ட முகவரியாளருடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். திருமதி புஷ்பலதா நாயுடு ஒரு ஈழத்துப் பெண்மணி. சிங்கப்பூரில் நீண்டகாலத்துக்கு முன்னர் குடியேறியவர். சிங்கப்பூர் தேசிய நூலகத்தின் உயர் அதிகாரியாகப் பணியாற்றுகின்றார். இவரது தொடர்பினைப் பேணுவதன்மூலம் எமது நூல்கள் தெற்காசிய நாட்டவரின் பார்வைக்கு எட்ட வழிகோலலாம்.

Mrs. Pushpalatha Naidu,
Senior Executive/ Heritage and Asia,
National Library Board,
100 Victoria Street # 14-01, Singapore
188064
தொலைபேசி இலக்கம்: 02-63323133
அல்லது 02-63323611
Pushpa_NAIDU@nlb.gov.sg

கனடாவில் புதிய தமிழ் கலைச் சொற்றொகுதி

தமிழ் மொழியின் துறைவாரிச் சொற்றொகுதியாக சொல் புதிது என்ற தலைப்பில் ஜூலை 2006 இல் வெளிவந்திருக்கும் நூலின் முதலாவது பாகம், நான்காவது பரிமாணம் என்ற கனேடிய தமிழ் வெளியீட்டாளர்களின் முயற்சியில் மலர்ந்துள்ளது.

கையடக்கமாக, 46 பக்கங்களே கொண்டபோதிலும், இக்கலைச் சொற்றொகுதி, புகலிட மொழியியல் துறையில் புதுமுயற்சியாக வரலாறு படைக்கின்றது. சொல்புதிது என்ற நூலில் ஆட்சி, ஊடகம், கல்வி, கலை-இலக்கியம், குடிவரவு, சட்டம், சமயம், சமூகம், தொழில்நுட்பம், பண்பாடு, பராமரிப்பு, மருத்துவம், மொழி, வணிகம், விளையாட்டு, விஞ்ஞானம்

ஆகிய துறைகளில் புளக்கத்திலுள்ள ஆங்கிலச் சொற்களும் அவற்றுக்கான தமிழ்ப் பதங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

லண்டன் சிவயோகத்தில் எஸ். எஸ். துரையின் வானொலி நாடக நரல் வெளியீடு

எஸ்.எஸ். துரையின் வானொலி நாடக நூல் வெளியீடு கடந்த 11.11.2006 சனிக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு இடம்பெற்றது. லண்டன் ரூற்றிங் முத்துமாரி அம்மன் ஆலய சிவயோகம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வினை ஈழத்து நாடகத் துறையில் பிரபல்யமான ஏ.சீ. தாசீயஸ் தலைமை தாங்கிச் சிறப்பித்திருந்தார். புதினம் ஆசிரியர் ஈ.கே. ராஜகோபால் வாழ்த்துரையையும், சுடரொளி வெளியீட்டுக்கழகத் தலைவர் ஐ.தி.சம்பந்தன் வரவேற்புரையையும் நிகழ்த்தினர். நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜாவின் அறிமுக உரையை அடுத்து திரு. பொன் பாலசுந்தரம் அவர்கள் தன் இளமைக்கால நாடக அனுபவப் பகிர்வுகளுடன் நூல் வெளியீட்டுரையினை நிகழ்த்தினார். நூல் விமர்சனத்தினை மாதவி சிவலீலன், க.இராஜமனோகரன், எஸ்.கே.ராஜன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர்.

நிகழ்ச்சியின் சிறப்பு விருந்தினராக தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் உணர்வுப் பேச்சாளர் ப.க.ஈழவேந்தன் பங்குபற்றிச் சிறப்புரையாற்றினார். அவரது உரை மாமனிதர் ரவிராஜ் அவர்களின் நினைவஞ்சலி உரையாகவும், அண்மைக் கால ஈழத்து அரசியல்கள நிகழ்வுகளின் கழுகுப் பார்வையாகவும் அமைந்திருந்தது.

80 நாடகங்களுக்கு மேலாக கனேடிய வானொலியிலும், லண்டன் ஐ.பீ.சீ. வானொலியிலும் இடம்பெறச் செய்தவரான கனடாவில் வாழும் எஸ்.எஸ்.துரையின் நான்காவது நாடகத்தொகுப்பு நூலே அன்றைய தினம் வெளியீடு கண்ட நூலாகும். இதுவரை தனது நாடகங்களுள் 18 நாடகங்களை இவ்வாறு இவர்துலுருவாக்கியுள்ளார்.

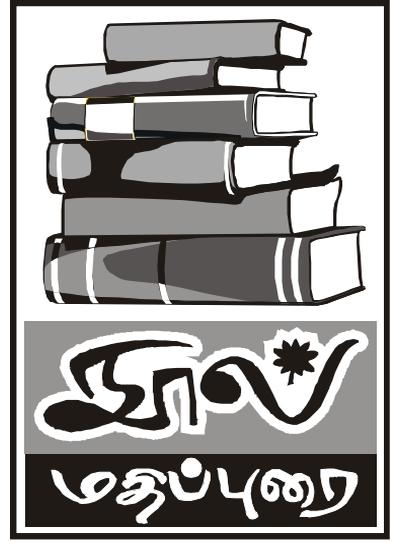
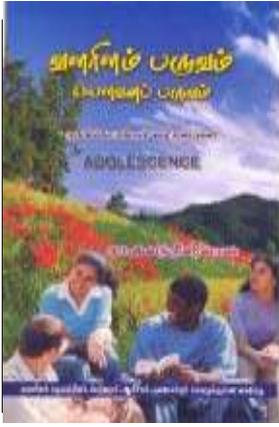

வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்க பிரெஞ்சுக் கிளையின் வித்தியாலய விழாவும் “இளங்கோவன் கதைகள்” வெளியீடும்

வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்க, பிரெஞ்சுக் கிளையின் “வித்தியாலய விழா” கடந்த ஞாயிறு 15 - 10 - 2006 மாலை பாரிஸ் மாநகரில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் விசேட நிகழ்வாக “இளங்கோவன் கதைகள்” நூல்வெளியீடு இடம்பெற்றது. விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்ட “கல்விச் சேவையாளர்” சி. காராளபிள்ளை பேசுகையில், “அரசியல், மருத்துவம், சட்டம், கலை இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபட்டுப் புகழ்பெற்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இளங்கோவனை மாணவப் பருவம் முதல் நன்கறிவேன். அவர் பாரிஸ் வந்த காலந்தொட்டு அவரது படைப்புகளைத் தவறாது வாசிப்பவன் நான். கலை இலக்கியத்துறையில், ஐரோப்பியத் தமிழ்ப் படைப்பாளர்களுள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்கவராகத் திகழும் அவரை வாழ்த்துவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்” என்றார்.

ஒரு பழைய மாணவனின் நூலைத் தமது விழாவில் வெளியீடு செய்து கௌரவித்தமை ஒரு முன்னுதாரணமான நிகழ்வாகுமென வி. ரி. இளங்கோவன் தமது பதிலுரையில் குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் பேசுகையில், தமது நான்கு சகோதரர்களும் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்திபெற்று வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் படித்தவர்கள் என்பதை நினைவு கூர்ந்ததுடன், அந்த வித்தியாலயம் உருவாக்கிய மாணவர்கள் பலரும் இன்று உலகளாவிய ரீதியில், கலை இலக்கியத்துறையில் மாத்திரமின்றி சகல துறைகளிலும் புகழ்பெற்று முன்னணியில் விளங்குவதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

தகவல் - வி.ரி. இளங்கோவன்

நூல் : வளரிளம் பருவம்
(யௌவனப் பருவம்)
ஆசிரியர் : கா. வைத்தீஸ்வரன்
பதிப்பு : 01.11.2005

வளரிளம் பருவம், (யௌவனப் பருவம்) என்ற இந்த நூல் திரு. கா. வைத்தீஸ்வரனின் நான்காவது நூலாகும். இதற்கு முன்னர் இவர் “குழந்தைகளின் வேண்டுகோள்கள், பாலர் பராமரிப்பு, நலமாகவாழ நாற்பது வழிகள் ஆகிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றின் தொடராகவே தற்போது “வளரிளம் பருவம்” வெளிவந்துள்ளது.

கா. வைத்தீஸ்வரன் முப்பது வருடங்களாகச் சுகாதாரக் கல்வியியலாளராகப் பணிபுரிந்தவர். உடல்நல, உளவள சமூகத்துறைகளில் ஆழ்ந்த அறிவு பெற்றவர். இந்தியா, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் சுகாதாரக் கல்விச் சுற்றுலாக்களை மேற்கொண்டு பெற்ற அனுபவத்தால் சுகாதாரக் கல்வியியலாளராகத் துறைதோய்ந்தவர். அவரது அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

இந்நூல், வளரிளம் பருவத்தினரின் வாழ்க்கையை எவ்வகையில் சிறப்படையச் செய்யலாம் என்பதை விளக்குகிறது. “14 வயதின் இருந்து 20 வயதிற்குள் அடங்கிய காலத்தை வளரிளம் பருவம் என்பர். இவர்கள் வல்லவர்களாக மட்டுமல்லாது பண்பாளர்களாகவும் நற்பிரசைகளாகவும் வளர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு தாய் தந்தை ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அவர்கள் சார்ந்த

சமூகத்திற்கும் உரியதாகும். எம்மவர் கல்வி மான்களாகவும், பலவித வசதி கொண்டவர்களாகவும் இருந்தால் மாத்திரமல்லாது மற்றவர்களை மதிக்கவும், அயலாருடன் இணைந்து வாழவும் தெரிந்திருத்தல் இன்றியமையாததாகும்” என்ற நோக்குடன் நூலாசிரியர் இந்நூலினை விபரித்துள்ளார்.

இந்நூலின் முதலாவது அத்தியாயம் “இளமைப்பருவம்” தொடர்பான விளக்கத்தைத் தருகிறது. பருவமாற்றங்களில் ஏற்படும், உடல், உணர்வு மாற்றங்களை விளக்குகிறது. குறிப்பாக பாடசாலை மாணவர்களில் காணப்படும் சமூகவிரோதச் செயல்கள் விளக்கப்படுகின்றன. இவற்றுடனான காரண காரியத் தொடர்புகள் ஆரயப்படுகின்றன. விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன.

வளரிளம் பருவம் என்றால் என்ன? யௌவனப் பருவமான பிள்ளைகள், ஆண் - பெண் உடலியல் மாற்றங்கள், அவை தொடர்பான பய உணர்வு, ஆரோக்கியமும், அவை தொடர்பான பழக்க வழக்கங்களும், வளரிளம் பருவத்தினரின் சங்கடமான நிலைமைகள், இளமைப்பருவமும் சூழல் மாற்றமும், வளரிளம் பருவத்தினரில் ஏற்படும் அதிர்வுகள், தகவல் தொடர்பு சம்பந்தமான 10 கட்டளைகள் பாடசாலைகளில் அபவாத நிகழ்வுகள், சிதைந்த

குடும்பங்கள், பெற்றோர் / ஆசிரியர், வளரிளம் பிள்ளைகள், வசப்படாத வளரிளம் பிள்ளைகளை நாம் எப்படி நல்வழிப்படுத்தலாம்' நான் ஒரு பெற்றோராகும் போது, பொறுப்பான பாலியல் நடத்தை, வளரிளம் பருவத்தினர் அறிந்திருக்க வேண்டிய தகவல்கள், நலமாக வாழ்வோம் ஆகிய தலைப்புகளில் நூலாசிரியர் வளரிளம் பருவப் பிரச்சினைகளையும் அவற்றுக்கான தீர்வுகளையும் விளக்கியுள்ளார்.

மிகவும் எளிமையான நடையில் இலகுவாக விளங்கக் கூடிய வகையில் யாவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய மிக முக்கியமான விடயங்களை ஆசிரியர் சமூகப் பொறுப்புணர்வோடு கூறிச் செல்கிறார்.

பல விடயங்களைக் கலந்துரையாடல் உத்தியில் கூறி விளங்க வைக்கிறார். எடுத்துக் காட்டுகள், தனிநபர் அவதானிப்புகள், நேரடித் தகவல்கள், ஆங்கில நூல்களில் பெற்ற தகவல்கள் எனப் பலவற்றைத் தந்து விளங்க வைக்கிறார். யாரும் தொடர் தயங்கும் விஷயங்களையும் கூறியுள்ளார். நமது சமூகத்திற்கு இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் இன்றியமையாத தேவையாக விளங்கும் பல விடயங்களைக் இந்நூல் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய நூல்கள் பல ஆங்கிலத்தில் உள்ளன. தமிழில் முதன் முதலாக இதனை வைத்தீஸ் வரன் தந்துள்ளார். இத்தகைய மேலும் பல நூல்களைத் திரு. வைத்தீஸ்வரன்மிருந்து நமது சமூகம் எதிர்பார்க்கிறது.

- நாராயணன்

நூல் : இளங்கோவன் கதைகள்

ஆசிரியர் : வி. ரி. இளங்கோவன்

வெளியீடு : உமாபதிப்பகம்

521/1B, காலி வீதி

கொழும்பு - 06

முதற் பதிப்பு : 2006, வைகாசி

விலை : ரூபா 200/=

ஏற்கனவே மூன்று கவிதைத் தொகுதிகள், கட்டுரைத் தொகுப்புகள் எனப் பதினைந்து நூல்களை வெளியிட்ட வி. ரி. இளங்கோவனின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு இது.

தற்போது பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழும் இளங்கோவன் தனது முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் “இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள கதைகள் யாவும் கற்பனை வாசகங்கள் அல்ல. என்றும் சமூகத்தில் உறவாடி, மக்களுடன் வாழ்ந்து பெற்ற அனுபவங்கள் - உண்மையான உணர்வு பூர்வமான சம்பவங்களின் வெளிப்பாடுகளை, உள்ளக் கொதிப்புக்களை எழுத்தில் வடித்துள்ளேன்.”

புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் சாதாரண மனிதர்களது நிறை குறைகள் வசதி வாய்ப்புகள் தேடும் ஆவலாதி ஓரளவு அவை கிடைத்தவுடன் குடும்ப வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், மனித நேயம் மறக்கடிக்கப்படுவது எனக் கண்டுணர்ந்த சில வெளிப்பாடுகளின் பதிவுகள் இக்கதைகளில் அடக்கம்..!”

இத்தொகுப்பில் 14 சிறுகதைகள் உள்ளன. அதில் 10 கதைகள் புலம்பெயர் இலக்கியம் சார்ந்தவை. நான்கு கதைகள் நமது நாட்டைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டவை. இந்த நான்கு கதைகளும் நமது பண்பாடு விழுமியங்களுக்குள் பொருந்தி நிற்க, அவற்றைத் தகர்த்தெறியும் கதைகளாக புலம்பெயர்வாழ் கதைகள் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

பெரும்பாலான கதைகள் பிரான்ஸ் நகரத்தைக் களமாகக் கொண்டவை. முதலாவது ‘வெயிலும் பனியும்’ இதில் தங்கம்மா என்ற பாத்திரம் மகளை கனடாவில் கட்டிக் கொடுத்து விட்டு மகனது குடும்பத்துடன் பாரிஸில் இரண்டு வருடம் வாழ்ந்து வெளிநாட்டு வாழ்க்கையில் விரத்தியடைந்து “இப்பிடியே இந்தச் சிறை வாழ்க்கை எத்தனை நாளைக்கோ...

என்றை சீவன் எங்கதான்... எப்பிடிப் போகப் போகுதோ...? ...ம்!” என வேதனைப்படுகிறது. இன்று வெளிநாடுகளில் நமது வயோதிபர்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளின் நிதர்சனம் இக்கதை. இரண்டாவது கதையான “தண்ணீரும் எண்ணையும்” இத்தொகுதியில் உள்ள உச்சமான கதைகளில் ஒன்று. வெளிநாட்டு வாழ்க்கையில் பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையில் ஏற்படும் தலைமுறை இடைவெளி ஏற்படுத்தும் பிரச்சினைகள், அதனால் குடும்பத்தில் ஏற்படும் மனமுறிவுகள் போன்றவற்றை இக்கதை தத்ரூபமாகப் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது. ஏனைய கதைகளிலும் வெளிநாட்டு வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினைகள், விழுமியப் பிறழ்வுகள் போன்றவை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இச்சிறுகதைத் தொகுதிக்கு முகவுரை எழுதிய பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி தனது முகவிரையில், “தமிழ்ப் புகலிட வரலாற்றில் பிரான்ஸுக்கு மிகக் காத்திரமான ஓர் இடமுண்டு. தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பு களுக்கப்பால் நின்று நோக்கும் பொழுது பிரான்ஸின் புகலிடத் தமிழிலக்கியத்தில் ஓர் ஆழமான பன்முகப்பாடு உண்டென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அந்தப் பன்முகப்பாட்டுக்கு இளங்கோவனின் இச்சிறுகதைத் தொகுதி ஓர் விஸ்தரிப்பைக் கொடுக்கின்றது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

இளங்கோவனின் கதைகளின் கட்டுக் கோப்பில் ஒரு நெகிழ்வுத் தன்மை தென்பட்டாலும் சொல்லும் விடயங்களைச் சுவையடச் செல்வதனால் கதைகளுக்கு ஓர் ஈர்ப்புத் தன்மை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. புகலிட வாழ்க்கைச் சூழல், அச்சூழலில் தம்மைப் பொருத்திக் கொள்ளும் நம்மவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பெண்களுக்கு உள்ள சுதந்திரம் அதனைத் தவறாகப் பயன்படுத்தத் தமது வாழ்வைச் சீரழித்துக் கொள்ளும் பெண்கள் – இப்படியான பல விடயங்களைச் கூறிச்

செல்கிறார் இளங்கோவன். புகலிட இலக்கியத்தில் இளங்கோவிருகு நிட்சயமாக ஓர் சிறப்பான இடமுண்டு என்பதை இச்சிறுகதைத் தொகுதி உறுதி செய்கிறது.

- சூர்யா

நரல் : கைலைப் புராணம்
ஆசிரியர் : சிவசக்கர்

(சி. க. சற்குணசீங்கம்)

வெளியீடு : திருவடிநிழல் தொண்டர் சபை

பதிப்பு : நான்காம் பதிப்பு

விலை : ரூ. 100/=

அளவெட்டி திருவடி நிழல் மடாலயத்தை நிறுவிய சிவசத்தர் 1933ல் வெளியிட்ட நூல் சந்தனாசாரியார் புராணம். அதில் வெள்ளிங் கிரிச்சருக்கம், மெய்கண்ட சருக்கம், தில்லை சுருக்கம் என்ற மூன்று பகுதிகள் உள்ளன. முதலில் புகழ் பெற்ற சிவஸ்தலங்கள் வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. கைலையின் பக்கத்திலுள்ள முக்கிய கிரிகள், மண்டபங்கள் பௌராணிக முறையில் வருணிக்கப்படுகின்றன. நான்கு முனிவர்களுக்கு சரியை, கிரியை, யோகம் பற்றி விளக்கிய பரமேசுவரன், 28 ஆகமங்களின் பிழிவை சனற்குமார முனிவருக்கே உபதேசித்தார். அவர் பாஞ்சோதி யாருக்கும், அவர் மெய்கண்டார் வரலாறு தனியே ஒரு சருக்கத்தில் வருகிறது. அச்சுதகலப்பாளர் மகப் பேறின்றி அருணாந்தி சிவாசாரியாரின் பாதம் பாணிந்து, அவர் ஆணைப்படி வெண் காட்டு முக்குள நீரில் மூழ்கி விரதமிருந்தார்.

அருளாளரான ஞானக்குழந்தையைப் பெற்றார். அச்சிறுவர் ஞான உபதேசம் பெறும் பக்குவம் பெற்றிருந்தார். வான்வழி வந்த பரஞ்சோதி முனிவர் நிர்மல தீக்கை மூலம் அருட் செல்வத்தை அளித்தார். அவர் கைகண்ட மருந்தாம் சித்தாந்தக் கனிச்சுவையை மைகண்ட கண்டர் அடிவாழ்வு பெறவந்தழிக்கும். மெய்கண்ட தேவர் எனும் ஒரு நாமம் விரைத்தளித்தார். அவரது குருத்துவமும் அடியார்கட்கு உபதேசம் பற்றிக் கேள்வியுற்ற அருணாந்தி சிவாசாரியார் அவர் முன் சென்று “ஆணவம்தான் என்ன என அறிவீரோ என்று வினவினார். அவர் விரலால் காட்டினார் சீடரோ பொய்மையும் அகந்தையும் போக நின்றார்; குருவின் பாதமிதில் வீழ்ந்து, இருவிழி நீர் சொரிந்து நின்றார். குருவின் கட்டளைப் படி சிவஞானசித்தியார் என்ற நூலை அருளிச்செய்து, மறைஞான சம்பந்தருக்கு உபதேசம் செய்து, அவர் உய்தி கூட வழிகாட்டினார். தில்லைச்சருக்கம் மிக நீண்டதாய் உமாபதி சிவாசாரியாரின் வரலாற்றை விரித்துரைக்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டிலும்

இப்படி ஒரு தமிழ்ச்சுவையுடன் ஞானவிருந்தளிக்கும் நூல் எழுதமுடியுமா என நம்மை வியக்கவைக்கிறது.

இரண்டாம் பாகத்தில் சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தத்தின் பிழிவாகிய ஒரு கட்டுரை சுமார் பத்துபக்கத்தில் இரத்தினச் சுருக்கமாக அமைந்துள்ளது.

மூன்றாம் பாகத்தில் ஆசிரியர் இயற்றிய திருவடி நீழல் பதிகம், வெற்றிவேலாயுதம், திருக்கோணைசுவரப்பதிகம், திருக்கோயிற் பதிகம், முன்னேசுரப்பதிகம், கோயில், திருக் கேதீச்சரம், நமச்சிவாயப் பதிகம், ஆனைக் குட்டி சுவாமிகளைப் போற்றிய பாடல்கள் இடம் பெறுகின்றன.

தற்கால சிவபக்தர் ஒருவரின் உள்ளக் கிளர்ச்சியை உணரச் செய்யும் நல்ல நூல் இது. பக்திச் சுவை நிறைந்த தமிழ்ப் பாமாலைபைச் சுவைக்க விரும்புவோருக்கு நல்விருந்து.

- அவைமணி

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப்பிரதி	: ரூபா 30/=
ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 360/=
2 ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 700/=
3 ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 1000/=
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா 15000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ வங்கிக் கணக்கு மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.

மணியோடர் அனுப்புபவர்கள் அதனை வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில்

மாற்றக்கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். வங்கிக் கணக்கு மூலம் அனுப்புபவர்கள் **T. Gnanasekaran, HNB -Wellawatta** நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 0090672606 என்ற கணக்கிலிட்டு வங்கி ரசீதை அனுப்ப புதல் வேண்டும்.

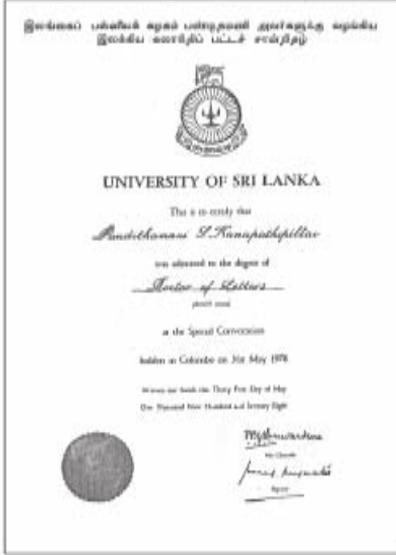
அனுப்ப வேண்டிய பெயர், முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Colombo - 06.

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AUS)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

வாசகர் ஜோர் பேசுகிறார்

மறை வய்து ஓய்ந்தது போல்...

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையினருக்குப் பகிரங்கக் கடிதம் என்ற தலைப்பில் கம்பவாரிதி திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் ஞானம் இதழில் வெளிவந்த கட்டுரையை ஒன்றும் விடாமல் வாசித்தேன். ஒரு காலத்தில் தம்மைக் குறைவாக விமர்சித்த திரு. க. நா. சுப்பிரமணியத்தை அதே பாணியில் விமர்சிக்க பேராசிரியர் திரு. க. கைலாசபதி அவர்கள் ஒரு நூலே எழுதினார். கம்பவாரிதி யாழ்ப்பாணம் தொடங்கி மட்டக்களப்பு வரை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறைக்குள் இருக்கும் பலவீனங்களைப் புட்டுப் புட்டுக் காட்டியுள்ளார். அவரின் மன ஆதங்கங்களுக்கு விமர்சனம் எழுதுவதை விட்டு அக்குறியில் இடம்பெற்ற ஒரு தவறைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இக்கட்டுரையில் ஓரிடத்தில் கம்பவாரிதி அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்கள். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, ஏழாலை ஞானப் பிரகாசம், நமசிவாய தேசிகர் போன்றவர்களை யாழ். பல்கலைக்கழகம் கௌரவித்தது.

அப்போதுகூட பல்கலைக்கழக வழக்கப்படி அவ்வறிஞர் கட்டு டாக்டர் பட்டம் வழங்க அவர்களுக்கு மனம் ஒப்பவில்லை என்று கம்பவாரிதி குறிப்பிடும் அதே சமயத்தில் அங்கே அவ்வாறு பட்டம் கொடுத்தால் அவர்கள் தங்களுக்குச் சமமாகி விடுவார்களோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் என்ற கருத்தையும் சொல்லக் கம்பவாரிதி தயங்கவில்லை.

ஏழாலை ஞானப்பிரகாசம், நமசிவாய தேசிகர் ஆகியோருக்கு யாழ். பல்கலைக் கழகம் என்ன பட்டம் கொடுத்ததோ தெரியவில்லை. ஆனால் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பட்டம் கலாநிதிப் பட்டம் என்பது தெளிவானது.

இதன் போட்டோ பிரதியையும் கீழே காணலாம்.

திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்

நான் ஒரு பல்கலைக்கழகப்பட்டதாரி என்ற முறையில் இக் கடிதத்தை எழுதுகிறேன். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஞானம் ஒரு கலை – இலக்கியச் சஞ்சிகையாக உயர்ந்த தரத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால், அது இப்போது தடம் புரண்டு, தனி மனிதத் தூக்குதல்களின் களமாக மாறத் தொடங்கிவிட்டது. இதனை ஞானத்தில் தொடக்கிவைத்த “பெருமை” இலங்கையின் மிகச் சிறந்த தமிழ் அறிஞராகத் தம்மைத் தாமே கருதி வரும் கம்பவாரிதி ஜெயராஜ் அவர்களையே சாரும். அவரது எழுத்துகளின் பின்னணியில் அவரது அபிமானத்துக்குரிய சிஷ்யன் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் உள்ளார் என்பதும் சகலரும் அறிந்த ரகசியம். ஆரோக்கியமான கலை இலக்கியச் சர்ச்சையொன்றைக் கம்பவாரிதி ஞானத்தில் தொடங்கியிருந்தால், அது பயனுள்ள விடயமாக இருந்திருக்கும். ஆனால், தமது “அதிமேதாவித்தனத்தைக்” காட்டுவதற்காகவும், இளம் தலைமுறையினரில் தமது

அபிமானத்துக்குமுரிய சிஷ்யன் பிரசாந்தனை மேதாவியாகக் காட்டுவதற்காகவுமே அவர் இத்தகைய தொடரை எழுதியுள்ளார் என்பது யாவரும் உணரக்கூடிய உண்மை. தனது சிஷ்யனுக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பதவியொன்று கிடைக்கும் வரை காத்திருந்து விட்டுக் கம்பவாரிதி தமது தொடரை எழுதியுள்ளார் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இல்லையெனில், தாம் எண்ணியவற்றை எழுதுவதற்கு இவ்வளவு காலம் காத்திருந்தது ஏன்? இத் தொடரை எழுதியதன் மூலம் பல்கலைக்கழகக் கல்விமுறை, நிர்வாகம் முதலியன பற்றி எதுவுமே தெரியாத தமது அறியாமையை அவர் புலப்படுத்தியுள்ளார். தமது சிஷ்யனைத் தவிர, பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் பெற்ற, பெறும் இளந்தலைமுறையினர்மீது தாம் கொண்டிருக்கும் ஆழமான காழ்ப்புணர்வினையும் அவர் மறைமுகமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இத்தொடரின் இறுதிக் கட்டுரையில், தம்மை மகாமேதாவியாகக் கருதிக் கொண்டு, கம்பவாரிதி “பாடத்திட்டம்” ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார். இதன் மூலம் காலாவதியாகிப்போன கலைக்குதவாத கருத்துகளின் மொத்த வடிவம் தாம் என்பதைக் கம்பவாரிதி நிரூபித்திருக்கிறார். உலகம் எங்கோ போகிறது. கம்பவாரிதி வேறு எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு அசைவின்றி நிற்கிறார். தாம் 18-ம், 19-ம் நூற்றாண்டுகளிலேயே இன்னமும் நிற்பதை, அவர் இன்னும் உணரவில்லைப் போலும்! உளுத்துப்போன பத்தாம்பசலிக் கருத்துகளுடனேயே இன்னமும் வாசம் செய்யும் கம்பவாரிதி, இத் தொடரை எழுதியதன் மூலம் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்றவரும், பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்படிப்பை மேற்கொள்பவரும், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளருமான தமது சிஷ்யன் பிரசாந்தனையே தம்மையும் அறியாமல் அவமானப்படுத்தியுள்ளார்.

கம்பவாரிதி தமக்குத் தெரியாத விடயத்தைத் தெரிந்தது போலக் காட்டி, வெறும் கேள்வி ஞானத்தின் மூலமே இத்தொடரை எழுதத் துணிந்துள்ளார். இதன் வாயிலாக, தம்மைப் போதிய அளவுக்குத் தரம் தாழ்த்தியுள்ளார். “கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான்” என்பதற்குக் கம்பவாரிதியே தக்க சான்று. அவரது தயாரிப்புக்கு மூலக்கதை, பாடல்கள், பின்னணி இசை; பிரசாந்தன்; கதை - வசனம், இயக்கம், கம்பவாரிதி; ஏக விநியோகஸ்தர்: ஞானம்.

இதேவேளை, ஞானத்தில் இன்னொரு சுவாரசியமான விடயமும் தொடர்கிறது. வாசகர் கடிதம் என்ற பெயரில் சிலர் தமது அறியாமையையும், இயலாமையையும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். இதன் உச்சக்கட்டத்தை ரா. நித்தியானந்தனின் கடிதத்தில் (நவம்பர் 2006) காணலாம். கம்பவாரிதியின் நிழலில் சிலர் குளிர்காய நினைக்கிறார்கள் என்பதை, நித்தியானந்தனின் கடிதம் அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்துகிறது. அரசியல் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியான அவர், ஐந்து ஆண்டுகள் தற்காலிக உதவி விரிவுரையாளராகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் “காலம் தள்ளியதாகக்” குறிப்பிடுகிறார். அதேவேளை, அப்பல்கலைக்கழகம் தம்மைக் கௌரவிக் கவில்கலை என்றும் கூறுகிறார். தமக்குள் தாமே அவர் முரண்படுகிறார். பல்கலைக்கழகத்தில் நிரந்தர விரிவுரையாளர் பதவி பெறுவதற்கு முதல் பிரிவில் சித்தி அல்லது இரண்டாம் பிரிவில் உயர்தரச் சித்தி பெற்றிருக்க வேண்டும். வாசகர் கடிதத்தில் வார்த்தை ஜாலம் காட்டும் நித்தியானந்தனுக்கு அந்தத் தகுதி இல்லை. தமக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் நிரந்தரப் பதவி கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக, பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலும் முஸ்லிம் சமூகத்தவரையும், மாணவிகளையும் நித்தியானந்தன் இழிவுபடுத்துகின்றார். முற்போக்குவாதியாக முகமூடி போட்டிருக்கும் நித்தியானந்தனின் சுயரூபம் இதன் மூலம் வெளிப்படுகின்றது. பல்வேறு தொழில்கள் பார்த்த அவர், எதிலும் நிரந்தரமாக இடம் பிடிக்க முடியாமல், தற்போது கண்டியில் தனியார் கல்லூரியொன்றில் ஆசிரியர் என்ற பெயரில் சம்பளம் பெறுகிறார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தைக் குறைகூறும் நித்தியானந்தன், தமது கவிதைத் தொகுதிக்கு அதே பல்கலைக்கழகத்தின் தற்போதைய தமிழ்த்துறைத் தலைவரிடமிருந்தே முன்னுரை பெற்று வெளியிட்டார் என்பது மறைக்கமுடியாத உண்மை.

தமது தேவைகளுக்காகப் பல்கலைக்கழக அங்கீகாரத்தைப் பெற முயல்வதும், தேவையில்லை என்று தோன்றுமபோது பல்கலைக்கழகத்தைத் தூற்ற முனைவதும் கம்பவாரிதி முதல் நித்தியானந்தன் வரை தொடர்கதையாகவே செல்கிறது.

வீ. கே. ராஜந்ரேந்திரன்,
கம்பனா

ஞானம் 78வது இதழில் தங்களின் தலையங்கம் இலக்கியத்தில் இருந்து சற்று மாறுபட்டு சமகாலத்தை தொட்டிருக்கிறது. இலக்கிய ஆர்வலர் கனகரெத்தினம் மறைவு தங்கள் இதழ் மூலம் தான் தெரியவந்தது - புதுமைப்பித்தனைப் பற்றிய நீண்டதொரு கட்டுரை எஸ். சத்தியதேவனின் படைப்பு. அவரை பற்றிய நல்ல தகவல். இது நான் முன்பு அறியாதது - ஒருவரை ஒருவர் சரியாகப் புரியாததால் நாட்டின் இன்று பிரச்சினை, யுத்தம் இதன் கருத்துதான் “மட்ட யுத்தம் எப்பா” சிறுகதை. இன்றும் வெறி பிடித்த மனிதர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதை பிரதிபலிக்கும் கதை தீக்குள் விரலை வைத்தால். இன்று 78வது இதழை தொட்டிருக்கும் ஞானம் இதழ் தங்கள் வெற்றியின் படிகள்

கோவை அன்சார்

இலக்கிய சஞ்சிகைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு - ஞானம் !!!

இலங்கையில் வெளியாகும் தமிழ் சஞ்சிகைகளின் எண்ணிக்கையே மிக குறைவாகும். அதிலும் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய அளவில் வெளிவரும் நாளிதழ், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் பெரும்பாலும் வெறும் பொழுது போக்கு ஊடகமாகவும், பிறநாட்டு (குறிப்பாக இந்திய) சஞ்சிகைகளின் தகவல்களையே நகல் எடுத்ததை போல பிரதி செய்தும், இளைஞர்களின் கண்ணுக்கு விருந்தாக சினிமா செய்திகளையும் தருவதோடு முடிந்து போவது வாடிக்கையாகிவிட்ட கவலைக்குரிய உண்மையாகும். இதனாலே இவைகள் பேருந்து பயணசீட்டு போல ஒருமுறை பயன்படுத்தியதுடன் கசக்கி எறியப்பட்டு காலாவதியாகி போகிறது. இதற்கு காரணம், பேணி பத்திரப்படுத்தும் அளவிற்கு அவைகளில் காத்திரமான தகவல்கள் இல்லை என்பதே உண்மையாகும். இதற்கு விதி விலக்காய் “ஞானம்” சஞ்சிகை இருப்பது தமிழ் சஞ்சிகை உலகிற்கு பெரும் பாக்கியமாகும்.

பலரை அறிமுகப்படுத்தி, அவர்களின் ஆக்கங்களை பிரசுரித்து ஊக்கம் அளிக்கும் ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன் ஐயா அவர்களை பாராட்டாமல் இருக்க இயலாது. இந்த பரந்த மனப்பாங்கு இங்கு பலரிடம் இல்லாத ஒரு பண்பாகும். அதிலும் அண்மையில் அவர் வெளியிட்ட பேராசிரியர் “கா. சிவத்தம்பியின் இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்” நேர்காணல் நூல் தமிழ் உலகிற்கு மிக உன்னதமான சொத்தாகும். அதையும் அவர் இணைய தளத்தில் வெளியிட்டிருப்பது அவரின் சேவை மனப்பான்மையை தெரிவிக்கிறது.

ஞானம் 78^{ல்} ஆசிரியரின் “பாரதியின் ஞானகுரு யாழ்ப்பாணத்துச் சவாமிகள்” கட்டுரை மிக்க பயனுள்ளதாய் இருந்தது. “புதுமை பித்தனைப் புரிந்து கொள்ளல்” கட்டுரை அபாரம். திருகோணமலை எஸ். சத்திய தேவனுக்கு ஒரு பெரிய சபாஷ்! ஏரத்தான 13 பக்கங்களை அபகரித்திருந்த அந்த பண்முக பார்வையான கட்டுரையை படித்து முடித்த போது புதுமைப் பித்தனின் பல நூல்களை படித்து முடித்ததை போன்ற ஓர் உணர்வு ஏற்பட்டது. கட்டுரை ஆசிரியர் மிக ஆழமான தேடல் கொண்டு அக்கட்டுரையை மிக ஆரோக்கியமாக தந்திருந்தார். வாழ்த்துக்கள்.

- லுணாகலை - ஸ்ரீ

ஞானம் 78ம் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றது. மகிழ்ச்சி நன்றி. அநு. வை. நாகராஜன் அவர்களது புகைப்படத்தைக் கண்டதும். பெருமகிழ்ச்சியடைந்தேன். அநுராதபுர மாவட்ட இலக்கியச்செல் நெறிக்கு 1950களைத் தொடர்ந்து இவரது பங்களிப்பு இருந்து வருகின்றமை இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்கது.

கடந்த ஒரு தசாப்த காலத்துக்குள் ஈழத்திலக்கியத்தின் முக்கிய ஆளுமைகளை நாம் இழந்து விட்டோம். எனவே அந்த இடைவெளியினை நிரப்புவதற்கு இலக்கிய உலகில் புதிய அணுகுமுறைகள் பின்பற்றப்படவேண்டும். அதன் முதற்கட்டப்பணிகளை ஞானம் ஆரம்பித்துள்ளது. சிறப்பானதே. புதிய தலைமுறைப்படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்தும் ஞானம் ஆசிரியரின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது.

கடந்த இதழில் வழமை போல நல்ல கவிதைகளும், கட்டுரைகளும், சிறுகதைகளும், பத்திகளும், விமர்சனங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. மகிழ்ச்சி வாழ்த்துக்கள்.

எஸ். வஸிம் அக்ரம், அநுராதபுரம்

நீங்கள் வழமைபோல அனுப்பிவைத்திருந்த ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் 78ஆவது இதழைக் கண்ணூற்று, இன்று குடியிறுக்கிழமை காலை (19.11.2006) ஐ.பீ.சீ. காலைக்கலசம்

நிகழ்ச்சியில் அதன் வருகையை சூட்டோடு சூடாக அறிமுகம் செய்த கையோடு இக்கடித்திணையும் எழுதுகின்றேன்.

2002 மே மாதம் முதல் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் காலவேளையில் சுமார் 20 நிமிடங்கள் ஈழத்து நூல்களையும், அதன் படைப்பாளிகளையும் ஐரோப்பிய மண்ணில் வாழும் தமிழர்களுக்கு மீள் அறிமுகம் செய்யும் பணியையும், எனது நூல்தேட்டம் தொகுப்பு பணிக்கிடையே மேற்கொண்டு வருகின்றேன். அவ்வகைகளின் எழுத்துருக்கள் சில மீள்பிரசுரமாக கனடா, ஜேர்மனி, லண்டன், மலேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளின் தமிழ் ஊடகங்களில் வெளிவந்த வண்ணமிருக்கின்றன. இலங்கைக்குள் மாத்திரம் தம் இலக்கியவாழ்வை முடித்துக்கொள்ளவிடாமல், விடாப்பிடியாக எம்மவரையும், அவர்களது எழுத்துக்களையும் முடிந்தவரை உலகத்தமிழர்களிடையே பேச வைக்கவேண்டும் என்பதே எனது நூல்தேட்டம் பணி உட்பட்ட ஊடகப்பணியின் நோக்கமாகும்.

தனியொருவனாக சுயநிதியைத் தேடிப்பெற்று இயங்குவதால் இப்பணியை பக்கச்சார்பற்ற முறையில் எவ்வித வெளி அழுத்தங்களும்மின்றி ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாக மேற்கொள்ள முடிகின்றது.

பிறரின் நூல்களை அறிமுகம் செய்யும் என்னால், 15 நூல்கள் வரை எழுதி வெளியிட்டுவிட்டுத் தொடர்ந்தும் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் என்னைச் சுய அறிமுகம் செய்ய முடிவதில்லை. இன்று தாயகத்திலும் உலகெங்கிலும் பரந்துவாழும் படைப்பாளிகளிடமே அதை விட்டிருந்தேன். எனது நீண்டகாலக் காத்திருப்பின் பின்னரும், எனது பணிகள் பற்றிப் பரவலான அறிமுகங்களோ, விமர்சனங்களோ ஈழத்துப்படைப்பாளிகளால் ஊடகங்களில் முன்வைக்கப்படாத நிலையில், சிந்தனை வட்டம் பீ. எம். புன்னியாமீன் அவர்களின் நீண்ட தொடர்கட்டுரையை ஞானம் இதழில் தொடராகப் பிரசுரித்து முடித்துள்ளீர்கள். அதற்கு எனது நன்றியை முதற்கண் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மிக ஆழமான விமர்சனமாக அக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. எனது உணர்வுகளை, எண்ணங்களை, சொல்லவிரும்பிய செய்திகளை அப்படியே திரு புன்னியாமீன் அவர்கள் அக்கட்டுரைத் தொடரில் பதிவுசெய்திருக்கிறார். இதற்கு அவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். நானறிந்தவகையில் இதுவே எனது நூல்தேட்டப்பணி பற்றி விரிவாக வந்த ஒரேயொரு கட்டுரையாகும்.

ஈழத்துப் படைப்பாளிகளும் படைப்பிலக்கிய அமைப்புக்களும் எனது பணியைப்பற்றி ஓரளவு அறிந்து, தொடரும் எனது நூல்தேட்டம் பணிகளுக்கு ஆதரவு தருவார்கள் என்று நம்புகின்றேன். இதுவரை வெளிவந்த நூல்தேட்டம் நான்கு தொகுப்புகளிலிருந்தும் பல பதிவுகள் பல்வேறு படைப்பாளிகளாலும், திறனாய்வாளர்களாலும் எடுத்தாளப்பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தாயகத்திலிருந்து வரும் கடிதங்கள் தகவல் வழங்கியிருந்தன. நூல்தேட்டப் பதிவுகள் எடுத்தாளப்படவேண்டியவையே. அதன் வெளியீட்டின் நோக்கமும் அதுவே. ஆயினும், தாம் எடுத்தாளும்போது, கட்டுரையின் ஓரிடத்திலாவது தாம் உசாவிய நூல்தேட்டம் பற்றிய சிறு குறிப்பினையாவது நன்றியுடன் படைப்பாளி பதிவுசெய்யவேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும்.

என். செல்வராஜா, லண்டன்

‘ஞானம்’ ஒக்ரோபர் இதழும் கிடைக்கப்பெற்றேன். மிக மிக மகிழ்ந்தேன். ‘இதிலென்ன அதிசயம்?’ என்று சிந்திக்கிறீர்கள்? யாழ் குடாநாட்டில் இருந்திருந்தால் மட்டுமே உங்களால் இந்த மகிழ்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். 11.08.2006ன் பின் கொழும்பிலிருந்து வரும் தினசரிகளைக் கூட பார்க்கவில்லையே. குடாநாட்டுக்கு வெளியிலிருந்து கிடைத்த ஒரேயொரு சஞ்சிகை ஞானம் மட்டுமே.

பெரியோர்களை அட்டைப்படமாகப் பிரசுரித்து அவர்களைப் பற்றி கட்டுரையொன்றையும் பிரசுரிக்கும் ‘ஞானம்’, அறிமுகம் மூலம் இளம் எழுத்தாளர்களை நாம் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பைத் தருவதோடு அவர்களுக்கு உற்சாகமும் அளிக்கிறது. நல்லதொரு முயற்சி.

ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம் அவர்கள் சிங்களமொழிச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்துத் தருவது பலவகைகளிலும் பயன்தரும் பணியாகும்.

தங்களிடமிருந்து திரு. செல்வராஜா அவர்களின் முகவரியைப் பெற்று அவரது நூல் தேட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு எனது சிறுகதைத் தொகுதிகளை அனுப்பியிருந்தேன். அவை பற்றி

I.B.C யில் அவர் ஓர் உரையாற்றியதாக அறிவித்துள்ளார். ஞானத்தில் வெளிவந்த அவரது கட்டுரையொன்றே நூல்களை அனுப்பவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தை எனக்கு ஏற்படுத்தியது. நன்றி.

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

திரு முல்லைமணி B.A அவர்கள் ஒரு ஆசிரியராகவும், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை விரிவுரையாளராகவும், கல்விப்பணிப்பாளராகவும் சேவையாற்றிக் கல்விமாண்கள் பலரை உருவாக்கியுள்ளார். இவரது கல்விப்பணி, இலக்கியப்பணி, வரலாற்று ஆய்வுப்பணி ஆகியவற்றுக்குக் கிடைத்த கௌரவமே யாழ் பல்கலைக் கழகம் வழங்கியுள்ள கலாநிதிப்பட்டம் ஆகும். காலம் பிந்தியேனும் இவருக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் கிடைத்தமை பற்றித் தமிழ் பேசும் மக்கள் அனைவரும் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர். மூத்த எழுத்தாளரான கலாநிதி முல்லைமணி அவர்களின் தமிழ்ப்பற்று, சைவப்பற்று, இலக்கிய பற்று, நாட்டுப் பற்று என்பன நாடறிந்த விடயமாகும். ஞானம் சஞ்சிகை இவரை அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவித்தது மிகப்பொருத்தமானது. இவரது படைப்புக்கள் தொடர்ந்தும் வர வேண்டும் என்று வாசகர்கள் ஆகிய நாம் ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கின்றோம். அத்துடன் இவர் இளைய தலைமுறை இலக்கிய வாதிகளையும், எழுத்தாளர்களையும் ஆலோசனை கூறி உஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கின்றோம்.

கலாநிதி முல்லைமணி J.P. அவர்கள் நூற்றாண்டு காலம் வாழ்ந்து மக்கள் சேவையைத் தொடர இவரது மாணவர்கள் சார்பிலும், ஞானம் வாசகர்கள் சார்பிலும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

தனியூற்று தவபாலன்

யான் வசிக்கும் நகரம் (Toulouse) பாரிஸ் நகரிலிருந்து 700 கி.மீ. தெற்கேயுள்ளது. பிரான்சின் பெரிய நகரங்களில் ஒன்று. இங்கு தான் உலகில் சிறந்த “எயர் பஸ்” விமானம் தயாரிக்கப்படுகிறது. இங்கு சுமார் 150 இலங்கைத் தமிழ் குடும்பங்கள் இருக்கின்றன.

அவ்வப்போது பாரிஸ் செல்லும்போது புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொள்வேன். அப்போது சில “ஞானம்” பிரதிகளும் கிடைக்கும். தற்போது இணையத்தில் வாசிக்கக்கூடியதாகவுள்ளமை எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. பலரது கருத்துக்களுக்கும் இடமளித்து தரத்தில் உயர்ந்து நிற்கிறது “ஞானம்”. தொடரட்டும் தங்கள் பணி...!

வி. ரி. இளங்கோவன், பிரான்ஸ்

புத்தகக் களஞ்சியம்

(நூல் மதிப்புரை)

புத்தகக் களஞ்சியத்தில் நூல் மதிப்புரைக்கு நூல்களை அனுப்புபவர்கள் இரண்டு பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.

ஒரு வருடத்திற்குள் வெளிவந்த புத்தகங்கள் மட்டுமே மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் விமர்சனத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.